KUR'ÂN-I KERİM'DEN HAKİKATLER

Dr. BEŞİR AKINAL

NESİL YAYINLARI

KUR'AN-I KERİM'DEN HAKİKATLER

NESİL YAYINLARI : 3

KUR'AN-I KERİM'DEN HAKİKATLER

ÜÇÜNCÜ BASKI

Dr. Beşir AKINAL

NESİL YAYINLARI

YAYLACIK MATBAASI
İSTANBUL — 1986

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

Dünyaya geldiği günden beri insan, etrafını kuşatan kalın sır perdesini aralamak ve bilmediği gerçeklere ulaşmak için büyük gayretler sarfetmiştir. Nice düşünen kafalar, görünen fizikî âlem ile görünmeyen gönül âleminin bazan bir tek sırrını çözebilmek için bütün bir ömür didinip durmuşlardır. Yirminci asrın ilim ve tekniği baş döndüren bir süratle ilerleyip giderken söz konusu esrar perdesini yer yer aralamaya muvaffak olmuş, bu başarı onu meçhulleri keşf etme yolunda şiddetle kamçılamıştır. Müsbet ilmin biraz da kekeliyerek söylediği bazı sırlar ve keşifler üzerinde kafa yoran, bir yandan da gönül deryasının çırpınışlarını teskin etmek için çâre arayan ilim ve fikir erbâbı, İslâmiyeti, onun büyük Kitabı Kur'ân-ı Kerîm'i ve yüce Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.v.)'i araştırmalarına mevzû yapmışlardır. Bu tedkik onlara son derece câzip gelmiş, kendilerini meşgul eden birçok sorunun cevabını İslâm Dîninde bulmuşlardır. Hz. Peygamber'in ulvî şahsiyeti, yüce fikirleri garplı birçok ilim adamının alâkasını çekmiş ve bir kısmının hidâyetine vesîle olmuştur. Hele Kur'ân-ı Kerîm'in işaret edip geçtiği bazı meselelerin, müsbet ilmin henüz ulaştığı ve gururlanmasına vesîle olduğu gerçeklerle mutabakat hâlinde olduğunu görünce, büyük bir hayranlıkla bu ilâhî kitaba eğilmişler ve onu tekrar tekrar okuyup anlamaya gayret etmişlerdir.

Vakfımızın muhterem kurucusu, faziletli insan **Dr. Beşir Akınal**, yıllar boyu okuduğu eserlerde, yukarıda sözünü ettiğimiz mevzûlara dâir bulduğu mâlûmâtı itinâ ile toplamış, bu değerli bilgilerden başkalarının da faydalanmasını, İslâmın hidâyetine eremeyen tâlihsizlerin gerçeği görüp ebedî saadete ulaşmasını arzu etmiştir. Mütevelli heyetimiz de, muhterem vâkıfımızın bu el emeği, göz nûru notlarını, hâlisane niyetinin gerçekleşmesine vesîle olması niyâzıyla neşretmeyi zevkli bir vazife telâkki etmiştir.

NESİL

بسم الله الرحمن الرحيم

ÖNSÖZ

Allah'a hamd, Rasûlüne salât ve selâmdan sonra, sözlerime, Şuayb (a.s.)'ın, şu sözüyle başlamak istiyorum: «Ben, sadece gücümün yettiği kadar, hayır ve salâha vesile olmak istiyorum. Muvaffakıyetim, ancak, Allah'ın yardımıyladır. Yalnız O'na dayanır, güvenir, yalnız O'na yönelirim»[1].

Bu eserde, nakledilen fikir ve sözler, elbette pek çok ilim adamı tarafından, birçok defa söylenmiş ve yazılmıştır. Benim gayem, karınca kararınca, emr-i bi'lma'rûf görevini yapmaya çalışmaktır. Hatâ ve eksikler için, kadirşinas okuyucuların müsamahasına sığınıyorum. Eksiklerin bildirilmesi, beni ancak memnun eder.

Eserimin bu baskısında okuyucularımın arzularını uygun bularak bazı açıklamalar yaptım.

Bu nâçiz eseri yazmaya beni teşvik eden, manevî yardımlarını esirgemiyen emekli öğretmen Ekrem Teziş'e, eserin neşir sahasına çıkmasını sağlayan Nesil Vakfı mensuplarına teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'ın daima kendileriyle olmasını niyaz ederim.

Dr. Hacı Beşir AKINAL

---

1 Hûd sûresi, âyet: 88.

GİRİŞ

Bu eserde, Kur'ân-ı Kerîm'in Allah Teâlâ'-nın kitabı olduğunu, dolayısıyla da, Hz. Muhammed (s.a.v.)'in, bütün insanlara gönderilmiş son peygamber olduğunu, müsbet ilimlerle, akıl, mantık ve muhakeme yoluyla isbâta gayret edeceğim. Bunu yaparken de, Kur'ân'daki bazı âyetleri müsbet ilimlerle karşılaştıracak, bazan da, hâdiseleri, mâkul insanların mantık ve muhakemesine sunacağım. Ümid ederim ki, ortaya çıkacak hakikatleri, fazla mutaassıb olmayan yani taassubu, mantık ve muhakemesine hakim olmayanlar kabul ederler. Hakikati benimsemek istemeyenleri, Kur'ân-ı Kerîm'in (Bakara, 256) ifade ettiği gibi, zorlayacak değiliz. Çünkü hidâyet Allah'dandır.

Bizi, bu kitabı yazmaya sevkeden, Almanya'dan gelen Ali Aydın ismindeki bir din görevlisinin anlattıkları, dolayısıyla da, emir bi'l-ma'-ruf, nehiy ani'l-münker konusundaki mes'uliyetimizdir. Almanya'dan gelen din görevlisi, şunları anlatmıştı:

«Almanya'da, yeni müslüman olmuş, kültürlü birisiyle, dinî mevzular üzerinde konuştuğumda, bu yeni müslüman olan zât, bana şöyle sitem etmişti: İslâmiyetin Hak din olduğunu, Allah'a şükür, ben kabul ettim. Yalnız şimdiye kadar,

bizlere ehliyetli kimseler tarafından, hakikatler, olduğu gibi anlatılmamıştı. Bu hakikatler, bizlere, her ne şekilde olursa olsun, mutlaka anlatılmalıydı. Şimdi yaptığınız gibi, Kur'ân'ın şu hakikatleri, daha önceleri anlatılsaydı, eminim ki birçokları meyanında, benim ceddim de imansız gitmeyecekti. İslâm nimetine kavuşup mü'min olarak âhirete göçecekler ve azabdan kurtulacaklardı. Görüyorum ve anlıyorum ki Cenâb-ı Hak sizlere, emir bi'l-ma'ruf, nehiy ani'l-münker yani doğruyu bildirmek ve yanlış yolda olanları da doğruya dâvet etmek için gayret etmenizi farz kılmıştır. Ama sizler, bu emri hakkıyla ifâ ettiğinizi iddia edemezsiniz. Bu cihetle, bu mevzuda sizler, az veya çok suçlusunuz.»

Bu hâdiseyi dinledikten sonra ben, üzerimizdeki emir bi'l-ma'ruf görevini yapmağa ve bu satırları karalamaya cür'et ettim. Yapabildiğim kadarıyla, Kur'ân'ın, Allah kelâmı oluşunu, Hz. Muhammed (s.a.v.)'in onun son peygamberi ve İslâm'ın da en son Hak din oluşunu isbata çalışacağım. Hidayet ve tevfik Allah'dandır. Çünkü O, şöyle buyurur: **«Bizim uğrumuzda mücadele edenlere gelince, biz elbet onlara yollarımızı gösteririz»**[2]. **«Allah kuluna kâfi değil midir?.. Allah kimi saptırırsa, artık ona hidâyet edecek yoktur»**[3].

Müslüman olma şerefine nail olmamış Ehl-i kitaba ise, şu âyet-i kerime'den daha veciz ne söylenebilir? :

Ey kitâb ehli, bizimle sizin aranızda müsavi

---

2 Ankebût sûresi, âyet: 69.
3 Zümer sûresi, âyet: 36.

olan bir kelimeye gelin. Şöyle ki Allah'dan başkasına tapmayalım. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da birbirimizi Rab'ler edinmeyelim. Eğer kitâb ehli bu kelimeden yüz çevirirlerse şöyle deyin: Biz müslümanlarız (Allah'ın emirlerine teslim olanlarız)»[4].

Biz, üzerimize düşen tebliğ görevini yapalım. İman ile küfrün kesinlikle ayrıldığı bir yerde, kimseyi zorlamaya hakkımız yoktur. Çünkü Cenâb-ı Hak şöyle buyuruyor: **«Dinde zorlama yoktur. İman ile küfür apaçık meydandadır. Artık kim, azgınlığa ve sapıklığa sevk edenleri tanımayıp da Allah'a iman ederse, o, muhakkak, kopması mümkün olmayan en sağlam ipe tutunmuş olur. Allah hakkıyla işitici ve bilicidir»**[5].

---

4 Âl-i İmrân sûresi, âyet: 64.
5 Bakara sûresi, âyet: 256.

HAKİKATLERİN MEYDANA ÇIKABİLMESİ İÇİN MANTIK VE MUHAKEMENİN LÜZÛMU

«Elbette göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde akıl sahipleri için deliller vardır. Öyle ki onlar, ayakta iken, otururken ve yatarken Allah (c.c.)'ı zikreder, göklerin ve yerin yaratılışını (kuruluşunu, şeklini, içindeki mevcûdâtı ve her mevcûdun tabiatını) düşünür, bilmeye çalışırlar»[6].

Bu âyet-i kerîmeleri, bu mânâda tefsir eden bir hadîs-i şerif de şu şekildedir:

Abdullah ibni Ömer'den nakledilmiştir: Hazret-i Âişe (r. anhâ) annemize:

— Rasûlüllah Efendimizden gördüğün şeylerin en acaibini bana söyler misin? dediğimde çok ağladı ve şunları söyledi:

— «O'nun her işi acaibatdandı, bir gece bana geldi ve yatağa yattı, sonra benden ibadet etmek için izin istedi, ben de: Yâ Rasûlâllah, ben senin yakınlığını severim, me'zunsun dedim. Abdest aldı, namaz kıldı; kendisine baktım ağlıyordu, Allah Teâlâ kendisinin gelmiş geçmiş bütün günahlarını affetmişti, niçin ağladığını sordum; «Ben şükreden bir kul olmayayım mı?» dedi ve

---

6 Âl-i İmrân sûresi, âyet: 190 - 191.

sonra şöyle buyurdu: «Nasıl ağlamayayım. Allah Teâlâ bu gece Âl-i İmrân sûresinin (190-191). âyetlerini inzal etti. Vay bunu okuyup da tefekkür etmeyene!»[7].

Evet, yerde ve gökte nelerin bulunduğu, geceyle gündüzün ihtilâfları (değişik halleri) tefekkür edilirse, neler görülür, neler meydana çıkar! Bu arayışlarla Hak din olan İslâmiyet de bulunabilir.

İbn-i Mes'ud'dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte «Kur'ân'ı inceleyin ve araştırın. O'nun inceliklerini bulmaya çalışın. Zira geçmiş ve gelecek ilim oradadır» buyurulmuştur.

I — Kur'ân'ın bir benzerinin getirilemeyişi :

Buna dair Kur'ân'da bir çok âyet-i kerîme vardır[8]. Bir tanesinin meâlini vermekle yetinelim:

«Eğer kulumuz Muhammed (s.a.v.)'in üzerine parça parça (sûre sûre, âyet âyet) indirdiğimiz Kur'ân'ın Allah katından geldiğine şüphe ediyorsanız haydi onun benzerinden siz de (meydana) bir sûre getirin. Allah'dan başka şahitlerinizi (büyüklerinizi, âlimlerinizi de, ins ve cin olarak) yardıma çağırın eğer doğrular iseniz»[9].

İşte 14 asır geçtiği halde Kur'ân'ın veya ondan bir âyetin benzerini getirmeye kimse cesaret edememiştir. Çünkü ondaki fesahat ve belâgati ortaya koymaya imkân yoktur. Kur'ân-ı Ke-

---

7 Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'ân Dili, İst. 1960 II/1256.

8 Hûd sûresi, âyet: 13 - 14; Yûnus 38 - 39; İsrâ 88; Tûr 34.

9 Bakara sûresi, âyet: 23.

rîm, bu cihetle Hz. Muhammed'in en büyük mucizesidir. Bunu ancak Kur'ân okuyup üzerinde tefekkür etmeye çalışanlar bilebilir.

Nitekim bazı garb âlimleri ve mütefekkirlerinden müslüman olanların binlercesi Kur'ân-ı Kerîm'i okuyup tefekkür etmekle hakikatı bulup öğrenmiş ve müslüman olmuş bulunmaktadır. (Neil Armstrong, Cousteau v.b. gibi). Bunların müslüman oluş sebepleri ve görüşleri ileride incelenecektir.

II — Hz. Muhammed (s.a.v.)'in peygamberliğinden şüphe edilmemesi :

Buna dair bir âyet meâli şöyledir:

«Muhammed (s.a.v.), erkeklerinizden hiç birinizin babası değildir; fakat O Allah'ın (c.c.) Rasûlü ve peygamberlerinin sonucusudur. Allah her şeyi bilendir»[10].

İşte Hz. Muhammed'in peygamberliğinden bu yana 1400 sene geçtiği halde, hâlâ bir başka peygamber gelmediğine göre, Kur'ân'ın bu hükmî bildirisi de doğrulanmış oluyor. Bu da Kur'ân-ı Kerîm'in ortaya koyduğu bir hakikattir. Şu halde Kur'ân Allah'ın kelâmı, Hz. Muhammed de sonuncu peygamberdir.

III — Hazret-i Muhammed'in ümmî oluşu :

«Sen bundan önce hiç bir kitap okur değildin ve onu (Kur'ân'ı) elinle yazmadın; o vakit

10 Ahzab sûresi, âyet: 40; Feth 29.

müşrikler (Kur'ân'ı başkasından öğrenip yazdın diye) elbette şüphe ederlerdi»[11].

Halbuki Kur'ân'ı kendisinin yazmadığı hususunda, şüphe etmek mümkün değildi. Çünkü ümmî olduğunu Kureyş müşrikleri biliyorlardı. Bilmeseler, hatta en ufacık bir şüpheleri olsa kıyameti koparırlardı.

Çünkü Muhammed (s.a.v.)'in ta küçüklüğünden o zamana kadar olan bütün durumunu en ince teferruatına kadar biliyorlardı. O halde kitabı kendi yazamıyacağına göre Kur'ân-ı Kerîm ancak Cenâb-ı Hak tarafından vahyedilmiş olabilirdi. Yalnız, bir yetimin peygamberliğini kibirlerine yediremedikleri için, O'na bazan şâir, bazan da sâhir bühtanını ileri sürmüşlerdi. Cenâb-ı Hak onların bu iddialarını şu âyet-i kerîmede ifade buyuruyor:

«Şüphesiz O Kur'ân, çok şerefli peygamberin (Allah'dan getirdiği) sözüdür. O bir şâir sözü değildir; siz pek az inanıp tasdik ediyorsunuz. O bir kâhin sözü de değildir; siz pek az düşünüyorsunuz»[12].

IV — Yunus (a.s.)'un balığın karnında kalabilmesi :

«Şüphesiz Yunus da gönderilen peygamberlerdendi. Hani (o, kavmine vâdettiği azab gelmeyince aralarından çıkıp) yüklü gemiye kaçmıştı. (O gemiye binince gemi durdu, o zaman gemicilerin, inancına göre geminin durması ara-

11 Ankebût sûresi, âyet: 48.
12 Hâkka sûresi, âyet: 40 - 42.

larında kaçak bir kölenin bulunmasından ileri gelirdi, kaçağı bulmak için aralarında) kur'a çekildi, mağlûplardan oldu. (Bunun üzerine Yunus Peygamber Cenâb-ı Hak da öyle istediği için denize atıldı ve kavminden kaçmış olduğundan) nefsini kınamış bir halde iken balık onu yuttu. Eğer çok tesbih edenlerden olmasa idi muhakkak ki insanların dirileceği güne kadar onun karnında kalırdı. Hemen onu sahile attık; hasta idi; üzerine (gölge vermek için) kabak cisinden bir ağaç bitirdik. Biz onu yüz bine daha ziyadesine peygamber göndermiştik. (Yunus Peygamberin yokluğunda azap gören kavmi) ona iman ettiler de onları ömürlerinin sonuna kadar geçindirdik»[13].

Yunus Peygamber'in bir müddet balığın karnında kaldıktan sonra Cenâb-ı Hakk'ın iradesiyle buradan kurtulduğu bu âyetlerden anlaşılmaktadır. Buna îmanı tam olmayanlar inanmayabilirler. Ama ne var ki, Kur'ân'da zikredilen bu ibretli hâdisenin aynısı 1891 senesinde bir gemicinin başına gelmiştir.

Gemici Sir Francisfoks ismindeki bir İngiliz mühendisi tarafından anlatıldığına göre balina avcısı filosuna mensup bir gemide çalışan James Bartely ismindeki gemici bahsedilen tarihte denize düşmüş; bir ispermeçet balinası tarafından yutulmuş; ancak 24 saat sonra arkadaşları tarafından balina avlanabilmiş ve yutulan arkadaşlarını balianın karnından çıkarabilmişler. Tabiî, en cesur insanları dahi pek korkutacak olan bu hâdiseden sonra, zavallı gemici

---

13 Saffât sûresi, âyet: 139 - 148.

Bartely bir şok geçirip aklî dengesini kaybediyor ve tam iki hafta, bütün ihtimamlara rağmen bir türlü kendine gelemiyor; ancak bu müddetin hitamında yavaş yavaş iyileşip gemideki vazifesine tekrar başlayabiliyor. Gemicinin vücudunda, balinanın mide öz suyunun değdiği kısımlarda ölü bir beyazlık leke halinde kalıyor[14] Bugün Biyolojinin de kabul ettiği gibi, balinanın karnında oksijen olduğuna göre bu hayvan tarafından yutulan bir insanın 24 saat veya daha fazlaca bir müddet havasızlıktan ölmeyip hayatta kalabilmesi pekâlâ mümkün oluyor.

Görülüyor ki Yüce Mevlâ tarafından Kur'ân-ı Kerîm'de anlatılan ve bize pek garip gelen hattâ gayr-i mümkin gibi görünen bu hâdise 19. asırda aynen vâki olmuştur. Bundan da Kur'ân-ı Kerîm için bir mucize fikri elbette çıkarılabilir.

V — Mağlûb olan Rumların tekrar galip gelecekleri :

«Rumlar (Doğu Romalılar) İranlılara mağlûp oldu, Arap ülkesine en yakın yerde... Halbuki onlar bu yenilgilerinden sonra muhakkak galip gelecekler, birkaç (3 - 9) yıl içinde. Önünde ve sonunda emir Allah'ındır. O gün (Romalıların üstün geldiği gün) mü'minler ferahlanacaklar, Allah'ın yardımıyla. O dilediğine zafer verir. O Azîz'dir, Rahîm'dir»[15].

---

14 M. Tanju, Canlılar âlemindeki ilâhî hikmetler, s. 28.
15 Rûm sûresi, âyet: 25.

Bu âyet de Mekke'de nâzil olmuştur. Cenâb-ı Hak 3 - 9 sene sonra olacak mühim bir harbi ve bunda Rumların galip geleceğini bildiriyor. Geleceği ancak Cenâb-ı Hak bileceğine göre bu da Kur'ân'ın Allah kelâmı olduğunu isbat eder. Burada şunu da zikredelim, Kur'ân'ın bu va'dine inanmayan o zamanki Kureyş reisi Ebu Süfyan ile Hz. Ebu Bekir arasında yüz deve üzerine bahse girişilmişti. Tabiî ki, bahsi Ebu Bekir (r.a.) kazanmıştı.

VI — Sonradan olacak zaferlerin evvelden bildirilişi :

«Başka bir kazanç daha ki onu seveceksiniz: Allah'dan bir zafer ve yakın bir fetih. (Mekke'nin fethi). (Ey Rasûlüm) mü'minlere müjdele»[16].

Burada da Mekke'nin fethinin vukuundan evvel haber verilmesi söz konusudur ki bunu da ancak Cenâb-ı Hak bildirebilir. Bu da, Kur'ân'ın bir mucize olduğunu gösterir.

VII — Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Mekke'den çıkarılanacağına dair :

«Onlar muhakkak ki, seni yurdundan söküp atmak için rahatsız edip dururlar. O takdirde kendileri de senden sonra yurtlarında pek az kalacaklardır»[17].

«Muhakkak ki Kur'ân'ı sana inzal eden Allah seni (Âhirete göç etmeden önce hicret ede-

---

16 Saf sûresi, âyet: 13.
17 İsrâ sûresi, âyet: 76.

rek içinden çıktığın) Mekke'ye çevirecektir. (Ey Rasûlüm) de ki, Rabbim hidâyetle gelen kimseyi ve apaçık bir sapıklık içinde olanı daha iyi bilir»[18].

Bilindiği üzere hâdiseler, tıpkı âyet-i kerîmelerde haber verildiği şekilde cereyan etmiş, netice itibariyle Hz. Peygamber, çıkarıldığı yurduna, muzaffer olarak tekrar dönmüştür.

He rşeyin evvelini ve âhirini, ancak Cenâb-ı Hak bileceğine göre Kur'ân-ı Kerîm bir mucizedir.

VIII — Kureyşli bir müşrikin kusurlarının bildirilmesi :

«(Doğruya da, eğriye de) alabildiğine yemin eden, izzet-i nefsi bulunmayan (ötekini berikini) daima ayıplayan (gammazlıkla) lâf getirip götürmeye koşan, (insanları) hayırdan durmadan men'eden aşırı zâlim çok günahkâr, kaba, haşin, bütün bunlardan başka da kulağı kesik (damgalı, soysuz) olan hiç bir kişiyi tanıma (onlara boyun eğme), mal ve oğul sahibi olmuş diye karşısında âyetlerimiz okunduğu zaman «evvelkilerin masalları...» demiştir. Biz yakında onun hortumuna damga basacağız (burnunu kıracağız)»[19].

Âyetteki «zenim» kulağı kesik mânâsınadır. Bu tabir Anadolu vilâyetlerimizde söylenir. Nihâye'de şöyle denilmiştir: «Zenîm mensup olduğu kavme sonradan katılan kimse» mânâsınadır.

---

18 Kasas sûresi, âyet: 85.
19 Kalem sûresi, âyet: 10 - 16.

Velid ibni Muğire bu âyeti işitince anasına gitmiş kılıcını çekerek şöyle demiştir: Muhammed (s.a.v.) beni on sıfatla teşhir etti, bunların dokuzunu kendimde buldum fakat zenîm olduğum hakkında hiçbir bilgim yoktur, bu hususta hakikati söylemezsen seni öldüreceğim.

Anası korkudan şu hakikati açıklar: «Eğer ben yaptığım işte sana faydalı oldumsa ne iyi; olmadımsa bana istediğin cezayı yap. Oğlum senin baban zengindi; fakat cinsî münasebet kudretine malik değildi; onun için o ölünce malı başkalarına gidecek diye korktum ve nefsime bir çobanı davet ettim, o da geldi»[20].

İşte bu münasebetten Velid ibni Muğiyre doğmuştu. Burada kulağının kesikliğini yani (gayr-ı meşru bir evlât oluşunu) annesinden başka hiç bir kimse tabii ki, bilmiyordu. Bunu gaipten haber veren Cenâb-ı Hak Kur'ân'ında bildiriyordu. Bu da elbette Kur'ân'ın bir mucize olduğunu ortaya koyar.

IX — Medine'deki münafıkların Mekke'de iken haber verilişi :

«Allah iman edenleri de elbette bilir münafıkları da elbette bilir»[21].

«... Kalblerinde bir maraz olanlarla (münafıklarla) kâfirler de şöyle desin, Allah bu sayı ile beraber hangi şeyi murat etmiştir»[22].

Bu sûreler Mekke'de nazil oldukları halde

---

20 Hasan Basri Çantay, Kur'ân-ı Hakim ve Meâl-i Kerîm. İst. 1976 3/1073.

21 Ankebût sûresi, âyet: 11.

22 Müddessir sûresi, âyet: 31.

bilâhare Medine'de münafıkların zuhûr edeceğini daha evveleden haber vermektedir ki, bu da yine Kur'ân'ın bir mucize olduğunu gösterir. Cenâb-ı Hak, bundan başka Kureyş'ten kimin hakkında küfrü işaret edip bildirdi ise onlar küfr üzere yaşayıp kâfir olarak ölmüşlerdir. Çünkü onların ezelden o ruh ve tıynette olduklarını ancak yaratan biliyordu ve onların vasıflarını Kur'ân'ında da bildirdi.

Bu nevi Kur'ân mucizelerinden birkaç tanesini daha zikretmekte fayda görüyorum:

Ebu Leheb Peygamber (s.a.v.)'in amcası idi. Hakkında Tebbet sûresi nâzil olmuştur ki, bu sûre onu bir hayli zelil vaziyete sokmaktadır. Ebu Cehil, Übey İbn-i Halef, Ahnes İbn-i Şurayh.. gibilerine de Kur'ân'ın bazı âyetlerinde îmâ ile işaret edilmiştir. Buna mukabil de, evvelâ İslâmiyete bir hayli zararları olduğu halde bir kısım Kureyşlinin, ilerdeki durumlarını bilen Cenâb-ı Hak, onların aleyhinde bir âyet göndermediği gibi, peygamberine de onların fenâlıklarına dair birşey ilhâm etmemiştir.

Meselâ bunlardan Vahşî adlı bir köle, Uhud Gazası'nda Peygamberin sevgili ve yiğit amcası Hz. Hamza'yı şehit etmiş, bu hâl Peygamberi çok üzmüştü. Yine Halid ibn-i Velid, Uhud Gazası'nda müslümanlara en büyük darbeyi vurmuş, bir hayli sahabenin de şehit olmasına sebep olmuştu.

Diğer bir misâl de, Ebu Süfyan'dır. Mekke'nin fethine kadar Kureyşlilerin reisi olarak İslâm aleyhine çalışmış, muharebelerde Kureyş

ordusunun başında bulunmuştur. Lâkin sonra Cenâb-ı Hak tarafından müslüman olacakları bilindiğinden ne Kur'ân'da, ne de Peygamberin sözlerinde aleyhlerine bir îmâda dahi bulunulmamıştır. Çünkü bunların, bilâhare İslâmiyete bir hayli hizmetleri olmuştur. Vahşî (r.a.), yalancı peygamber olan (peygamberlik iddiasında bulunan) Müseylime'yi öldürmüş, İslâm ordusunun en müşkül durumunda galibiyetini temin etmiştir. Böylece büyük bir fitneyi ortadan kaldırmıştır. Halid ibn-i Velid, İslâm ordularının başında büyük fetihler yapmış, kahramanlıklar göstererek pek çok muharebeler kazanmış ve Seyfullah (Allah'ın kılıcı) gibi mümtaz sıfatlarla anılır olmuştur. Ebu Süfyan ise bir çok müşrikin İslâmiyete girmesine sebep olmuştur.

Bunlara benzer daha bazı sahabeler de zikredilebilir. İşte bu gibiler önceleri İslâmiyete oldukça zarar verdikleri halde, haklarında -yukarda söylediğimiz gibi- ne Kur'ân'da, ne de Peygamberimizin hadîslerinde menfî hiçbir söz işitilmemiştir. Çünkü onların müslüman olacağı Cenâb-ı Hak tarafından biliniyordu. İşte bu durum da bir mucizedir.

Gerek Kur'ân-ı Kerîm'de bildirilip medh edilen büyük, küçük bütün sahabelerden (meselâ Abese Sûresindeki Ümmü Mektum (r.a.) ve gerekse övgüsü Peygamberimiz (s.a.v.) tarafından yapılan birçok sahabelerden hiç bir tanesi bilâhare irtidad ederek küfre dönmemişlerdir.

Nasıl ki küfürleri bildirilen kimselerin ihtida ettikleri görülmediği gibi burada da hiç bir istisnası olmadığı için elbette muhakemesi yerin-

de olan kimselerin kabul edebileceği mucizelerdendir.

X — Bir âmâdan dolayı Cenâb-ı Hakk'ın Habibine itâbı :

«(Peygamber) hoşlanmadı ve yüzünü çevirdi, kendisine âmâ geldi diye. Onun halini sana hangi şey bildirdi, belki o (sana sormakla cehalet kirinden) temizlenecekti; yahut öğüt alacaktı da o öğüt kendisine fayda verecekti. Ama (malı ile Allah'a) ıhtiyaç göstermeyene gelince, sen ona dönüp sözüne kulak veriyorsun. Onun (İslâmı kabul etmeyip) temizlenmemesinden sana ne? (sen ancak tebliğe memursun). Fakat sana koşarak gelen, Allah'dan korkmuş iken, sen ondan yüz çeviriyorsun»[23].

Burada görüldüğü gibi Cenâb-ı Hak sevgili Habibine itâb etmektedir. Bazılarının düşünmeden dedikleri gibi eğer âyetin ifâde ettiği bu sözler Peygamberin kendi sözleri olmuş olsa, bir insan hiç kendini bu şekilde tenkit eder mi? Elbette ki hayır, o halde hiç şüphe yok ki, Kur'an, Hz. Muhammed'in kendi sözleri olamaz. Dolayısıyla O, Allah kelâmıdır.

XI — Cenâb-ı Hakk'ın sevgili peygamberini terketmemesi :

«(Habîbim) Rabbin seni terk etmedi, darılmadı»[24].

Bu âyet Mekke'de nâzil olmuştur. Cenâb-ı

---

23 Abese sûresi, âyet: 1-10.
24 Ve'd-Duhâ sûresi, âyet: 3.

Hakk'ın bu va'di, Rasûlünü her türlü tehlikelere karşı koruyacağını bildirmektedir. Nitekim öyle olmuştur. Gerek hicret zamanında ve gerekse bir çok gazvelerde, hattâ Hz. Peygambere karşı kurulan bütün pusularda, daima Allah, Habibini îkaz etmiş ve onu muhafaza buyurmuştur. Binaenaleyh bu âyet de tahakkuku dolayısiyle bir mûcizedir ve Cenâb-ı Hakk'ın kelâmıdır.

XII — Mekke'nin emin bir belde oluşu :

«Şu emin bir belde olan Mekke'ye yemin ederim ki»[25].

Mekke şimdiye kadar emin bir belde oluşunu muhafaza etmiş, dolayısıyle âyetin doğruluğu tahakkuk etmiştir. Bunu da ancak Cenâb-ı Hak bilebilirdi. Bu da Kur'ân'ın Allah'ın kelâmı olduğunu gösteren mûcizelerden birisidir.

XIII — Gayr-ı müslimlerin kıyâmete kadar sulh ve selâmet içerisinde kalamıyacakları :

«Biz Hıristiyanız diyenlerden de misaklarını (sağlam sözlerini) almıştık. Derken bunlar da emredildikleri hakikatlerden nasip almayı (peygambere iman etmeyi) terk ettiler. Biz de aralarına kıyamete kadar sürecek düşmanlık bıraktık...»[26].

Görüldüğü gibi âyetteki söylenen hâl, başlangıçtan zamanımıza kadar devam etmektedir.

---

25 Ettîn sûresi, âyet: 3.
26 Mâide sûresi, âyet: 14.

Yani gayr-ı müslimlerin yek diğeriyle olan çekişmeleri devam edip gitmektedir.

XIV — Kadınlardaki hayız durumu :

«Sana hayızdan soruyorlar; de ki o bir ezâdır, onun için hayız zamanında kadınlardan çekinin, temizlenene kadar onlara yaklaşmayın»[27].

Cahil bir kavm içinde yetişip de böyle bir fikir ileri sürebilmek herhalde akla mantığa uygun gelmez; ancak bugün modern ilimle bu bilgi verilebilmektedir. Çünkü, o durumda cinsî münasebetin hem kadın için, hem erkek için zararlı olduğunu tıp ilmi bugün ısrarla söylemektedir. Hayız zamanındaki temiz olmayan o kanda zararlı mikrop bulunmaktadır. Bu da hem erkeğe, hem de kadına hastalığın bulaşmasına sebep olmaktadır. Hele kadında iç organları, hayız halinde gayet hassas ve zayıf olduğundan yırtılabilir ve kan yoluyla hastalık başka organlara da geçerek öbür âzalarda da hastalığa sebep olabilir.

XV — Cenînin ana karnında üç karanlık ve mahfuz odada muhafaza edilişi :

«... Sizi annelerinizin karnında üç karanlık içinde (karın, rahim, zar içinde) bir yaratılıştan sonra diğer bir yaratılışa çevirip kemâle erdiriyor...»[28].

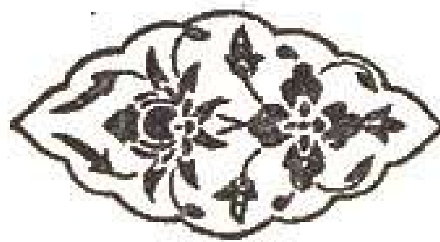
Jinekoloji ilmi, ceninin anne karnında su, ışık ve hararet geçirmeyen üç sağır perde ile örtülü bulunduğunu bildirir. Buna (corin) korin

---

27 Bakara sûresi, âyet: 222.
28 Zümer sûresi, âyet: 6.

zarları denir. Rahim dıştan içe doğru üç doku halindedir. Bu dokular şunlardır: Parametriüm, Miometriüm, Ondometrium. Bu dokular ışık, ısı ve suyu geçirmezler.

Bunu da 1400 sene evvel hiç bir ilim adamı bilemiyeceğine göre bu da Kur'ân'ın bir mûcizesidir ve Kur'ân-ı Kerîm'in Allah kelâmı olduğunu göstermektedir.

KUR'AN'IN MU'CİZE OLUŞUNUN MÜSBET DELİLLERLE İSBATI

I — **»Güneş dürülüp sarıldığı veya devşirilip atıldığı veya körletilip kömür olduğu zaman»[1].**

Bu âyet kıyâmetin kopması esnasında güneşin hâlini bildirmektedir. Lennard - Bichel adlı âlim de, «güneş bir gün yanmış kömür haline gelecektir» demektedir ki, bu da müsbet ilmin Kur'-ân'ın bu hükmünü asırlar sonra te'yit ettiğini göstermektedir.

II — **«Nihayet emrimiz gelip de fırın kaynadığı zaman, Nûh'a dedik ki: Her birinden ikişer çift - aleyhinde söz geçmiş olanlar müstesna - aileni ve îman edenleri içine yükle»[2].**

Âyettiki **«fâra't-tennûr»** kelimesi kapalı bir ocak veya fırın mânâsına gelebilmektedir. Çıkarılan bu mâna gereğince Cenâb-ı Hakk'ın, Nûh (a.s.)'a buharlı gemiyi daha o zaman öğretmiş olması lâzım gelir ki, bunu da ancak Cenâb-ı Hak bilebilir.

Çünkü 1400 sene evvel elbette buharlı ve motorlu gemiler yoktu. Fakat bu sûre onların gelecekte olabilirliğini bildirmektedir. Bu da gene Kur'ân-ı Kerîm'in mûcizelerindendir.

---

1 Tekvir sûresi, âyet: 1.
2 Hûd sûresi, âyet: 40.

III — **«O Allah'dır ki iki denizi (veya iki nehiri) birbirine yakın ve komşu olarak salıverdi. Şu (birisi) tatlı, susuzluğu giderir, bu (beriki) tuzlu ve acıdır; aralarında kudretimizden bir engel ve birbirine karışmayı önleyici bir perde konmuştur...»**[3]

İki denizi (suları acı ve tatlı olanı) salıvermiş, birbirine karışmıyorlar, birbirine karışmaya mâni olan (Allah tarafından) bir engel vardır»[4].

Nitekim zamanımızda denizleri ve sularını en iyi bilenlerden biri olan (Kaptan Cousteau) Kur'ân'daki bu mûcizeyi öğrenmekle şöyle demiştir: «Ey Muhammed, bundan ondört asır evvel bu hakikatı senin bilmene imkân yoktur. Modern ilmin 14 asır geriden takip ettiği Kur'an ben şehadet ederim ki Allah Teâlâ'nın kelâmıdır.» demiş ve müslüman olmuştur. Kusto'nun müslüman oluşu ileride tafsilâtı ile anlatılacaktır.

Sıvı maddelerde yüz gerilimi kanunu vardır. Bir sıvının moleküllerinde bulunan çekim kuvveti bir diğerinden tamamıyle ayrıdır; böylece her iki sıvı durumunu korur. Bunun keşfi de herhalde iki asrı doldurmuş olmayacaktır.

IV — **«Size dumansız bir alev ve bakır gönderildi de (buna yakalanırsanız) kurtulamazsınız»**[5]

«Yoksa arzı bir mesken yapıp ortasında ırmaklar akıtan, ona ait sabit dağlar yaratan ve iki denizin ortasında (acı ve tatlı suları birbirine ka-

---

3 Furkan sûresi, âyet: 53.
4 Rahmân sûresi, âyet: 19, 20.
5 Neml sûresi, âyet: 61.

rıştırmamak için) hacip (perde) koyan mı? (hayırlıdır.) Allah Teâlâ ile beraber bir ilâh mı var? Hayır. Onların çoğu tevhidi bilmezler»[6].

Burada bakır üzerinden geçen dumansız alevden bahsedilmektedir. Görülüyor ki elektriğin bulunacağını bundan 1400 sene evvel ve bu cereyana tutulduğu zaman kurtulamayıp ölüme kadar götürebileceğini bildirmektedir. Halbuki elektriğin keşfi daha iki yüz seneyi doldurmamıştır.

V — **«Zerrelerin (atomların) tozarmasına peşinden bir büyük yükle yüklenenlere ardından kolayca cereyan edenlere, hem sonra emri (kumandayı, işi, enerjiyi) taksim edenlere yemin olsun ki...«[7].**

Bu âyette de elektriğin mahiyeti açıklanıyor; hatta elektriğin fonksiyonu da belirtiliyor. Saniyede (300.000 km.) hızla esen elektrik rüzgârının elektronları çekirdekten ayırması ve elektriğin negatif yükle yüklenmesi şeklini ne kadar güzel açıklıyor.

Bundan 1400 sene evvel bu kadar açık bir şekilde bildirilişi kimin haddinedir.. Hele ümmî bir kimsenin elektrik hakkında fikir yürütmesi ne şekilde izah edilebilir. Bunu Allah Teâlâ'dan başka bir kudretin bilmesine ve bildirmesine imkân var mıdır? O halde bunları bildiren Kur'an'ın Allah Teâlâ tarafından gönderilmiş (münzel) bir kitap olmadığını söyleyebilene ne diyelim? Her-

---

6 Rahmân sûresi, âyet: 35.
7 Zâriyât sûres, âyet: 1-6.

halde cehalet diyemeyiz, ama taassubdandır denebilir. Yalnız gene biz Kur'ân'ın emri ile (kimseyi zorlayacak değiliz) sadece Kur'anda emredildiği gibi (bize düşen bildiğimizi açıklamaktır.)

YERYÜZÜ NASIL OLUŞTU?

Bu konuda modern ilim bize şu bilgileri vermektedir:

Dünya ateşten bir top hâlinde idi. Uzun müddet, dünyanın birleşimindeki ağır maddeler merkeze doğru çöktü, dünyanın çekirdeğini meydana getirdi. Öte taraftan yüzeydeki maddeler de yavaş yavaş soğumaya başladı. Bütün bu zaman içinde türlü gazlar havaya uçmuş fakat yer çekimi kuvvetli olduğundan uzayda kaybolup gitmemiştir. Hidrojen ve oksijenin bileşiminden meydana gelen su molekülleri bir zaman havada kaldı; yer kabuğu soğuyunca yağmur halinde yağmaya başladı. Böylece hayat şartlarından biri meydana gelmiş oldu. Diğer gazlar (azot v.s.) da havada atmosferi meydana getirdi. Şimdi bu teşekkülü biz Cenâb-ı Hakk'ın âyetlerinde arayalım ve karşılaştıralım.

I — «**O, gecenin karanlığından sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi istirahat için, güneşi ve ayı da vakitler için bir hesap olarak** yarattı»[8].

Âyetteki «hüsban» kelimesi «hesap ile» demektir; yani dünyanın teşekkülü bir hesap ile olmuştur. Bu hesap o kadar incedir ki, yeryüzü güneşe veya aya göre biraz daha yakın veya biraz daha uzak olsaydı, dünyada canlının yaşayabil-

---

8 En'âm sûresi, âyet: 96; Rahmân sûresi, âyet: 5.

mesine imkân olamazdı. Bu muazzam hesâbı ve bu hesaba göre dünyayı yaratmayı ancak Cenâbı Hak bilebilir ve meydana getirebilirdi.

II — «... **Bundan önce arş su üstünde idi»**[9].

«İnsanı sudan yaratarak ona soy sop veren Rabbin her şeye kâdirdir»[10].

Yukarıda yazılmış olduğu gibi burada da Cenâb-ı Hakk, arzın, güneşin hattâ yıldızların evvelâ sudan meydana geldiğini bildirmektedir. Bu da yine Kur'ân'ın bir mûcizesidir.

Bugün bu nazariye teyid edilmektedir: «Kâinat evvelâ su buharı halinden, su haline dönüştü. Sudan da bütün kâinat teşekkül etti.»

İşte dünyanın oluşumunda ısrarla savunulan nazariye budur.

III — **«Sonra Allah, buhar halinde olan göğü yaratmayı kasd etti ve ona ve arza 'ikiniz de isteyerek ve istemiyerek gelin meydana çıkın' dedi, onlar da 'biz isteyerek geldik' dediler»**[11].

Cenâb-ı Hakk'ın emrine boyun eğdiler.

IV — **«O kâfirler görmediler mi ki göklerle yer bitişik bir halde iken biz onları ayırdık, hayatı olan her şeyi sudan yarattık, hâlâ inanmıyorlar mı?»**[12].

Buradan, göktekilerle arzın evvelâ bir olduğu, sonradan ayrılmış olması ve her şeyin sudan halk olunması ilim cihetiyle ancak iki yüz sene içerisinde bilinebilmiş olsa gerektir. 1944'-

---

9 Hûd sûresi, âyet: 7.
10 Furkan sûresi, âyet: 54.
11 Fussılet sûresi, âyet: 11.
12 Enbiyâ sûresi, âyet: 30.

de Alman bilgini Kepler'e göre güneş ve gezegenler önce bir bulutu andıran gaz kütlesi halinde idiler; bu bulut çekim kuvvetinin tesiriyle donup soğumaya başladı. Bu ana kütle, dönmeden dolayı parçalar halinde kopup dağılmaya başladı. Bu da Kur'an'ın ifâdelerini te'yid etmektedir.

V — Dünyanın yuvarlak oluşunu gösterir âyetler :

«Rahmân olan Allah iki şark ile iki garbe sahiptir»[13].

Âyet-i Kerîmede iki meşrık ve iki mağribin bulunduğuna işaret ediliyor. Ancak yer kürenin dönmesinden iki maşrık, iki mağrib meydana gelebilir. Eğer dönmeyip sabit kalmış olsa, ancak bir maşrık, bir mağrib vaziyetinde daim kalırdı. Dönme ile kürenin bir tarafında doğuş ve batış husûle geldiği gibi, dönme devam ettiği için eski hâle geleceğinden, bu defa da öte tarafta güneşin doğuş ve batışı (yani maşrık ve mağrib) vücuda gelecektir. Böylece iki maşrık ve iki mağribin mevcudiyeti tahakkuk etmektedir. Bundan da dünyanın döndüğü apaşikâr meydana çıkar.

«Ey cinler ve insanlar topluluğu, gücünüz yeterse göklerin ve yerin etrafından çıkıp gidin (kaçarak ölümden kurtulun)»[14].

Buradan iki türlü mânâ çıkar:

1 — «Etrafından» sözü ile dünyanın yuvarlak olduğu mânâsı,

2 — Gidebilmenin ancak bir sultan (üstün güç) ile mümkün oluşu.

---

13 Rahmân sûresi, âyet: 17.
14 Rahmân sûresi, âyet: 33.

Bu üstün güç, Peygamberimizin Mi'racında Burak diye zikredilmektedir. Zamanımızdaki güçlü vâsıta ise füzelerdir. Böylece âyet ancak son yüz yılda gerçekleşebilen bir şeyin olabileceğini 1400 sene önce haber vermiş, uzaya gidilebileceğini bildirmiş olmaktadır. Yukarıda dip notta gösterdiğimiz âyetleı de dünyanın yuvarlak olduğunu ifâde eden mânâlar taşımaktadır.

VI — «... **Sonra yeri, sarkmış karın (yuvarlakça); yahut deve kuşu yumurtası biçimi haline getirdi»**[15].

Tanıtılan bu biçim, modern ilmin kabul ettiği elips şeklidir ki, dünyanın en son kabul edilen şekli olup üstüvâ kısmın şişkince, kutup taraflarının biraz basık oluşudur. Yani arz tam bir küre olmayıp, bir elips şeklindedir. Bu fennin kabul ettiği şekildir ki, deve kuşu yumurtası biçimine tam tamına tevâfuk etmektedir[16].

Daha Hicrî birinci ve ikinci asırlarda bile Kur'an'dan çıkartılan mânâlarla dünyanın yuvarlak olduğunu ve döndüğünü ifade eden İslâm âlimlerinin sözleri :

İmam-ı A'zam Ebu Hanife Kur'an'dan edindiği bilgiye istinaden dünyanın üzerinde alınan her hangi bir noktanın dünyanın merkezini teşkil edebileceğini bildirmektedir.

İbn-i Rüşd de 890 Milâdî sıralarında şöyle diyordu: «Kara ve deniz kısımlarıyla beraber bütün yeryüzünün top gibi yuvarlak olduğu, güne-

---

15 Enbiyâ sûresi, âyet: 44; Nâziât, 30.

16 Hasan Basri Çantay, Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, Nâziât sûresi, âyet: 30.

şin muhtelif memleketlerde ve muhtelif saatlerde sıra takip ederek doğması ve batmasından bellidir.»

GÜNEŞİN VE AYIN HAREKETLERİ

I — **«Allah, gündüzü gece ile örter, sür'atle gece gündüzü, gündüz de geceyi kovalar»**[17].

Bu ifâde, dünyanın hem kendi ekseni etrafında döndüğünü, hem de dünya ve ay'ın başka bir mahrekte döndüklerini meydana koyar.

Güneşin, dünyanın ve bütün seyyarelerin dönüşünü, İtalya'da Galile (1564 - 1642) 1610 tarihinde kendi eliyle yapmış olduğu teleskop ile inceledikten sonra söylemiştir. Dünyamızın hem kendi ekseni, hem de güneş etrafında döndüğünü bildirmiştir. Haddi zatında (Nicolas Copennic) Galile'den 66 yıl önce bu iddiayı yapmış fakat (Galile) (Kepler)'in gezegenler hakkında ileri sürdüğü kanunlardan istifade etmiştir. Kepler, modern astoronominin kurucularındandır. 1571 - 1630) seneleri arasında yaşamıştır. Kendi kanunlarıyla seyyare yıldızlarının da döndüğünü bulmuş ve kanunlarını tesbit etmiştir.

Dünyamızın güneş etrafında belli bir yörüngeyi muhafaza edişi, kendi ekseni üzerine dönüşü sebebiyledir. Kepler (Copernic)'e inanırdı. Dünyanın ilk döndüğünü iddia eden Kepler'dir. Dünyanın dönme sür'ati ekvatorda (1670 km.)dir. Kutuplara doğru azalarak (835 km.) ye kadar düşmektedir.

Dünyanın ekseni etrafında batıdan doğuya

---

17 A'raf sûresi, âyet: 54.

doğru tam dönmesi (84 600 sn.) de yani 24 saatde gerçekleşmektedir. Dünya güneş etrafındaki yörüngesini 365 gün 6 saat 9 dk. ve 11 sn. de tamamlamaktadır. Dünya güneşe 2 ocakta en yakın mesafeye gelir. 2 temmuzda en uzak olduğu zamandır. Dünya ile güneşin arasındaki mesafe 150 milyon km. dir. En yakın olunan 2 ocakta bu mesafe 5 milyon km. daha azalır.

II — **«Dağları görüyorsun da yerinde duruyor sanıyorsun; oysa onlar bulutun geçtiği gibi geçip giderler»[18].**

Dağlar dönüyor demek, dünya dönüyor demektir, dünya dönünce elbette dağlar da dönmüş olur.

III — **«Güneş ve ay'ı da teshir etmiştir; her biri muayyen bir zamana kadar akıp giderler«[19].**

IV — **«O'dur gece ile gündüzü, güneş ile ay'ı yaratan, hepsi ayrı ayrı yörüngede yüzerler»[20].**

Bundan da hem güneşin, hem de ay'ın, ayrı ayrı bir yörüngede oldukları, hem de hareket halinde bulundukları anlaşılmaktadır.

V — **«Görmedin mi, Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor. Güneşi ve ay'ı sizin menfaatınıza sebep kılmıştır, her biri muayyen bir vakte kadar cereyan edip gidecektir. Doğrusu Allah, bütün yaptıklarınızdan hakkıyle haberdardır«[21].**

---

18 Neml sûresi, âyet: 88.
19 Ra'd sûresi, âyet: 2.
20 Enbiyâ sûresi, âyet: 33.
21 Lukman sûresi, âyet: 29.

Burada da güneşin ve ay'ın hareket ettikleri, ayrıca bunlarda daha bizim bilmediğimiz, günden güne meydana çıkarılan menfaatlarımızın bulunduğu bildirilmektedir.

VI — **«Geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor; güneşi ve ay'ı (sizin istifadenize) tâbi kılmıştır, bunlardan her biri muayyen bir vakte kadar dolaşıp (akıp) dururlar, işte bunu yapan Allah'dır»**[22].

VII — **«Ne güneşin ay'a yetişmesi mümkün olur, ne de gece gündüzü geçebilir ve her şey ayrı ayrı yörüngede yüzer. Gece bir alâmettir, ondan gündüzü soyar çıkarırız»**[23].

Soyup çıkarmak fiilinin Arapçası «selh» dir ki, yuvarlak bir şeyi soymak mânasınadır. Türkçemizde de hayvanların derilerinin soyulduğu yere «selhâne» denir. Bu âyetlerden de güneş ve ay'ın hem yuvarlaklığını anlıyor, hem de hareket halinde olduklarını öğreniyoruz.

VIII — **«Göğü ise yükseltti ve ölçülü koydu ve bir terazi (yani muvazene, denge) yaptı»**[24].

(Simon) ünlü bir astronomdur, ona göre gezegenler bağlı oldukları uyduları ile birlikte fezada başdöndürücü bir hızla hareket ederler ki: Bu görüş Kur'an'ın bildirdiklerini te'yid eder.

Burada da semâ cisimlerinin seyr ve hareketlerinin ölçülü bir halde hesaplı bir şekilde yapıldığı bildirilmektedir .Kepler ve Galile ismindeki garp âlimleri, arzın yuvarlaklığını ve dön-

---

22 Fâtır sûresi, âyet: 13.
23 Yâsin sûresi, âyet: 38, 39, 40; Zümer sûresi, âyet: 5.
24 Rahmân sûresi, âyet: 7.

düğünü ancak 1610 da söyleyebilmişlerdir. 1909 senesinde Einstein (Aynştayn), modern ilimde şöyle bir kanun koymuştur: Yıldızların, gezegenlerin hareketleri, bir çekim değil, oluşlarında kazandıkları süre durumunun eseridir, bunların takip ettikleri yol çekim alanı ile ilgilidir. Dışardan içeriye (çemberden merkeze) doğru olanına (merkezcil kuvvet), içerden dışarıya (merkezden çembere) doğru olanına ise (merkezkaç) denir. Bu iki zıd kuvvet sayesindedir ki seyyareler kendilerine mahsus yörüngede seyretmelerini muhafaza edebiliyorlar. İşte kuvvetleri, bu kanun ve nizamları koyan Cenâb-ı Hakk'ın bildirdiklerini, zamanla ilim adamları da düşünüp bulup çıkarabilmektedir. Bir de bunların 1400 sene evvel vahyedilen bir kitapta bildirildiğini görüp anlasalar, Kur'ân-ı Kerîm'in Cenâb-ı Hak tarafından indirildiğine elbette inanırlar. Tabii taassubunda ısrar edenler müstesna

IX — **«Güneş'le ay biraraya geldiği zaman»**[25]

Kur'an'ın diğer bazı sûrelerinde de bu halin kıyâmet gününde meydana geleceği söylenmektedir. İlim de bu hâlin zamanla olabileceğini ileri sürüyor. Böylece Kur'an'ın bu mûcizesi de te'yid edilmiş oluyor.

X — **«Güneş dürüldüğü zaman»**[26].

Buradaki «tekvîr» kelimesine müfessirler, «Bir şeyin bazı fertlerini toplaması ve derlemesi» mânâsını da veriyorlar Bu vaziyette güneşin bir kafile başkanı yani kendisine uyulan, tâbi olunan bir lider mânâsı çıkar ki, buna tâbi olan seyyare-

---

25 Kıyâme sûresi, âyet: 9.
26 Tekvir sûresi, âyet: 1.

lerin (gezegenlerin) olduğunu bildirmiş oluyor. Bunu bildiren diğer bazı âyetler de bulunmaktadır

XI — **«Görmediniz mi, göktekileri (güneş, ay, yıldızları) ve yerde olanı hep menfaatiniz için birer sebep kılmıştır«**[27].

XII — **«Bir de göklerde ne var, yerde ne varsa hepsini kendi katından sizin hizmetinize bağladı. Şüphesiz ki bunda düşünenler için ibretler vardır»**[28].

Yukarıda geçen iki âyet de, gerek yer altındaki maden, petrol v.s., gerekse evvelce hiç bilinmeyip düşünülmeyen semâdaki ay ve yıldızlardan hatta güneşten istifade edilebileceğini bildirmekle bizleri bunlardan yararlanmaya teşvik etmektedir.

XIII — **«Biz göğü kuvvetle binâ ettik, çünkü biz muhakkak ve mutlak onları genişletmekteyiz»**[29].

Albert Aynştayn'ın oğluna önerilerinden biri de evrenin devamlı olarak genişlemesidir. Astronomların yaptıkları incelemelerde de, evrenin gerçekten büyük bir hızla genişlediği tesbit edilmiştir. Bu genişlemenin hızı dünyadan uzaklaştıkça fazlalaşmaktadır. Bu duruma göre en uzaktaki (Nebo)'lerin uzaklaşma hızı bir saniyede 60.000 km. gibi bir rakama ulaşmaktadır. İşte bunları da Cenâb-ı Hak 1400 sene evvel mu'cize olan Kur'ân'ında bildirmiştir.

---

27 Lukman sûresi, âyet: 20.
28 Câsiye sûresi, âyet: 13.
29 Zâriyât sûresi, âyet: 47.

1796 yılında (Laplace) Laplas yayınladığı (Expositiondü sistem dümonde) Kâinat sisteminin açılması adlı kitabında Güneş sistemi ile gezegenlerin teşekkülü hakkında ilmî teorisi şudur: «Gerek cisimleri ve gerekse güneş manzûmesini düzenleyen ve kâinatı idare eden gücü tesadüfe bağlamak imkânsızdır.»

Laplas (1749 - 1827) arasında yaşamış bir Fransız matematik ve astronomi bilginidir. (Hubble) nazariyesi ise «Kâinat sonsuza doğru genişlemektedir» demektedir.

GÜNEŞİN IŞIK, AY'IN NUR OLUŞU

I — **«Allah O'dur ki, güneşi bir ışık, ay'ı da bir nûr yaptı (büyüyüp küçülen) miktarlar ve ölçüler tâyin buyurdu ki, senelerin sayısını ve hesabını bilesiniz. Allah bunları ancak hak ve hikmet olarak yarattı. Allah anlayacak bir topluluk için âyetlerini açıkça beyan ediyor»**[30].

II — **«Görmediniz mi Allah yedi göğü tabaka tabaka nasıl yaratmıştır? Ay'ı içlerinde bir nûr kıldı (güneşten ışını alıp aksettirmekle), güneşi de bir kandil kıldı»**[31].

Buradaki tabakadan maksat ya seyyârelerin kendi sâhaları, yahut da galeksilerin ayrı ayrı bir mahrekte ve mesafede oluşlarıdır. Bu iki âyette bilhassa belirtilen husus, güneşin bir ziyâ menbaı oluşu, ay'ın da ondan aldığı ışını (nûr) halinde asksettirmesidir ki, bu şua, ne hararet verir ,ne ısıtır, ne güneşteki ültraviyole, enfraruz,

---

30 Yûnus sûresi, âyet: 5.
31 Nûh sûresi, âyet: 15, 16.

X (iks) şuası ilh. gibi bir vasfı yoktur. Yalnız bir hafif aydınlık verir. Bütün bu hallerin tavsifi, elbette bir mûcizedir.

III — **«Denizlerde dağlar gibi hareket edip giden gemiler yine O'nun kudretinin alâmetlerindendir»**[32].

IV — **«Kolayca akıp giden muazzam gemilere veya akıp giden yıldızlara...»**[33].

V — **«O'nundur denizde yüksek dağlar gibi akıp giden gemiler»**[34].

Herhalde bu âyette belirtilen dağ gibi gemiler 1400 sene evvele ait değildir. Bu âyetin, bilhassa 18. asırdan sonra, özellikle zamanımızda mevcut gemileri tasvir etmiş olması lâzımdır. Nitekim bir İngiliz gemi kaptanı bu âyeti görünce, bu mûcizenin tahakkukunu anladığından İslâmiyeti kabul etmiştir. Bir de ez-Zâriyat sûresinde akıp giden yıldızlardan bahs olunuyor ki, bu da yıldızların sabit olmayıp hareket ettiklerini belirtmektedir. Elbette, bunun da, o zamanda bildirilmesi bir mûcizedir.

ATMOSFER TABAKASI

I — **«Gök yüzünü mahfuz (korunmuş) bir tavan yaptık»** [35].

Bu âyet de bugün belli olan atmosfer tabakasının koruyuculuğunu belirtmektedir ki, at-

---

32 Şûrâ sûresi, âyet: 32.

33 Zâriyât sûresi, âyet: 3.

34 Rahmân sûresi, âyet: 24.

35 Enbiyâ sûresi, âyet: 32.

mosfer, Güneşin zararlı ışınlarından, meteorlardan (gök taşlarından) dünyamızı korumaktadır.

II — **«Daha doğrusu biz o insanın parmak uçlarını (düzeltip) toplamağa da kadiriz»**[36].

Burada, parmak uçlarına, nazar-ı dikkatimiz çekilmektedir. Parmak uçlarının hususiyeti, yine yakın tarihlerde anlaşılmış durumdadır. Parmak izleriyle suçlu tesbit etme metodu, ilk defa İngiltere'de William - Herschel isminde bir İngiliz tarafından bulunmuştur. İlk parmak izi bürosu da Scotland - yard'da kurulmuştur. Parmak izi ile yakalanan ilk suçlu Albert Strattan kardeşlerdir. Bu kardeşler, 1905 te soydukları dükkânın kasasında bıraktıkları parmak izinden yakalandılar. (Tercüman Gazetesi, 4.7.1981, Sual - Cevap sütunundan). Şu büyük ve açık mûcizeye artık kim itiraz edebilir?

III — **«Allah kime hidayet etmeyi dilerse İslâma onun göğsünü açar, gönlüne genişlik verir; her kimi de sapıklığa bırakmak isterse onun kalbini öyle daraltır sıkıştırır ki, iman teklifi karşısında göğe çıkacakmış gibi zahmet görür»**[37].

Burada göğe doğru yükseldikçe hava tabakasının azalmasıyla göğsün daralıp sıkılacağına işaret edilmektedir. Bunu da, Toriçelli 1643 senesinde Floransa'da rakamlarla ifade etmiş ve isbat etmiştir[38].

IV — **«Kevkebler dökülüp saçıldığı zaman»**[39].

---

36 Kıyâme sûresi, âyet: 1-4.
37 En'âm sûresi, âyet: 125.
38 Mehmed Eminoğlu, Kâinat ve Göklerin Fethi, s. 43.
39 İnfıtar sûresi, âyet: 2.

Burada «kevkeb» hem yıldız mânâsına gelir, hem de silâhla mücehhez bir süvari müfrezesine denir. Bundan parlatılmış bir silâh (süngü, kasatura, kılıç) anlaşılır ki, şua (ışık(şeklinde ziyâsını dışardan alır ve etrafına aksettirir. Kevkeb'in bu şekilde müfreze mânâsına gelmesinden bunun bir idare merkezine bağlı olduğu meydana çıkar ki, bir merkezin gezegen uydusu olmuş olur. Buradan yıldızların parlaklığını merkezden aldığı mânâsı çıkıyor ki, zamanımızda yapılan ilmî izahlara tamamen uymaktadır.

Câzibeyi (çekimi) **bildiren âyetler**:

I — **«Yeri kifat (zam edici, çekici) yapmadık mı?»**[40].

Burada cazibe (yer çekimi) bildirilmektedir.

II — **«Reddedici semâ ve kendine meylettirici arz hakkı için»**[41].

Âyetteki «rec'» kelimesi döndürücü «sad'» kelimesi de meyl ettirici mânâsınadır. Bu mânâlara göre de âyet, çekici ve itici kuvvetlerinin mevcudiyetini açıklamaktadır[42].

III — **«Ay'ın seyrine menziller (mıntıkalar) takdir ettik. Nihayet kurumuş eski hurma dalının şeklini almıştı»**[43].

Tabiî bu menziller gözle görülür şekilde değildir. Bu, ay'ın yer çevresinde tuttuğu yörüngedir. Cenâb-ı Hak bu yörüngenin âyetteki **«urcû-**

---

40 Mürselât sûresi, âyet: 25.
41 Târık sûresi, âyet: 11 - 12.
42 Nevton'un çekim kanunu.
43 Yâsin sûresi, âyet: 39.

n'el-kadîm» yani eski hurma dalı şeklinde olduğunu buyurmuştur. Zamanımızda bu yörüngenin (elips) şeklinde olduğu bildirilmektedir ki, tarif edilen hurma dalı şekline tevâfuk etmektedir.

IV — **«O hâreli (sokaklı) yollara sahip olan semâ hakkı için»**[44].

Bir kısım müfessirler bunu şöyle tefsir etmişlerdir: «Kıvırcık saç gibi olan semâ hakkı için.» Bu âyet bir yemîn âyeti olduğuna göre, bu semâ yollarının ne kadar mühim ve girift olduğu meydandadır.

Görülüyor ki zamanımızda ay'a gidilmekte, fakat bu gidiş, âyetteki zorluğun bildirildiği gibi bir hayli külfet içerisinde olmaktadır.

V — **«Yere giren, yerden çıkan, gökten inen, göğe çıkan, yükselmekte olan her şeyi O bilir»**[45]. Bundan da göğe çıkılıp inileceği anlaşılmaktadır.

VI — **«Bedir hâline geldiği zaman o ay'a ki»**[46].

Müfessirler bu âyetle, Semâya çıkılabileceğinin, ay'a veya diğer yıldızlara varılabileceğinin işaret edildiğini ifade ediyorlar. İbn-i Kesîr, tefsirinde bu âyetin semâdaki bir menzilden diğer bir menzile yani bir feza istasyonundan diğer bir istasyona geçilebilecektir, demek olduğunu söylüyor.

---

44 Zâriyât sûresi, âyet: 7.
45 Hadîd sûresi, âyet: 4.
46 İnşikak sûresi, âyet: 18.

«Siz (ey insanlar) hiç şüphesiz ki, tabakadan tabakaya bineceksiniz«[47].

Dünya ile Ay arasındaki tabakalar, astronomi bilginlerine göre şunlardır:

1 — TROSFER: Atmosferin arza yakın olan ilk tabakasıdır. İnsanlar için lüzumlu olan su buharı ve hava ihtiva eder.

2 — STRATOSFER: Atmosferin ikinci tabakasıdır. Burada da haço ozon dediğimiz (0 3) rumuzu ile gösterilen ve (3) oksijenin birleşimi ile husûle gelen bir yapı ihtiva eder ki: Bu yapı Güneşten gelen tahrib edici (yakıcı) ışınların (x şuâ, ultraviyole ve enfraruz şuaları) çoğunu mash ederek arza ulaşmasına mani olur ve insanları bunlardan korur. Bu tabaka arza 22 km. dedir.

3 — MEZOSFER: Atmosferin üçüncü tabakasıdır. Bu tabakada kısmen ozon ve kısmen iyon taşır.

4 — İYONOSFER: Arza 70 km. den başlar bir elektrik denizi de denilebilir. Elektrik iyonları ile doludur. Radyo akımı buradadır. Moleküller elektronlar, atomlar, iyonlar burada bol miktarda mevcuttur. Bu nedenle iyonizasyonlar burada olur.

5 — TERMOSFER: 80 km. den başlar. Atmosferin en üst tabakasıdır. Burada da elektronlar ve iyonlar vardır.

Burada ay bize göre yüksekte ve uzakta olduğundan ay'ın üzerine varabilmek için önce

---

47 İnşikak sûresi, âyet: 19.

yükselebilmek, sonra üzerine inmek mümkün olacaktır, denmektedir.

«Öyleyse onlara ne oluyor ki, îman etmiyorlar?»[48].

Buyurun işte, şimdilik ay'a çıkanların hepsi gayr-ı müslimdir. Onların, bu âyetleri görüp üzerinde tefekküre dalıp İslâmiyet'i kabul etmeleri lâzım gelmez mi?

Nitekim ilk ay'a inen Amerikalı (Neil Armstrong) gördüğü mûcizeyi düşünüp muhâkeme ederek Cenâb-ı Hakk'ın da hidayet etmesiyle müslüman olmuştur. Bu olayı anlatan yazı ileride gelecektir.

Burada bir de son zamanlarda gazete ve dergilerde konu edilen ve (3 bin yıllık) mûcize diye isimlendirilen, Firavunun cesedinin Kur'ân-ı Kerîm'in mûcizelerinden biri olma ihtimalinin fazla oluşundan bahsedeceğim.

Haftalık Hayat dergisi 19.9.1983 tarih ve 38 sayısının 10. sahifesinde şunları yazmaktadır:

«İngiliz araştırma ekibinin Kızıldeniz yakınlarında kızgın bir çölde bulduğu üç bin yıllık cesed hiçbir ilâçlama ve mumyalama işlemine tâbi tutulmadığı halde bozulmadan durmaktadır. (British Museum)'da sergilenin cesedin Hz. Mûsa'ya karşı savaşan ve yarılan denizde boğulup Kalan Fir'avn'a ait olduğu sanılmaktadır.»

Hayat dergisindeki ifade bu kadardır.

Kur'ân-ı Kerîm'in Yûnus sûresi 92. âyetinin meâli de şöyledir:

---

48 İnşikak sûresi, âyet: 20.

«(Denizde boğduğu Fir'avn'a hitaben) Biz de seni bugün bedeninle denizden yüksek bir yere (Denizin dışına, karaya) atacağız ki arkandan gelenlere (asırlarca sonraya) bir ibret olasın (Kur'an'ın bir mûcize olduğunu anlamayanlara anlatasın). Bununla beraber doğrusu insanlardan birçok kimseler âyetlerimizden (yani ibret verici mücizelerimizden) gafildirler.»

İşte hâdiseye açık seçik bir Kur'an bildirisi daha. Ama gene Kur'an'ın ifadesi ile (İnsanlardan birçok kimseler gafildirler, anlamak istemezler.)

«Halbuki Cenâb-ı Hak onların bütün düşündüklerini çok iyi bilendir»[49]

Âyetteki **«yûûn»** kelimesinin mânâsı, depoladıkları demektir. Bundan da gayr-ı müslimlerin fezada neler depoladıklarını veya depolayıcı olduklarını Cenâb-ı Hak kendisinin bildiğini söylemektedir. Şimdilik bilinmeyen bu husus, bu âyetin mânâsına uygun olarak, zamanla meydana çıkacaktır

VII — **«Gerçekten biz gökte burçlar yarattık ve göğe bakan kimseler için yıldızlarla süsledik»**[50].

VIII — **«Ne yücedir O Allah ki gökte burçlar (gezegenler) yaratmış ve içerisine bir kandil (güneş) bir de nurlu ay koymuştur»**[51].

IX — **«Kasem olsun burçlar sahibi semâya»**[52].

---

49 İnşikak sûresi, âyet: 23.
50 Hıcr sûresi, âyet: 16.
51 Furkan sûresi, âyet: 61.
52 Bürûc sûresi, âyet: 1.

Bu âyetlerde Cenâb-ı Hak, hareket eden güneş ve ay'dan mâadâ bir de hareket eden gezegenlerin mevcudiyetini bildirmektedir. Yâsin sûresinde bu gezegenlerin bir takım feleklerde (yörüngelerde) yüzdükleri bildirilmektedir (Yâsin, 38). Bu seyretmeler, sabit bir karar yani muntazam bir kanunla olmaktadır.

X — «**Ne güneş'in ay'a yetişip çarpması, ne de gecenin gündüzü geçmiş olması gerekmez, hepsi de bir yörüngede yüzerler**«[53].

Bu âyetler de yukarıdaki âyetleri te'yid etmektedir.

Radyasyonun mevcudiyeti:

I — «**Hemen gecenin bir kısmında aileni yürüt, sen de arkalarından git, ve hiç kimse arkasına dönüp bakmasın (zira görecekleri şey kendilerine zarar verebilir) emrolunduğunuz yere geçin gidin**»[54].

Bir memleket halkının (Lût kavminin) bir anda yok olması, bize, zamanımızda keşfedilen atomun kuvvetine işaret edildiğini göstermez mi?

II — **O bunların üzerine (Mekke'yi yıkmak isteyen Habeş kumandanı Ebrehe'nin ordusuna ve fillerine) sürü sürü kuşlar gönderdi ki bunlar onlara (Habeş ordusuna) pişkin tuğladan taşlar atıyor(lar)dı. Derken onları yenik ekin yaprağı gibi yeyiverdi**»[55]. Yâni helâk etti.

Acaba o ufak taşlarda ne gibi bir kuvvet var-

---

53 Yâsîn sûresi, âyet: 40.
54 Hıcr sûresi, âyet: 65.
55 Fil sûresi, âyet: 3 - 5.

dı ki? Bu, (halen bildiğimiz atom kuvvetinin şiddeti belki de daha başka bir radyasyon kuvveti v.s. olabilir. Şimdilik ilim ve fen, bunu keşfetmemiş de olsa) koca bir orduyu bilhassa o koca koca filleri yere serebildiler. Tabiî böyle bir kuvvetin var olabileceğini ancak 20. asırda şimdi anlayabiliyoruz.

Gök taşları :

«O şeytanlar, melekler topluluğunun kelâmını dinliyemezler (onlara izin vermeyiz); her taraftan kovulup atılırlar» [56].

«Doğrusu biz semâyı yokladık da onu çok kuvvetli bekçiler ve şehablarla (gök taşlarıyla) doldurulmuş bulduk»[57].

Bu sözü cinler söylüyor; cinler, meleklere Cenâb-ı Hakk'ın ne söylediğini dinlemek istemişler; fakat hem meleklerin taarruzu, hem de gök taşlarının yakması dolayısıyla gizlice gidip dinleme imkânından mahrum kalmışlardır.

Arzın muvazenesi için dağların, sahraların rolleri :

«Yeryüzünde insanların çalkalanmaması için sâbit dağlar yarattık; dağlar arasında pek çok düzlükler de yarattık ki, doğru yola alabilsinler»[58].

«Allah yeryüzünde sabit dağlar koydu ki sizi

56 Saffât sûresi, âyet: 8.

57 Cin sûresi, âyet: 8, 9.

58 Enbiyâ sûresi, âyet: 31.

çalkalamasın, bir de nehirler ve yollar (düzlükler) bıraktı ki, doğru yol alabilesiniz»[59].

«Allah gökleri görebileceğiniz direkler olmaksızın yarattı, arza da sizi sarsmaması için (kazıklar halinde) büyük dağlar yerleştirdi»[60].

«O Allah'dır ki, sizin iyiliğiniz ve istifadeniz için arzı uysal kıldı; o halde arzın sathında (üzerinde) yürüyün...»[61].

«Bundan sonra arzı döşedi; arzdan suyunu ve otlağını çıkardı; dağları yerleştirdi[62].

Bu âyetlerden de anlaşıldığına göre arzın sür'atle dönmesiyle çalkalanmaması, yalpa yapmaması, üzerindekileri sarsmaması için muvâzeneli hareket edip dönebilsin diye arza dağların, düzlüklerin konulduğu bildirilmektedir.

Keşif yapan bazı ilim adamlarının Kur'ân'daki bu âyetlerden istifade etmiş oldukları akla gelebilir.

Çiçeklerin tozlaşması (ilkahı) :

«Biz (bitkiler için) aşılayıcı rüzgârı gönderdik...»[63].

Burada çiçeklerin tozlaşması için rüzgârların yardımcı olarak gönderildiği bildirilmektedir. Yani, çiçeklerdeki ilkahın oluşmasında, gönderilen rüzgârın mühim bir rol oynadığı söyleniyor. Bunu da ilim âleminde bundan ancak iki yüz se-

---

59 Nahl sûresi, âyet: 15.
60 Lukman sûresi, âyet: 10.
61 Mülk sûresi, âyet: 15.
62 Nâziât sûresi, âyet: 30 - 32; Nebe' sûresi, âyet: 7; Fussılet sûresi, âyet: 10.
63 Hıcr sûresi, âyet: 22.

ne evvel İsveçli Line ismindeki bir âlim bulup söyleyebilmiştir.

Gene ilkah mevzûunda Ra'd sûresi âyet 3 şöyle beyan buyurmaktadır:

«O meyvaların hepsinde gene kendilerinin içinde ikişer (erkek ve dişi olarak) çift yaratılmıştır»[64].

Bugün de bazı meyva ağaçlarının ve çiçeklerinin aşılanmaları için erkek ve dişi unsurların aynı ağaç ve aynı yerde yaratılmış olduğu bilinmektedir. İlkahın da orada (böcekler) vasıtası ile veya vasıtasız (Arada yardımcı olmadan) vukû bulduğu bilinmektedir.

İşte bu da 1400 sene evvelinden Kur'ân-ı Kerîm'in bir mûcize bildirisidir ki, bin küsur sene sonra tesbiti mümkün olmuştur.

Yukarıdan beri zikredilen mûcizelerden her biri mâkul olan (yani anlamak isteyen(bir kimse için birer hidâyet rehberi olacak kadar açık ve kuvvetlidir. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm'de apaçık zikredilen bu deliller o kadar meydandadır ki, Kur'an'ın bir insan tarafından yazılmış olmasına meydan bırakmamaktadır. Kur'ân'ı okuyup tedkik eden gayr-ı müslimlerin çoğunun müslüman olup (Kur'an diliyle) selâmete çıkmakta olduğu görülmektedir. Şimdi bizim İslâmiyet hakkında taassub gösterip menfî fikir yürütenlere karşı ısrarla yapacağımız tavsiye şudur: Lütfen Kur'ân'ı okuyun, ne dediğini bir görün, yahut müslüman olanların hayatını tedkik edin, niçin müslüman olduklarını inceleyin, ondan sonra müsbet - menfî kararınızı verin, pişman olmazsınız.

---

64 Ra'd sûresi, âyet: 3.

KUR'AN HAKKINDA, KUR'AN-I KERİM'İN ve İLİM ADAMLARININ SÖZLERİ

Kur'ân-ı Kerîm'den âyetler:

I — «Doğrusu Kur'an, insanlara doğruluk rehberi ve rahmetidir»[1].

II — «Bu Kur'an, insanlara hak sözü açıklayan, müttakîler (Allah'ın emirlerine uyup O'ndan korkanlar) için de doğru yol gösteren ve bir öğüttür»[2].

III — »Size öyle muazzam bir Kitap indirmişiz ki (îman ettiğiniz takdirde) bütün şerefiniz ondadır, hâlâ akıllanmıyacak mısınız?»[3].

IV — «Allah'ın üzerinizdeki nimetlerini ve size öğüt vermek için indirdiği Kur'ân'ı ve hükmünü düşünün«[4].

V — «O'nu (Kur'ân'ı) biz indirdik; (muhakkak ki O'nu tahrif ve tebdilden) biz muhafaza edeceğiz«[5].

---

1 Neml sûresi, âyet: 77.
2 Âl-i İmrân sûresi, âyet: 138.
3 Enbiyâ sûresi, âyet: 10.
4 Bakara sûresi, âyet: 231.
5 Hıcr sûresi, âyet: 9.

VI — **«O Kur'an kendisine ilka edilen (bildirilen) vahyedilenden başka bir şey değildir»**[6]. Bu âyetler, Kur'ân-ı Kerîm'in mâhiyetini belirtmekte ve onun Cenâb-ı Hakk'ın muhafazası altında bulunduğunu bildirmektedir.

Kur'an, Cenâb-ı Hak tarafından Cebrail vasıtasıyla ve peygamberleri aracılığıyla kullarına indirdiği dört büyük kitabın dördüncüsüdür. Halen hiç bir kelimesi değişmeden zamanımıza kadar gelip kalabilen Allahü Zülcelâl'in tek kelâmıdır. Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'nın en büyük mûcizesidir. Hz. Muhammed (s.a.v.)'den sonra bir peygamber gelmeyeceği gibi başka bir kitap da inmiyecektir. Kur'an'ın ahkâmı da kıyâmete kadar bâki kalacak ve devam edecektir.

Peygamber Efendimizin buyurduğu gibi: «Kur'an en büyük mürşittir.» Evet O'na hakkıyla tâbi olan O'na uyan irşad edilmiş bihakkın aydınlanmış olacaktır ki, dünya ve âhiret saadeti onun demektir. Kur'an Allah kelâmı olup yaşayan bir mûcizedir. Kimse kendiliğinden O'na bir şey ilâve edemez ve O'ndan bir şey çıkaramaz.

VII — Kur'an, hicretten 13 sene önce, milâdî (610 senesi) Ağustos ayında Mekke'de Hıra dağında Cenâb-ı Hak tarafından Cibrîl-i Emin vasıtasıyla, Hz. Muhammed (s.a.v.)'e vahyolunmağa başladı ve 23 senede tamamlandı. Tamamı 114 sure olup 6666 âyettir, bunun 86 sûresi hicretten evvel Mekke-i Mükerreme'de, 28'i de Medine-i Münevvere'de olmak üzere peyderpey nâzil olmuştur. İlk âyeti **«Ikra' = oku»**, son âyeti de Mâide

---

6 Necm sûresi, âyet: 4.

sûresinin 3. âyeti olan, «**Artık dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı ihtiyar ettim**» âyetidir ki Peygamber'in Veda haccında nâzil olmuştur. Kur'ân nazım ve mânâdan ibarettir. Ayırmaya kalkılırsa, beşer kelâmı karışmış olur. Başka lisâna tercüme edilemez, ancak tefsir ve meâli yapılabilir. Kur'an ne şiirdir ne de nesir, fakat iki nev'in de üstünlüklerini kendinde toplar. Kur'an ilim ve ahlâktır, zamanın her devresine uyar, âyetlerde tekrar değil tekrir vardır ki, usanç değil zevk ve sürur verir. Ne kadar çok okunursa o kadar çok zevk duyulur. İnsan elinden gelse ruhuna O'nu nakşetmek ister ki, bu da Kur'ân'ın bir îcâzıdır.

Kur'ân-ı Kerîm aynı zamanda dünyevî, uhrevî, hukukî, içtimaî, siyasî, iktisadî, idarî, bilcümle hükümleri hâvî ilâhî bir kanundur.

Kur'an dünyada şâfî (şifa verici), âhirette şâfi' (şefaat edici) dir. Yine Kur'an'ın 14 asırdan beri bir kelimesi, hiç bir ibaresi, hiç bir harfi değiştirilmemiştir. Bu cihetle sonradan tahrife uğramış, hâl-i hâzırdaki diğer üç semavî kitaptan farklıdır.

Kur'an iyiliği emreder, kötülükten sakınmayı bildirir, inananlara ve yolunda olanlara beşâret, inanmayanlara korku verir ve küfr üzere olduklarını bildirir. Cehâleti değil okumayı ve ilmi emreder. Bunun için ilk emri «oku» dur, ikinci emri de yazıdır ki, bunun için Kalem sûresi nazil olmuştur.

Kur'an ölüler için değil dirilere nasihat için gelmiştir. Ondan feyiz alamayan başka hiç bir şeyden feyiz alamaz.

Kur'an, dünyaya inmezden evvel levh-i mahfuz'da idi. Oradan dünyaya ve Cibril-i Emin vasıtasıyla da peyderpey Peygamberimiz Muhammed (s.a.v.)'e inmiştir.

Kur'an, 7 yaşındaki bir çocuğun bile kolayca ezberleyebileceği altı yüz sahifelik muazzam bir kitaptır. Bu kitabı hatta lisanı Arapça olmayan diğer müslüman milletlerin çocukları da kolayca ezberleyebilmektedir. Diğer din kitaplarında gerekse lâlettâyin kitaplarda bu özellik yoktur; bu da Kur'ân'ın îcâzındandır.

Müslüman olmuş bir Fransız musıkî üstadının, Kur'an'ın âhenk ve îcâzı hakkındaki sözleri: Bu sözler, Haydarabatlı âlim Muhammed Hamidullah tarafından şu şekilde açıklanmıştır...

«Kur'ân-ı Kerîm nesir olmasına rağmen âhenk, rezönans, üslûp, ihtişamı vs. gibi şiirin bütün vasıflarına sahiptir. O derece ki metne bir tek harfin ilâve veya çıkarılması bir şiir kitabında olduğu gibi bütününü bozar.

Dinini değiştirerek müslümanlığı kabul eden bir Fransız musikî-şinası ile bir görüşmemizde bu zat bana müslümanların «Nasr sûresi»nin okunmasında musikî bakımından bazı kaybı (eksikliği) olduğunu; zira «**Fî dînillâhi efvâcâ. Fesebbih**» diye okumanın musıkî bakımından hoş olmadığını ifade etti. Ona «**efvâcen**» kelimesinde durulmayacağını «**efvâcen-v-fesebbih**) de (n ve f) birbiriyle kaynaşmaktadır. Şu halde nun'dan sonra fe telâffuz edilmeden önce hafif bir (ve) okunduğunu izah ettim. Bu musıkî-şinas kardeşimiz derhal şöyle dedi:

«İmanımı tazeliyorum. İzahatın sayesinde musıkî bakımından da Kur'ân-ı Kerîm'e hiç bir itirazım yoktur.»

Kur'ân-ı Kerîm'in nesri tamamiyle ölçülüdür. Bir şiir mısraının hecelerinin ölçülü olduğu gibi. Böyle bir şey yerine alelâde bir şey ikame edilmesini kim arzu eder?[7].

Prof. Carles Braden ismindeki bir din bilgini bu konuda şunları söylüyor:

«Kur'an'dan daha büyük etki yaratan başka bir kutsal kitap yoktur. Bu kitaptan yayılan sadece dinî bilgiler değil, aynı zamanda bu dini benimseyen ulusların da bütün uygarlığını etkisi altında bırakmıştır. Çünkü İslâm sadece bir din değil, bir uygarlıktır. İslâm her zaman dinden fazla bir şey olmuştur.

İslâmî emirler arasında devlet rejimi niteliği de vardır. İslâm hangi milleti egemenliği altına almış ise o millete düşünce ve hareket normlarını da benimseterek bütün uygarlığını sindirmiştir. İslâm dininin temeli Kur'ân'dır. Aynı zamanda Kur'an, eğitimin de başlıca temelidir. Müslüman çocuklar okumayı okuma kitaplarından değil, Kur'an'dan öğrenirler. Müslüman ahlâkının temeli de Kur'ân'dır. Tanrı'nın iradesi Kur'anda yazılıdır. Hz. Muhammed (s.a.v.)'in söyledikleri ve davranışları da buna eklenmelidir. Herhangi bir şeyin doğru veya yanlış olduğunu anlıyabilmek için muhakkak Kur'ân'a başvururlar. İnsanların hakkaniyet içinde yaşamaları için Kur'ân'ı çok iyi bilmeleri gerekir»[8].

---

7 Muhammed Hamidullah, Kur'ân-ı Kerîm Tarihi ve Türkçe Tefsirler Bibliyoğrafyası, s. 62.

8 Dr. Halim Bilsel, Allah Vardır, s. 167.

İSLÂM PEYGAMBERİ
Hz. MUHAMMED (s.a.v.)'in HUSUSİYETLERİ

Hz. Muhammed (s.a.v.) bütün peygamberlerde olduğu gibi diğer insanlara nazaran en üstün meziyet ve vasıfları hâizdir. Doğru yola, îmana davet ederken dünyevî hiç bir menfaat gözetmemiş, hayatı boyunca sıkıntı zahmet ve ezâ lara vazife aşkı ile seve seve göğüs germiş, dünyevî pek büyük menfaatler teklif edildiği halde kat'iyyen iltifat etmemiştir. Bazan hayatı mevzûbahs olduğu durumlarda bile büyük yerden gelen emirleri dirayetle ve göz kırpmadan seve seve ifa etmeğe bütün gücüyle çalışmıştır.

Vazife şuuru tam ve mükemmel idi. Hz. Muhammed (s.a.v.) küçüklüğünde bile hiç yalan söylemez, kendisine emniyet edilirdi. Bu cihetten **«Emîn»** lâkabını almıştı. Adaleti, kanaatkârlığı doğruluğu âşikârdı. Mağdurlara ve yetimlere acımayı, beni nev'ine (bilhassa akraba ve komşulara) mümkün olan yardımı emrederdi. Kendisi de bu hususları hakkıyla ifa eden örnek bir insandı. Ferâgatı ve sabrı diğer peygamberler gibi insanlarla mukayese edilemiyecek kadar fazla ve üstündü.

Temiz idi, temizliği emrederdi. İçi de dışı gibi her cihetten temiz ve pâk idi.

Hayâ ve edep sahibi idi; vefâkâr idi; dostla-

rını ve müslümanları arayıp sorardı. Çok nâzik idi; sözü tatlı söyler kimseyi incitmezdi. Gayet mütevâzî idi; gururu kat'iyyen yoktu. Şefkatli, hamiyetliydi. Hakka çok riayet ederdi. Mümkün mertebe affetmeyi sever, beddua etmezdi. Çok cömert idi; istenen şeyi esirgemez verirdi. Cesur bir kumandandı.

Bir gün Atatürk etrafında bulunan zevata ve kumandanlarına, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük kumandanının kim olduğunu sormuş, kimsenin istediği cevabı veremediğini görünce cevabı yine kendisi vermiştir: «En büyük kumandan Hz. Muhammed (s.a.v.)'dir» demiştir...

İbâdeti çok severdi; peygamberlikten evvel 40 yaşına kadar hiç bir dinle uğraşmamıştı. Puta tapmaktan ikrâh ederdi. İstikbâle ve hâle ait sözleri gerçekleşmiş, kendini tekzib eden bir durum olmamıştı.

Bazı Garb âlimlerinin Hz. Muhammed (s.a.v.) hakkında söyledikleri

Bunlar pek çok olmasına rağmen yalnız ikisinin sözleriyle iktifa edeceğiz.

Almanya'nın en büyük devlet adamı Bismark diyor ki:

«Muhtelif devirlerde beşeriyeti idare etmek için Allah (c.c.) tarafından geldiği iddia olunan bütün münzel (inen) ve semavî kitapları tam ve etrafıyla tetkik ettimse de hiç birisinde bir hikmet ve isabet görmedim. Bu kanunlar değil bir cemiyetin, bir ev halkının saadetini bile temin edecek mâhiyetten pek uzaktır. Lâkin müslümanların Kur'ân'ı bu kayıttan âzâdedir Ben Kur'ân'ı

her cihetten tetkik ettim; her kelimesinde büyük hikmetler gördüm. Müslümanların düşmanları bu kitabın Muhammed'in kendi eseri olduğunu iddia ediyorlarsa da en mükemmel ve hattâ en mütekâmil bir dimâğa böyle böyle bir hârikanın zuhûrunu iddia etmek hakikatlere göz kapayarak, kin ve garaza âlet olmak mânâsını ifade eder ki, bu da ilim ve hikmetle kabil-i te'lif değildir

Ben şunu iddia ediyorum ki, Muhammed (s. a.v.) seçkin bir kıymettir. Yaradanın böyle ikinci bir vücudu imkân sâhasına getirmesi ihtimâlden uzaktır. Sana muâsır bir vücud olamadığım için müteessirim ey Muhammed! Muallimi ve nâşiri olduğun bu kitab senin değildir. O ilâhîdir; bunun ilâhî olduğunu inkâr etmek müsbet ilimlerin de butlanını ileri sürmek kadar gülünçtür. Bunun için beşeriyet senin gibi mümtaz bir kudreti bir defa görmüş, bundan sonra da göremiyecektir. Ben heybetli huzurunda kemâl-i hürmetle eğilirim»[1].

Müslüman bir İngiliz âlimi olan **George Bernard Shaw (Jorj Bernarddşov)** ise:

«İngiltere'de demokrasi çok terakkî etmiştir; biraz daha tekâmül ederse artık ötesi müslümanlıktır» demekte ve şöyle devam etmektedir: «Şâyân-ı hayret hayatından dolayı Muhammed (s.a.v.)'in dinini en yüksek tâzim ile karşılamaktayım. Hayat âleminin değişen safhalarına göre temsil kabiliyetini hâiz ve **her devre hitab edecek kudrette olan yegâne din O'dur.** Bütün

---

1 İslâm mecmûası c, 1, shf. 19. Müslümanlık İçin Ne Dediler (K. Karadeniz) sh. 55.

dünya benim sözlerime şüphesiz ehemmiyet verir. **Ben müslümanlığın yarınki Avrupa için kabul olacağını söylüyorum.**»

İşte düşünüp hakikati bulabilen pek çok garplıdan ikisi... İnsanlığın mutluluğu için gecikmeden diğer düşünürler de inşaallah bu yolu bulur, kendilerine inananlara telkin ederlerse bu suretle insanlığın mutluluğuna da pek büyük hizmet etmiş olurlar.

Bir de şarktan bir âlimin sözünü nakledelim. Pakistan'lı büyük âlim ve filozof Muhammed İkbâl de şöyle seslenmektedir:

«**Hz. Muhammed'in dini hayat dinidir ve o var olma rüyasının tâbiridir. İslâm taş gibi kalbleri ayna yapar. Demirleşmiş ruhların gönlünden pasını çeker alır.**»

Bizim müslüman aydınlar da garbı taklid hususunda inşaallah şu âlimlerin sözlerinden hisse alırlar, kendi benliklerine dönerler ve memlekette de huzuru temin etmiş olurlar.

Hz. Muhammed (s.a.v.) hakkında diğer dinî kitaplarda geçen sözler:

Zerdüştlerin kitabı olan Zend-Avesta, da (Yacht 13 XXVIII, 129 sahifesinde) : «**Arapça karşılığı Ahmed olan bir put düşmanı gelecektir**» diye yazılıdır.

Brahmanist Hinduların Purana ve Veda'ları istikbali şöyle anlatır:

«Çölden medh ü senaya lâyık (yani Muhammed) isimli bir hikmet sahibi çıkacaktır, O'nun burakı göğe erecektir, (Mi'rac kasdedilmektedir).

O hikmet sahibi develerle gezer, büyük zaferlerden ikisi 300 ve 10.000 mücahitlerle gerçekleşecektir. (Bedir savaşı ve Mekke'nin fethi kasdedilmektedir).

Klanki Purana'da (Harp tezahürü Tanrı'nın son tecessüdü) şöyle denilmektedir:

«Babasının adı Allah kulu (Abdullah) annesinin adı itimada lâyık (Âmine)'dir».

Ayrıca kum bölgesinde doğacağı ve doğduğu şehrin kuzeyine hicret edeceği... ilh. zikredilmektedir.

Klanki Puranada kelimesi eskilerin yazıları mânasınadır ki, Kur'ân-ı Kerîm'in âyetlerinde de aynı mânâyı buluyoruz[2].

Hıristiyanlıkta (Kommünion) mukaddes şarap ve ekmek vasıtasiyle insanın Allah (c.c.) ile ittihad ve inzimâm edeceği ileri sürülmektedir ki, onlar bir nevi ilâhlaşmayı kabul etmektedirler. Tabiî bu müslümanlıkta yoktur. Müslümanlıkta insan, Allah Teâlâ'ya ibadetlerle iyi bir kul olarak yükselebilir; tabiî bu ilâhlaşmak için değildir[3].

---

2 Muhammed Hamidullah, Kur'ân-ı Kerim Tarihi, s. 16.

İSLÂMİYET NEDİR?

Biraz da İslâmiyetten bahsedelim:

İslâmiyet bir hayat nizâmıdır. Allah (c.c.) nizâmına ve ahkâmına teslim olmak demektir. İslâmın gayesi, bütün insanlığı dünya ve âhiretde saadet ve huzura kavuşturmaktır.

İslâmiyet tevhid dinidir. Zâtında ve sıfatında Cenâb-ı Hakk'ın bir ve tek olduğunu ondan başka hiç bir yaratıcının olamıyacağını ve ibâdete lâyık bulunamıyacağını, ibadete ancak Allahü Zülcelâl'in lâyık olduğunu öncelikle kabul etmektir. İşte bu inanç, dinin temel akîdesidir. İslâm, bu inancın dışında kalmayı küfr telâkki eder. Nitekim Mâide Sûresi'nin 44, 45 ve 47. âyetlerinde meâlen: «Kim Allahü Teâlâ'nın bildirdiği hükümlere râzı olup riayet etmezse (sırasıyla) o kâfirdir, zâlimdir, fâsıktır» buyurmaktadır.

İslâm'da dinî hükümlerin kaynakları, kitap, sünnet ve bunlara bağlı kalmak şartıyla icmâ ve kıyas-ı fukahâ'dır. **İcmâ**, evvelce emsâlinin geçmemiş olması durumunda din âlimlerinin toplu kararlarıdır. **Kıyas**, yine evvelce emsâlinin geçmemesi hâlinde emsâllerine benzetilerek verilen hükümdür. İşte zamanla meydana çıkan hâdiselerde yeni yeni karar vermek lüzûmu hasıl oldukça bu kaynak ve dayanaklardan istifade edilir.

Bunların hâricindeki emir ve yasaklar cahiliyeden sayılır. Bu, zamanla da kayıtlanamaz yâni çağdışı telâkki edilemez.

Müslümanlıkta kaza ve kadere (her şeyin ve her işin Allah'ın takdiri ile olduğuna) inanılır, başka türlüsü küfürdür.

İslâmiyette beşerin yaradılışına uygun hükümler gelmiştir.

İslâm onu tasdik edenlere kurtuluş, güvenenlere dayanak, ışığına gelenlere nur, akıl edenlere idrâk, hakkı arayanlara yol göstericidir. Azim sahiplerine basiret verir, ibret alanları da îkaz eder.

İslâmiyet fertler arasında fark gözetmez, takvaya riayet ve dikkat edenlere kıymet verir.

İslâmiyet sadece bir din ve inanç sistemi olmayıp başlı başına bir kültür, bir hukuk, ekonomi ve ahlâk nizamıdır da. Kısaca yeni tabirle (sosyo-ekonomik ve kültürel) mahiyette ileri bir sistemdir. Ana kaynağı Kur'an ve onun tefsirini yapan hadislerdir. Dünya için âhireti, âhiret için de dünyayı feda etmemeyi emreder. Yoksa diğer dinlerde kalıntılar halinde bulunan ne mücerred bir îtikat sistemi, ne yalnız bir ahlâk düsturu, ne yalnız bir dinî merâsim ve âyinler külliyâtı... ilh. değildir.

İslâmın hitâbı ne muayyen bir sınıfa, ne şu veya bu millete ve ırka mahsustur. O bütün insanlığın mutluluğunu ve iyiliğini hedef almış olup ebediyete kadar gelip geçecek bütün zamanlara ve mekânlara şâmildir.

İslâm dini aynı zamanda akıl ve ilim dini-

dir. Onda reform asla düşünülemez; yalnız anlayış ve anlatışta yeni metodlar takip edilebilir. Çünkü bazı İslâmî mefhumlara ters yön verilerek gerilemelere sebep olunabilmiştir. Bu cihetle O'nu hakikî ve aslî yönüne tekrar döndürmek lâzım gelmektedir. Meselâ: tevekküle, kadere ve ilme verilen bazı yanlış anlamlar İslâm âleminin son zamanlarda geri kalmasına yol açmıştır. Bu yüzden İslâmın ilk zamanlardaki o şa'şaalı, parlak devirleri sönmüştür. Halbuki İslâm dini evvelâ dünya hayatımızı, sonra da âhirette ebedî saadetimizi temin için hakkıyla zamana uygun olarak çalışmayı emreder.

İslâmiyet tefrikayı kat'iyyen yasaklar; birliğe mâni olabilecek hususlara meydan vermez.

İslâmiyet ibâdet şekillerini üstün ve mâkul bir hâle getirmiştir.

İslâmiyet üstün ve ileri bir ahlâk nizâmıdır. Saygı ve sevgi hasletlerini üstün görür. Öksüze, yetime, düşküne yardım etmeyi, kadın haklarına riâyeti, âmme menfaatına saygılı olmayı, kul ve devlet, vatan ve millet sevgisine de riâyeti emreder.

İslâmiyette fert ilk muhâsebeyi kendi vicdanıyla yapacaktır. Türkler 8. asırda İslâmiyeti kabul etmekle, ilim, medeniyet ve insanlık gibi sahalara kısa zamanda pek ilerlemişlerdir.

İslâmiyette bilhassa, dinin zorla kabul ettirilmesi söz konusu değildir. Kur'ân-ı Kerîm'de bu açıkça ifade edilmiştir (Bakara, 256). Bunu tarih de isbat eder. Müslümanların fethettikleri ülkelerdeki insanların inançlarına dokunulmamış,

onlar dinlerinde serbest bırakılmıştır. Bu sebeple gerçek din hürriyeti İslâm'da görülmüştür.

İslâmiyet insan hayatına büyük kıymet verir. Kur'ân-ı Kerîm «Sizin için kısasta hayat vardır» (Bakara, 179) buyurmaktadır. Bir insanın haksız yere öldürülmesinin bütün insanların öldürülmesi gibi olduğunu ifade buyuran âyet-i kerîme de bunu te'yid eder (Mâide: 32).

Günümüzde ne yazık ki bâzı rejimleri ayakta tutabilmek için yüzbinlerce insanın yok edilmekte olduğu görülmektedir.

İslâmiyette tedricen de olsa köleliğin kalkması için çalışılmıştır. Büyük günahların keffâreti için İslâmın ilk öne sürdüğü husus bir esîrin âzâd edilmesidir. Kölelerin esaretten kurtulmalarını temin için bir çok vesileler ihdâs edilmiştir Hattâ Hz. Ömer (r.a.) zamanında kölelerin âzâd edilmesi için köle sahiplerine bedellerinin ödenmesi için tahsisatlar da konmuştur.

İslâm, gelmiş geçmiş bütün peygamberleri Allahü Teâlâ'nın kulları ve resûlleri olarak bilir. Ne Mûsa, ne İsâ (a.s.), ne de Muhammed (s.a.v.)'-in ulûhiyetle zarre kadar alâkalarının olmayacağını kabul eder.

İslâmiyette mülkiyet hakkı vardır. Böylece yüce dinimiz çalışmayı teşvik etmiş olmaktadır. Bu cihetle gençlerimize de çok çalışıp şahsiyet sahibi olmayı ve ilerlemeyi emr ve teşvik etmektedir.

İslâmiyet semâhat ve kolaylık dinidir Hıristiyanlıkta olduğu gibi (ruhbanlık gibi) aşırılıklar yoktur. İslâmiyete göre fazla aşırılık, bid'atçiliğe götürür Meselâ bu hususta bir hadîste: «Mü-

temadiyen oruç tutan, hiç oruç tutmamış gibidir» buyurulur[1].

İslâm, savaşın tecâvüz şeklinde değil de müdafaa ve mukabele sûretinde olmasını ister. Bir âyette: «Sizinle savaşanlarla Allah yolunda savaşın; fakat haksız yere saldırmayın, Allah haksız yere savaşanları sevmez» buyurulur[2].

Bir hadîste de: «Barış halinde bulunan bir milletin mensûbunu öldüren kimse, Cennetin kokusunu bile alamaz. Halbuki Cennetin kokusu kırk yıl mesâfeden dahi duyulur ve hissedilir» denmektedir[3]

İslâmiyet akla kıymet verir; fakat nakli (dinî hükümleri) temel kabul eder. Temelsiz bina çökmeğe mahkûmdur; üstüne bina yapılmayan temel de kıymetsizdir.

İlim ve fennin ilerlemesiyle, bir çok keşiflerin yapılmasıyla İslâmiyetin bildirdikleri daha çok doğrulanmaktadır.

İslâmiyet Cenâb-ı Hakk'ın afv ve mağfiretinin büyük ve çok olduğunu bildirmiştir. Hiçbir ferdin aracılığına lüzum olmadan bu mağfiret kapısından girilerek Cenâb-ı Hakk'a sığınabileceğini bildirmektedir. İslâmiyet yardımlaşmayı ve çalışmayı emreder; bunlar için türlü türlü vesileler ileri sürer. Bütün hareketlerin yararlı olmasını, vicdanı temiz tutmayı, düşüncelerin salâhını emreder, ahde vefâya çok kıymet verir; söz verince zararına da olsa yerine getirmekte tered-

---

1 Buhârî, Savm, 57: Müslim, Savm, 186 - 187.
2 Bakara sûresi, âyet: 190.
3 İbn-i Mâce, Cihad, 32.

düt etmemeyi emreder. Yalan söylemeyi kat'iyyen yasaklar, emniyet edilince de hıyanetlik etmemeyi bildirir

İslâmiyet merhamet ve yardımı yalnız insanlar arasında tatbik etmeyi değil, hayvanlara ve bütün mahlûkata acımayı da üstün meziyet sayar. Suçluları mümkün olduğu kadar affetmeyi de güzel görür. Müslümanlık etikete, sûrete değil, cevhere öze bakar; kibirlenmeyi yasaklar, tevâzuu över.

İslâmiyette hakikî bir eşitlik mevcuttur. İslâmiyetteki eşitlik onun her yönünde samimî bir şekilde görülebilir. İslâmiyet sevmenin de nefretin de kısaca her işin Allah (c.c.) için olmasını emreder. Allah'ın emrine uymayı gaye edinir. Allah'ın rızası onun gayesidir.

İslâmiyet, hak verilmezse zorla alınır, demeyip, alınmazsa zorla verilir görüşünde olduğu için, sendikalara veya diğer hak arama cemiyetlerine lüzum kalmaz Felâket-zedelere yardım her müslümanın vazifesi olduğu için, sigortalara da lüzum kalmaz; böylece tufeylî geçinenler ortadan kalkmış olur. Böylesi yardımlaşmanın bulunmadığı yerde, müslümanlık da yoktur...

Müslümanlık aynı zamanda bir ibâdet nizamıdır. İbadetlerde pek çok esrâr-ı ilâhî gizlidir. İbâdetin, kalbin cilâsı ve nûru olduğunu bildirir.

İslâm dini, ihsan dinidir; yalnız bu ihsanın, adâlete ters düşmeyen, suçları teşvik etmeyen ve bâtıla sapmayı hoş görmeyen bir şekilde yapılmasını ister. İslâmiyet, bütün beşeriyet fertleriy-

le alâka kurmayı gaye edinir. Çocuklara, kadınlara, ihtiyarlara ve âcizlerle, zavallılara acımayı, mâbetlere ve din adamlarına dokunmamayı emreder. Devletler hukukuna da riâyet etmeyi ister. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'de meâlen: «**Karşılıklı muâhede yaptığınızda Allah'ın ahdini yerine getirin; sapa sağlam ettiğiniz yeminleri bozmayın; çünkü anlaşmanıza Allah'ı kefil yapmıştınız, şüphe yok ki Allah ne yapacağınızı bilir**»[4] buyurulmaktadır.

İslâm'a göre dinin temeli iman, imanın temeli ibadet, ibadetin temeli dua, duanın temeli de Allah korkusudur. İslâm dininde fert, hâkimden ve kanundan evvel Cenâb-ı Hak ile karşı karşıyadır. Hâkim aldatılabilir; kanun tefsirlerle başka başka tarafa yöneltilebilir, fakat herşeyi bilen ve herşeye hâkim olan Allah (c.c.) aldatılamaz. Beşeriyet, toplum hâlinde refah seviyesine İslâmın gölgesinde yükseldiği kadar hiç bir zaman yükselmemiştir. İslâm dini akıl sahiplerine Kur'an-ı Kerîm'de meâlen: «**Ey akıl sahipleri!**»[5] diye hitab eder. Ona göre aklı olmayanın dini de yoktur.

Bu cihetle aklı olmayanın yaptığından mes'ûliyeti olmadığı gibi, işlediği hayırdan da bir fâide göremez. Çünkü mükellef değildir.

İslâm, ilmin yanında san'atı ve hattâ bir kısım güzel san'atı da teşvik eder.

İslâmiyet gayr-i müslim olan tebaaya, komşu hakkına çok itina gösterilmesini emreder. Bu

---

4 Nahl sûresi, âyet: 91.
5 Bakara sûresi, âyet: 179.

mevzûda Cenâb-ı Peygamber şöyle buyurmuştur:

«Allah'a yemin ederim ki kul, insanlar dilinden ve elinden, emin olmadıkça müslüman olmuş sayılmaz, yine kul, komşusu zulmünden ve haksızlığından selâmette bulunmadıkça, tam îman etmiş olmaz. Kim reâyaya (gayr-i müslimlere) zulmederse yarın kıyamette karşısında beni bulur»[6].

İslâmiyette, Hıristiyanlıkta olduğu gibi, dine girmede, doğumda, nikâhda, günah affettirmede, hattâ ölümde, bir din adamına ihtiyaç yoktur; fakat Hıristiyanlıkta bunlar için mutlaka bir papaza ihtiyaç vardır. Hattâ ibâdeti bile papazsız yapamazlar. Hiç bir Hıristiyan âliminin, mütefekkirinin ve kültürlü bir ferdinin Musevî dinine girdiği görülmediği hâlde, İslâmiyeti kabul eden binlercesi vardır. Halbuki Hıristiyanlık, Tevrat akîdesine dayanmaktadır.

Hz. Ömer (r.a.)'in İslâmiyet hakkındaki şu sözleri ne kadar isabetlidir: «Biz zelîl bir millet idik, Allah (c.c.) İslâmla bizi aziz etti. Ne zaman da İslâm'dan gayrı izzet arasak Allah bizi yine zelil eder.»

Şimdiki müslümanların hâli bu sözün doğruluğu ispat etmiyor mu?

İslâmiyet ruh temizliği için çok şeyler ileri sürdüğü gibi, vücut temizliği ve giyim kuşam temizliği için gerek Kur'ân-ı Kerîm'de, gerekse hadîslerde pek çok emir ve tavsiyeler bulunmaktadır. «Dinin yarısı temizliktir» vecizesi bu fikirlerimizi te'yit eder Ağız ve dişlerin temizliğinin,

---

6 Buhârî - Müslim.

ta 1400 sene evvelinden, üzerinde durulmuş, misvak denilen bir araçla dişlerin temizlenmesi ısrarla istenmiştir. Misvak kullanma, sünnetlerin en başta gelenlerindendir Misvak, sert olmayan ağaç köklerinden elde edilen 20 - 25 cm. uzunluğunda ucu liflendirilmiş çubuklardır. Üniversitenin diş tabâbeti bölümünde asistan olarak bulunduğum bir sırada misvağın tıbbî tesirlerini merhum Hocam Prof. Ziya Cemal Bey'le tedkik ettik. Misvağın diş eti hastalığına tamamen mâni olduğu, kemiklerin erimesini önlediği anlaşıldı. Hocam Ziya Cemel Bey, Viyana'da yapılan Milletlerarası Diş Tabipleri Kongresine bunu arz etti. Diğer bütün diş hekimleri onun görüşlerini kabul ettiler; yalnız kullanmaktaki zorluğu ileri sürdüler. Halbuki alışan bir kimse için bunun hiç bir zorluğu yoktur.

Diğer iki kitabî dine gelince, onlar hakkında şunu söyleyebiliriz: Bu dinler kendi zamanlarına ait idi. Kendilerinden sonra gelen diğer peygamberin getirdiği bir din ile onların tatbik sahasından kalkması icab ediyordu. Çünkü Cenâb-ı Hakk'ın emri bu idi. Her peygamber geldiğinde, zamanına göre değişiklik ve yenilik getirmiştir. Bundan dolayı da eski dinler üzerinde taassubla direnenler zamanın sosyal gayesine sahip olamamışlardır. Hislerine mağlûb olmuşlardır. Ayrıca maddî ihtiyaçlar teknik alanda daima değişmek mecburiyetinde kalmıştır.

Evvelki Kitabî dinlerin kitapları da Allah tarafından indirildiği şekilde kalmamıştır. İncil Hz. İsâ'dan senelerce sonra havarîler tarafından yazılmıştır. Hâl böyle olunca bu kitap ne dereceye

kadar asliyetini muhafaza edebilir? Zaten hâlen mevcut olan dört İncil de birbirini tutmamaktadır. Rivâyete göre 120 - 300, hattâ 800 kadar İncil'den Milâdî üçyüz yirmibeş senesinde İznik'de toplanan Konsilde 4'e indirilmiştir ki, şimdi eldeki İnciller'dir. Konsil'de kabul edilmeyen İncil'in bir tanesi Bernâba ismindeki kişinin yazdığı Bernâba İncili'dir. Bu İncil'de Hz. Muhammed'den Feraklit diye bahsetmektedir. Feraklit, «Ahmed» mânasına gelmektedir Bu İncil Hz. Muhammed'in vasfından bahsetmekte ve bilâhare peygamber olarak geleceğini bildirmektedir. Bernâba ismindeki papaz Faraklit ismindeki bir peygamberin geleceğini İncil'inde bildirmesi diğer papazların işine gelmediği için Bernâba İncil'ini yakmışlar, kendisini de Kıbrıs'a sürmüşler. Bu İncil'in bir nüshasının Amerika'da olduğunu işittim.

Aşağıda İncil'de açıklanan âyetlerden bazılarını göreceksiniz:

Yuhanna, 11, 12, 13: «Size söyleyecek daha çok şeylerim var, fakat şimdi dayanamazsınız. (Yani insanların bilgi seviyesi ve irfanı şimdi bunu anlayamaz fakat ileride zamanı gelince hakikat yavaş yavaş bilinecek demek istemektedir.) Lâkin o hakikat ruhu geldiği zaman size her gerçeği gösterecektir, zira kendiliğinden söylemeyecektir. Ancak Allah Teâlâ'dan işittiklerini söyleyecek ve gelecek şeyleri size açıklayacaktır.»

Yuhanna, 14: «Şimdi size olmadan söyledim, tâ ki olduğu zaman iman edesiniz. Artık sizlere çok şey konuşmayacağım, zira bu dünyanın başkanı geliyor ve ben de onun için hiçbir şey yoktur. (Tabi gelecek Hz. Muhammed'dir.)

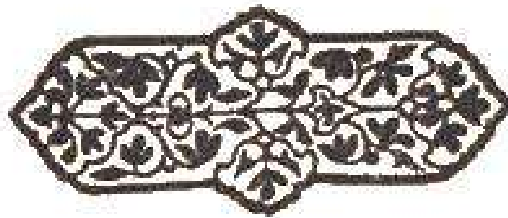
Matta, 3 - 11: «Gerçi ben sizi su ile vaftiz ediyorum, tevbe için. Fakat benden sonra gelen benden daha kuvvetlidir. (Kudretlidir). Ben onun pabuçlarını taşımaya lâyık değilim. O sizi Rûhu'l-Kudüs ile ve ateşle vaftiz edecektir.»

Matta, 12: «Onun yabası elindedir, harman yerini tamamen temizliyecektir. Buğdayını anbara toplayacak fakat samanı sönmez ateşle yakacaktır.»

İşte İncillerdeki bu sözler ne kadar açık seçik gelecek bir peygamberin müjdesini veriyor. Hz. İsa'dan sonra ikibin yıl geçtiği halde Hz. Muhammed'den başkası gelmediğine göre, akıl sahipleri ve Cenâb-ı Hakk'ın hidâyet nasib ettikleri hakikatı bulmaktadırlar.

Bernâba incili ve Bernabius'un hayatı hakkında bak: Oku Dergisi Cilt: 4, sayı 119, sh. 18. İlim ve Sanat 1986. sayı 6, sayfa 91.

Tevrat'a gelince: Hakikisi Buhtunnasır tarafından Kudüs'de yakılmıştır. Hayli zaman sonra Ezrâ tarafından tekrar yazılmıştır ki, Tevrat'ın hakikisiyle alâkası yoktur.

MÜSTEŞRİKLERİN İSLÂMİYET VE KUR'ÂN-I KERİM HAKKINDAKİ SÖZLERİ

I — Dr. Gustav Le Bon :

Meşhur Fransız müsteşriklerinden Gustav Le Bon (La civilisation Desara Bes) adlı eserinde İslâmiyet ve onun temeli Kur'ân-ı Kerîm hakkında mühim itiraflarda bulunur. Meselâ eserin 1884 Paris baskısında (sh. 102 - 103) İslâmiyetin ulviyeti şöyle izah edilir: «İslâmiyet saf ve halis vahdâniyeti dünyaya tebliğ edip yaymış ilk din olma şerefini iddia etmekte haklıdır. İslâmın o muazzam sadeliği işte bu saf vahdâniyetden doğmuştur. Onun kuvveti ve kudreti de bu sâdelikte aranmalıdır.

Aynı eserin (sh. 104) şu görüşlerini okuyabilirsiniz: «İslâmiyetten daha eski dinler insanların ruhları üzerindeki hâkimiyeti günden güne gâib etmekte oldukları halde, Hz. Muhammed (s. a.v.)'in dini bütün kudret ve hâkimiyetini muhafaza etmektedir.»

«Kur'ân'ın yeryüzünde hârikulâde bir sûretle yayılmış olması onun neşrettiği dine düşman olan yazarları daima hayretler içinde bırakmıştır.»

Eserin (107 - 108 sh.) «İnsanlara zorla kabul ettirilmiş olmaktan tamamıyla uzak olan Kur'ân-ı Kerîm ancak inanç ve kanaatle yeryüzünde

yayılmıştır. Meselâ Türkler ve Moğollar gibi. Arapları mağlûp etmiş milletlerin Kur'ân'a iman etmiş olmalarının ancak inanç ve kanaatle olduğu gün gibi açıktır. Keza Hindistan'da aynı sebeble Kur'an öylesine yayılmıştır ki oradaki mü'minler bugün elli milyonu (bugün ise yüz milyonları) çoktan geçmiştir.»

Garb İlminin Kur'ân-ı Kerîm Hayranlığı. İ. Hami Danişmend'den nakil.

II — Corsele (Korsel) :

«Kur'ân'ın lisanı, fesâhat ve belâğat itibariyle nazîresizdir. Kur'an bizâtihî muhteşem bir mûcizedir» diyen Kur'ân'ın bu mutaassıp münekkidi ve mütercimi sözlerine şöyle devam ediyor:

Kur'ân Arapçanın en mükemmel ve pek mevsuk bir eseridir. Müslümanların îtikadı veçhile bir insanın kalemi bu icazlı eseri vücûda getiremez. Kur'ân bizatihî daimî bir mûcizedir. Hem öyle bir mûcize ki benzerini yapmak ölüleri diriltmekten daha zordur. Bu mukaddes kitabın bizzat kendisi, menşeinin semavî olduğunu isbata kâfidir. Muhammed (s.a.v.) bu mucizeye istinâden bir peygamber olarak tanınmasını istemiştir. Arabistan'ın çıplak ve kızıl çöllerini aydınlatan şair ve hatiplere meydan okuyan Kur'an bir âyetinde nazîre istemiş, hiç bir kimse bu meydan okumaya cevap verememiştir Burada yalnız bir misâl îrâd ederek bütün büyük adamların Kur'ân'ın belâğatine baş eğdiklerini göstermek istiyorum:

Hz. Muhammed (s.a.v.)'in zamanında Ara-

bistan şâirlerinin şehriyârı şair Lebid idi. Lebid muallâkattan birinin tâcıdır. O zaman putperest olan Lebid Kur'ân'ın karşısında lâl (dilsiz) kalmış, Kur'ân'ın bu belâğatını, en güzel sözlerle ifade etmiştir. Kur'ân'ın belâğatı karşısında hayran kalan Lebid müslümanlığı kabul etmiş, Kur'ân'ın ancak bir peygamber lisanından duyulabileceğini söylemiştir

Kur'ân'ın lisanı beliğ ve hârikulâde seyyâldir Cenâb-ı Hakk'ın şan ve celâletini, azamet ve sıfatlarını ifâde eden âyetlerin ekserisi müstesna bir güzelliği hâizdir. Bu eserde geçen Kur'ân âyetlerini bî-tarafâne tercümeye gayret ettimse de okuyucular, Kur'ân'ın metnini tam olarak ifadeye muvaffak olamadığımı göreceklerdir

III — Rodwell :

«Kur'an, beşeriyete bir lûtuftur, Kur'an muzaffer cumhuriyetler meydana getirmiştir.»

Kur'an âyetlerini, nüzul tarihine göre tercüme ve tertib eden İngiltere'nin en mutaassıb papazlarından olan Rodwell Kur'an gerçeğini şöyle ifâde ediyor :

Kur'an Arabistan'ın basit bedevîlerini şöyle bir istihâleye (değişikliğe) uğratmıştır ki, bunların âdetâ meşhur olduklarını zannedersiniz. Hıristiyanların telâkkisine göre Kur'ân'ın nâzil olduğunu söyleyecek olsak bile Kur'ân putperestliği imhâ, Allah'ın vahdet akîdesini te'sis, cinlere perilere taşlara ibadeti ilga (yok etme, kaldırma), çocukları diri diri gömmek gibi vahşi

âdetleri izâle, bütün hurafeleri yok etmek, teaddüd-ü zevcâtı tahdit etmekle bütün araplar için ilâhî lütuf ve nimet olmuştur.

Kur'an bütün bu kâinatı yaratan gizli ve âşikâr her şeyi bilen Kadir-i Mutlak sıfatiyle Zât-ı Kibriyâ'yı takdis ve tebcil ettiğinden her sitâyişe şâyândır. Kur'ân'ın ifadesi veciz ve mücmel olmakla beraber en derin hakikati, en kuvvetli ve mülhem hikmeti takrir eden elfâz ile söylemiştir Kur'an devamlı memleketler değilse de muzaffer cumhuriyetler vücuda getirmeye hâdim olacak esasları muhtevî olduğunu isbat etmiştir. Kur'ân'ın esaslarıyladır ki, fakr ve sefaletleri ancak cehaletleriyle kabil-i kıyas olan susuz ve çıplak bir yarım adanın oturanları yeni bir dinin hararetli ve samimî sâlikleri olmuşlar, devletler kurmuşlar, şehirler inşa etmişlerdir. Filhakika müslümanların heybetiyledir ki, Bağdat, Kurtuba, Delhi bütün Hıristiyan Avrupa'yı titreten bir azamet ve haşmet ihraz etmiştir.

IV — Edward Monte :

«Resûl-i Ekrem idrâk ve şuur timsâlidir.»

Prof. Edward Monte «Hıristiyanlığın intişârı ve hasmı olan müslümanlar» ünvanlı eserinin 17. ve 18. sayfalarında diyor ki :

«Rasyonalizm yani akliyye kelimesinin mufâdını ve tarihî ehemmiyetini tevsi' edebilirsek, müslümanlığın aklî bir din olduğunu söyleyebiliriz. Akıl ve mantık mıstakıyle akaid-i dîniyeyi muhakeme eden bir kimse, mektep ve rasyonalizm kelimesinin İslâmiyete tamamiyle mutabık olduğunu teslim etmekte tereddüt etmez. Resûl-i Ek-

rem (s.a.v.)'in, şuur ve idrâk timsali olduğu, dimağının iman ışıkları ve kâmil bir yakîn ile pürnur olduğu muhakkaktır. Resûl-i Ekrem muasırlarını aynı heyecanla alevlemiş, bu sıfatlarla techiz etmiştir. Hz. Muhammed (s.a.v.) başarmak istediği ıslahatı, ilâhî bir vahy olarak takdim etmiştir; bu ilâhî bir vahiydir. Hz. Muhammed (s. a.v.)'in dini ise akıl kaidelerinin ilhamlarına tamamiyle muvâfıktır. Ehl-i îmana göre İslâmiyetin esas akaidi şu suretle hulâsa olunabilir.

Allah (c.c.) birdir. Muhammed (s.a.v.) O'nun peygamberidir. Filhakika İslâmiyetin esaslarını sükûnetle ve derin bir düşünce ile tedkik ettiğimiz zaman bunların Allah (c.c.)'ın birliğine ve Muhammed (s.a.v.)'in risâletine, sonra haşir ve neşre, itikada müntehi olduğunu görürüz. Bizzat dinin esasları tanınan bu iki kaide, bütün dindar insanlarca akıl ve mantığa müstenid telâkki olunmakta ve bunlar Kur'ân'ın akîdelerinin hulâsası bulunmaktadır. Kur'ân'ın ifadesindeki sâdelik ve berraklık müslümanlığın intişar ve îtilâsını (yükselmesini) durmaksızın temâdi ettiren sâik kuvvet olmuştur. Resûl-i İslâm tarafından tebliğ olunan mukaddes tâlimatın cihan-şümûl terakkisine rağmen müslümanların ilham kaynağı, kuvvetli dayanağı iltica-gâhı Kur'an olmuştur. Bu kadar mükemmel ve esrarengiz her insanın tedkikine bu kadar açık olan bir din muhakkak insanları kendine celb eden icazkâr kudreti hâizdir. Müslümanlığın bu kudreti hâiz olduğunda şüphe yoktur.

V — **Senbires Encyclopedia** nâmıyla intişâr eden İngilizce «Muhitü'l-Meârif» müslümanlık-

tan şu suretle bahsetmektedir: **«Kur'ân âyetleri, İslâmiyetin muhteşem bünyesinde altın bir kordon gibi işlenmiştir.»**

«İslâm peygamberinin seciyesini aydınlatan Kur'ân âyetleri son derece mükemmel ve son derece müessirdir. Bir kısım âyetler müslümanlığın ahlâkî kaidelerini ifade eder. Bu kaideler bir iki sûreye münhasır değildir. İnsafsızlık, yalancılık, hırs, israf, fuhuş, hıyânet, gıybet bunların hepsi Kur'an tarafından en şiddetli surette çirkin görülmüştür. Bunlar rezîletin ta kendisi sayılmıştır. Diğer taraftan hüsn-i niyet sahibi olmak, başkalarına iyilik etmek, iffet, haya, müsamaha, sabır ve tahammül, iktisat, doğruluk, istikamet, sulhperverlik, hakperestlik, herşeyden fazla Cenâb-ı Hakk'a itimat ve tevekkül, Allah (c.c.)'a itâat... müslümanlık nazarında hakikî îman esasları, hakikî bir mü'minin başlıca sıfatları olarak gösterilir.»

VI — Buzurth İsmeth (Buzurt İsmet) :

«Muhammed (sa.v.) kayıtsız şartsız ve ittifakla ıslâhatçıların en büyüğüdür» der.

VII — **İngiliz Ansiklopedisinde** de Hz. Muhammed (s.a.v.)'in ulaştığı başarıya, zamanlar içerisinde ne bir peygamber, ne ıslahatçı bir din adamı nâil olmuştur» diye yazar.

VIII — Dr. Cityyonn Gest Corsele :

«Kur'an'ın cihan şümûl hakikati Allah (c. c.)'ın birliğine inanmak ve büyüklüğünü ilân etmektir.»

Dr. Cityyonn Gest Corsele, İngilizce - Arapça, Arapça - İngilizce lügatlerin muharriri olup, Kur'an hakkında şu sözleri söylemektedir:

«Kur'an insanların istifadesine geçen eserlerin en büyüklerinden biridir Kur'an'da büyük bir insanın hayal ve seciyesi her an açık şekilde görülmektedir. Karleyl, «Kur'ân'ın hüviyeti O'nun cihan-şümûl hakikatindendir» dediği zaman şüphesiz doğru söylemişti. Muhammed (s.a.v.)'in doğruluğu, faaliyeti, hakikati aramada samimiyeti, sarsılmayan azmi, imanı, kendisini dinlemek isteyenlere ezelî hakikati dinletmek yolundaki sebâtı, bana kalırsa O'nun, o cesur ve azimkâr peygamberin, hâtem-i risâlet (son peygamber) olduğunun en kat'î ve en emin delilleridir. Kur'an, akaid ve ahlâkın insanlara hidâyet ve hayatta muvaffakiyet temin eden esasların, mükemmel bir ifadesidir. Bütün bu esâsâtın en üstünü, âlemin bütün mukadderatını, kudret elinde tutan Zât-ı Kibriyâ'ya îmandır.»

«Allah (c.c.)'ın birliğine iman etmek hakikatini, büyüklüğünü ilân ediyorken Kur'an lisanı belâğatın en yükseğine ve nezâhatın şâhikasına varır. Kur'an Allah (c.c.)'ın iradesine isyânın neticelerini izah ederken insanların muhayyilesini elektrikleyen en seyyâl (akıcı) lisanı kullanır. Resûl-i Kibriyâ'ya teselli vermek, O'nu teşvik etmek veyahut sâir peygamberlerin (a.s.) ahvaliyle milletlerin âkıbetleriyle korkutmak icab ettiği zaman Kur'ân'ın lisanı en kat'î ve ciddîdir. Mâdemki Kur'ân'ın, birbirine düşman kabileleri, birbirleriyle mücadele eden unsurları derli toplu bir millet haline getirdiğini onları eski fikirlerin-

den daha ileri bir seviyeye yükselttiğini görüyoruz. O halde belâğat-ı Kur'aniyenin mükemmeliyetine hükmetmeliyiz; çünkü Kur'ân'ın bu belâğatı, vahşî kabileleri medenî bir millet hâline getirmiş, dünyanın en eski tarihine bir kuvvet ilâve etmiştir Zaman ve mekân itibariyle birbirinden çok uzak oldukları gibi fikri inkişaf itibariyle de birbirinden çok farklı insanlara harikulâde bir hassasiyet ilhâm eden, muhâlefeti hayrete ve istihsana (iyi görmeye) çeviren Kur'ân, en şâyân-ı hayret eser olarak tanınmaya lâyıktır Kur'an beşerin mukadderatıyla meşgul âlimler için tetebbua (tedkîke) şâyân en faydalı mevzu sayılır.

IX — Gastoncare (Gastonkar) :

«Müslümanlık dünyanın kıvamı olan bir dindir .Cihan medeniyetinin isnad ettiği temelleri muhtevîdir.»

Fransa'nın en tanınmış müsteşriklerinden olan Gastonkar 1913 senesinde Figaro gazetesinin yeryüzünde müslümanlık kalkacak olursa müsâlemetin muhafazasına imkân olup olmadığı hakkında makaleler silsilesi yazmış ve o zaman bu makaleler şark gazeteleri tarafından tercüme edilmiştir. Fransız müsteşriki diyor ki:

«Yüz milyonlarca insanın dini olan müslümanlık bütün sâliklerine nazaran dünyanın kıvamı olan bir dindir. Bu aklî dinin menbaı ve düsturu olan Kur'an, cihan medeniyetinin istinâd ettiği temelleri muhtevîdir. O kadar ki, bu medeniyetin İslâmiyet tarafından neşr olunan esasların imtizacından meydana geldiğini söyleyebili-

riz. Filhakika bu yüce din, Avrupa'ya dünyayı imar edercesine inkişâfı için lâzım olan en esaslı kaynakları temin etmiştir. İslâmiyetin bu faaliyetini teslim ederek ona medyûn olduğumuz şükrânı tanımıyorsak da, hakikatin bu merkezde olduğuna şek ve şüphe yoktur. İslâmiyet yer yüzünden kalkacak ve bu suretle hiç bir müslüman kalmayacak olursa, barışı devam ettirmeye imkân kalır mı? Hayır... Buna imkân yoktur.

X — **John Davenport** :

«Kur'an'ın sayısız hususiyetleri içerisinde bilhassa ikisi fevkalâde mühimdir :

1 — Zât-ı Kibriyâ'yı ifade eden âyetin âhengindeki ulviyettir. Kur'ân-ı Kerim beşeri zaaflardan herhangi birisini Zât-ı Kibriyâ'ya isnaddan münezzehtir.

2 — Kur'an baştan sona kadar gayr-i beliğ (açık olmayan), ahlâka yahut terbiyeye muhalif fikirlerden, cümlelerden, hikâyelerden tamamen münezzehtir (uzaktır). Halbuki bütün bu noksanlıklar Hıristiyanların ellerindeki muharref Kitab-ı Mukaddes'de çokca vardır.»

XI — **Carlyle (Karleyl)** :

«Kur'ân'ı dikkatle okursanız O'nun hususiyetlerini ihzâra (açmaya) başladığını görürsünüz. Kur'ân'ın güzelliği diğer bütün edebî eserlerin güzelliklerinden apayrıdır. Kur'ân'ın başlıca hususiyetlerinden biri O'nun asliyetidir. (değişmemiş olmasıdır.) Benim fikir ve kanaatıma göre Kur'an başta sona samimiyet ve hakkaniyetle

doludur. Hz. Muhammed (s.a.v.)'in cihana tebliğ ettiği davet, hak ve hakikattir.»

XII — Edward Gibbon:

«Müslümanlık tecessüd ve teslis (resim, heykelleştirme ve üçleme) akîdesini reddeder.»

İngiltere'nin en büyük ve en meşhur tarihçilerinden Edward Gibbon, «Roma İmparatorluğunun inhitat ve sükûtu» adlı eserinde şöyle diyor:

«Ganj nehri ile Atlas Okyanusu arasındaki memleketleri, Kur'ân'ı, bir kanun-ı esasî ve teşrihî hayatın ruhu olarak tanımışlardır. Kur'ân'ın nazarında çok büyük bir hükümdarlarla zavallı bir fakir arasında fark yoktur. Kur'ân bu gibi esaslar üzerinde öyle bir neşir vücuda getirmiştir ki, dünyada bir benzeri yoktur. Müslümanlığın esâsâtı üç kuvvetli ulûhiyetin mevcudiyetini ve Mesih'in «Allah'ın oğlu» olduğunu kabul etmez. Bu akideler ancak mutaassıp Hıristiyanları tatmin edebilir. Filozofça bir dimağa mâlik olan bir muvahhid (Allah'ı bir bilen), İslâmiyetin nokta-i nazarını kabul etmekte hiç tereddüt etmez. Müslümanlık belki bugünkü inkişaf-ı fikrimizin seviyesinden daha da yüksektir.

XIII — Marmadukeplcktahall (Marmadükpiktol):

«Hâlikın hukukıyle mahlûkun hukukiyetini en mükemmel surette ancak müslümanlık tarif etmiştir.

Kur'ân'ın telkın ve Hz. Muhammed (s.a.v.)'in tebliğ ettiği esâsâttan mükemmel bir ahlâk me-

cellesi vücut bulur. Kur'an esaslarının muhtelif memleketlerde insanlığa ettiği iyiliği ve daha sonra da Allah (c.c.)'a yaklaşmak isteyen insanları Cenâb-ı Hakk'a bağladığını inkâr etmek mümkün değildir. Yalnız müslümanlar değil müslüman olmayanlar dahi bu hakikatleri itiraf ediyorlar.»

XIV — Levazaune (Lövazon) :

«Kur'an ile tabiat kanunları arasında tam bir âhenk vardır.»

»Keşfiyatın veya ilim ve irfanın yardımıyle hallolunan yahut halline uğraşılan meseleler arasında hiç bir mesele yoktur ki, İslâmiyetin esâsâtına ters düşsün. Ters düşmek bir yana, İslâm esaslarının onlarla hem-fikir olduğu ve daima ilmin yanında bulunduğu görülür. Bizim Hıristiyanlığı tabiat kanunları ile te'lif için mesâiye mukabil Kur'ân-ı Kerîm ve Kur'ân'ın talimi ile tabiat kanunları arasında tam bir âhenk olduğu görülmektedir. Kur'an her hürmete şâyân olan eserdir.

XV — Sedid :

«Kur'an bütün iyilik ve fazilet esaslarını muhtevîdir, insanı her türlü dalâlet (sapıklık) ten korur.»

«Kur'an insanlara Allah hukukunu tanıtmış, mahlûkatın Hâlık'tan ne bekliyeceğini, mahlûkatın Hâlık'la münasebetini en açık şekilde öğretmiştir. Kur'an ahlâk ve felsefenin bütün esaslarını toplamıştır. Fazilet ve rezilet, hayır ve şer, eşyanın hakikî mahiyeti, hulâsa, her mevzû Kur'-

an'da ifâde olunmuştur. Hikmet ve felsefenin esası olan adalet ve müsâvatı öğreten Kur'ân, başkalarına iyilik etmeyi de faziletlilik olarak ifade eder. Böylece her mevzu Kur'an'da açıklanmıştır. Kur'an insanı iktisat ve itidale sevk eder, dalâletten korur; ahlâkî zaafların karanlığından çıkarır; yüksek ahlâk normuna ulaştırır. İnsanın kusurlarını doğruluğa yöneltir.

XVI — Dr. Johnson:

«Kur'an öyle bir peygamber sesidir ki, O'nu bütün dünya dinleyebilir. Bu sesin aksi, saraylarda, çöllerde, şehirlerde, devletlerde çınlar.»

«Kur'an şiir midir? Değildir. Fakat O'nun şiir olup olmadığını tefrik etmek müşküldür. Kur'an şiirden daha yüksek bir şeydir. Maamafih, O, ne tarihtir, ne tercüme-i hâldir, ne de İsa (a.s.)'nın dağda îrad ettiği bir mev'ıza gibi bir mecmûa-i eş'ardır (şiir demetidir). Hattâ Kur'an ne Buda'nın telkinâtı gibi mâba'dettabîiyye (tabiat ötesi), yahut mantık kitabı, ne de Eflâtun'un herkese îrad ettiği nasihatlar gibidir. Bu bir peygamber vasıtasıyla söylenen ilâhî sestir. Öyle bir ses ki, O'nu bütün dünya dinleyebilir, bu sesin aksi saraylarda, çöllerde, ülkelerde ve devletlerde çınlar... Bu sesin tebliğ ettiği din, evvelâ neşredenlerini bulmuş, sonra teceddüt-perver ve imar edici bir kuvvet şeklinde tecelli etmiştir. Bu sâyededir ki, Yunanistan ile Asya'nın birleşen ışığı, Avrupa'nın karanlıkta kalmış ülkelerinin karanlıklarını yarmış ve bu hâdise hıristiyanlığın en karanlık zamanlarını yaşadığı vakitte vuku bulmuştur.

XVII — Jochahim Durulph :

«Kur'ân, bütün dinî kitaplara fâiktir.»

Bu zat Alman müsteşriklerindendir. Kur'ân'ın sıhhate verdiği ehemmiyetten bahsederek şöyle demektedir:

«Avrupalı muharrirlerden hiç birinin dikkatini çekmeyen bir hususiyetinden bahsetmek istiyorum. Evvelâ şunu itiraf etmek lâzımdır; Kur'an'ın tarif ettiği basit fakat mükemmel sıhhî kaideleri dikkate alırsak bu mukaddes kitap sâyesinde bazı kısımlarıyla haşarât mahşeri olan Asya'nın, müthiş bir tehlikeye düşmekten kurtulduğunu görürüz. Müslümanlık keza temizlik ve nezaheti, bütün uyanlarına farz etmekle bir çok tahribkâr mikropları imha etmiştir.»

XVIII — Sirmitir :

«Hz. Muhammed'in başarısından daha büyük bir başarı bilmiyoruz» demiştir.

XIX — **Rene Grousssei :**

Danişmend kitabının sahife 65 de Fransız akademesi üyelerinden ve son devrin meşhur tarihçilerinden (Rene Groussei)'nin (La Frace Lasie) isimli eserinin 1955 Paris baskısının 38. sahifesinde İslâmiyetin doğuşu üzerine Arapların birden bire parlak bir medeniyet seviyesine yükselmelerinin sebepleri açıklanırken şu hükme varılmaktadır.

«O kadar az bir zaman içinde, Arap âlemi nasıl olup da öyle bir seviyeye yükselebilmiştir.. Hiç

şüphesiz ki bunun sebebi Hz. Muhammed (s.a.v.)'-in şahsî dehâsı, dinin ulvî alevi ve Kur'ân'ın inkârına imkân olmayan ihsânıdır.

Yine aynı yazarın, eserin devamında Kur'-ân-ı Kerim'in yegâne kelâmullah olduğunu şöyle ifade ettiğini görmekteyiz:

«Kur'an'da tebliğe vasıta olup peygamber, aradan çekilir ve sözü Allah Teâlâ'ya bırakır. Kitâbullah'ın başlıca hususiyetleri olan eşsiz üslûp ve muazzam ifâdenin sebebi işte budur. Kitâb-ı Mukaddes'te, İncillerde ve Havâriyyûn Mektuplarında ise Allah Teâlâ ile Mesih'in sözleri bir insan tarafından nakledilir. Halbuki Kur'an'da vahyi ilâhi hiç bir aracı tarafından nakledilmemiştir. Onda yalnız Allah Teâlâ konuşur.

XX — **Jacques C. Risler:**

Danişmend'in kitabının 66. sahifesinde, Paris İslâm Enstitüsü Profesörlerinden Jacques C. Risler'in (Lacivilisation Arab) ismindeki 1955 Paris baskısının 30. sahifesinde Kur'ân-ı Kerîm'in ilâhi üslûbuyla azameti ve ulviyeti şöyle tasvir edilir:

«Şâyân-ı hayret bir üslûbu olan Kur'an, yüksek sesle okunup inşâd edilmek (makamla okunmak) üzere tertib edilmiştir. Hiçbir tercüme onu şark hassasiyetiyle doymuş olan o zarif inceliklerini ifade edemez. O'nun kuvvet ve kudretiyle güzelliğini ve aynı zamanda şekil asaletini takdir edebilmek için asıl metnini dinlemek lâzımdır. Kur'ân'ın âhenkli ve âdeta kafiyeli öyle câzib ve nefis bir letâfet ve zerâfet neşreder ki bütün fikirler ve tasvirler bir sıcaklık ve aydınlık içinde

parlar. O'nun insanlara te'sir kudretiyle mânevî ulviyeti Hz. Muhammed'i Allah Teâlâ'nın nûruyla azametine uymuş göstermektedir. Bunu hiç kimse inkâr edemez.

XXI — Raymond Charles:

Danişmend'in kitabının 68. sahifesinde yer alan Raymond Charles ise Fransız hukukçularından ve Paris istinat mahkemesi üyelerindendir.

Raymond Charles (L'ame Musülmâne) isimli eserinin 1958 Paris baskısında Kur'ân-ı Kerîm'in dâimî hayatiyetini şöyle anlatmaktadır:

«Kur'an Allah Teâlâ'nın en son hükmü devam eden yegâne Resûlü vasıtasıyla mü'minlere tebliğ edilmiş canlı sözüdür. Bu dinî tebliğini de hâlen muhafaza etmektedir. Kur'ân-ı Kerîm'de öyle tasvirler var ki onların âhenkli seslerinden hâsıl olan musıkînin dokunaklı güzelliği insanları vahyin kabûlüne hazır bir hâle getirir.»

Eserin devamında bu hakikat şöyle te'yid edilir:

«Hiç bir Kur'an tercümesinin asıl metnini tam olarak ifade imkânı yoktur.»

SONUÇ:

Kur'ân-ı Kerîm hakkındaki bütün bu sözlerden şu hakikatlar tebarüz etmiş olur. Maddeler hâlinde sıralarsak:

1 — Kur'ân-ı Kerîm bütün beşeriyete hitab etmektedir.

2 — Vahdâniyet esasını bildirmektedir. Bun-

dan dolayı Kur'an Tevhid akîdesinin en şerefli âbidesidir.

3 — En sâde ve saf îman kaynağı Kur'ân-ı Kerîm'dir.

4 — Nüzûlünden (indirilişinden) itibaren tek kelimesi değişmeyen tek kitaptır.

5 — Bütün ilimlerin ve fikir hareketlerinin ilham kaynağıdır.

6 — Hiçbir ırk, renk ve milliyet farkı gözetmemek şartı ile insanlar arasında hakikî ve mutlak bir eşitlik esâsını yalnız Kur'ân-ı Kerîm ifade edebilmektedir.

7 — Diğer dinlerin insanlar üzerindeki hâkimiyetini gittikçe kaybedip zayıflamalarına karşılık, İslâm'ın kudret ve kuvvetini artırarak sürdürmesi de Kur'ân-ı Kerîm sayesindedir.

8 — Kur'ân-ı Kerîm aynı zamanda bütün dünya için en mühim hukuk ve kanunlar mecmuası ve ilham kaynağıdır.

9 — Din ve vicdan hürriyetini de Kur'an en ideal şekliyle bildirmektedir.

10 — Ahlâk, terbiye ve huzur vermesi bakımından da gene Kur'ân-ı Kerîm'in ısrarla üzerinde durduğu önemli kurallar mevcuttur. Huzuru temin mevzuunda ne batı medeniyeti, ne de komünizm, İslâmın koyduğu ve başardığı esasları ihtiva edememektedir.

Beşeriyetin kurtuluşu ancak hakkıyla İslâmı yaşamakla mümkün olacaktır. Çünkü esas nizamı bildiren Kur'ân-ı Kerîm ve Allah'dır. Çünkü insanları O yaratmıştır. Nelerden huzur bulacaklarını da elbette en iyi O bilir.

BAZI GARB NEŞRİYÂTINDAN İKTİBASLAR

«İslâmiyet öyle bir kudrettir ki, ona kimse galebe çalamıyacaktır. Ne Lâtin kültürü, ne Katolik kültürü, karşısında onun zayıf bir tarafı yoktur. Bilâkis büyük adımlarla ilerlemektedir. Öncüleri ellerinde İncil, arkalarında aç gözlü istilâcılar bulunan misyonerler tarafından temsil edilmiyorlar. Bu yüzden de itibar görüyorlar ve sözleri tutuluyor. İslâmiyetin nasları şarklıların ve Afrikalıların hoşlarına gidiyor. İslâmiyet bu sıralarda mesut bir teceddüt ve intibak buhranı içindedir. Kur'an sâyesinde bu onun için kolaydır ve kudreti artmaktadır.»

«Eugine Jung, L'İslâm et L'Asie devant L'impérialisme, P. 15. Paris 1927».

«Muhammed (s.a.v.) kumandanlarına, ibadetle meşgul oldukları için rahipleri öldürmelerini yasak etmişti. Hz. Ömer Kudüs'ü aldığı zaman Hıristiyanlara hiç bir kötülük yapmadı. Halbuki haçlılar Mukaddes şehre hâkim olunca merhametsizce müslümanları katlettiler. Yahudileri de diri diri yaktılar.»

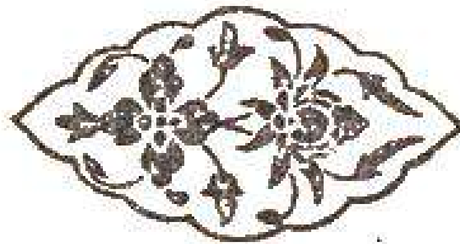
»Abbé Mıcehaud, Histoire des Croisades.»

Amerikalı Edmond Vilson: «Bugünkü Hıris-

tiyanlık Allah (c.c.)'dan gelen bir vahiy eseri olmaktan çıkmış, o ancak insaniyetin hayatında bir Epizot olarak kalmaktadır,» der.

John Marco Alliğro (İngiliz müsteşriki)'nin 30 sene kadar evvel çıkan bir eserinde yazdığına göre İncil, Kumran keşifleriyle mayınlaşmıştır. Yani patlama tehlikesine maruzdur. Hıristiyanlık sarsılmaktadır. Kumran, Lût gölünün yanındaki mağaralarda 1947 senesinden beri küp içerisinde keşfedilmekte olan ve «Essen» denilen eski Yahudi mezhebi manastırı kütüphanesine ait vesikalardır ki, bugün 10.000 kadar parça teşkil etmektedir. Dünyanın hemen her tarafında bilhassa Amerika'da tedkik edilmekte olan bu vesikalar, Tevrat ve diğer dinî eserlerin parçaları bugün Kumran adıyla maruf mevkide Milâttan 63 - 65 sene kadar evvel Romalılar tarafından tahrip edileceği vakit küplere konularak mağaralarda gizlenmiş bulunuyordu

(Bu yazı Ord. Prof. A. Zeki Velidi Toğan'ın 12 Nisan 1957 tarihinde A. Ü. D. T. C. F. de verdiği mühim konferanstan alınmıştır.)

MÜSLÜMAN OLMUŞ GARB MÜTEFEKKİRLERİNİN SÖZLERİ

I — George Bernardshaw (Jorj Bernardşov) :

«Hârikulâde canlılığından dolayı Muhammed (s.a.v.)'in dinine karşı daima en yüksek bir takdir ve hürmet hissi beslemişimdir. Her devirde hayat âleminin değişen şartlarına intibak kabiliyetini hâiz olan biricik din, bence odur. Bütün dünya benim gibi meşhur bir adamın sözlerine şüphesiz ehemmiyet verir. Ben müslümanlığın yarının Avrupası için kabule değer olacağını söylemiştim. Nasıl ki, müslümanlığı bugünkü Avrupa'nın kabule değer bulduğunu görmeye başladık. Orta Çağın papazları cehâlet veya taassup sevkıyle müslümanlığı en karanlık renklerle tasvir etmişlerdir. Hakikatte bunlar Muhammed'den de, dininde nefret etmek üzere yetiştirilmişlerdir. Bundan dolayı onlara göre Muhammed bir deccaldır. Ben bu şâyân-ı hayret adamı tedkik ettim; benim telâkkime göre O'na deccal demek bir tarafa, bilâkis O'nu insanlığın kurtarıcısı olarak tanımak lâzımdır. Bana kalırsa şayet O'nun gibi bir adam, şimdiki dünyanın mutlak hâkimiyetini eline alsa dünyayı sulh ve saadete kavuşturacak

bir sûrette dünya meselelerini halleder. (Şimdi müsaid zemin bulsa O'nun ahkâmı bu işi yapar. Çünkü O'na inen Kur'an ve sözlerini meydana getiren Hadîsler ortadadır.)

II — Lamartine :

«Hiçbir insan isteyerek veya istemeyerek bundan daha ulvî bir gayeyi gerçekleştirmeye niyet etmemiştir. Ulvî bir gaye çünkü; bu insanüstü bir gaye idi. Yaratan ile yaratık arasına giren hurafeleri yıkmak Allah (c.c.)'ı insana, insanı Allah'a vermek, put-perestliğin maddî ve çirkin tanrılarından müteşekkil hercü-merc içinde aziz ve mâkul ulûhiyet fikrini yeniden te'sis etmek... Hiç bir insan bu kadar zaman içinde bu dünyada bu kadar muazzam ve pâyidâr bir inkılâb yapamadı, çünkü İslâmiyetin taliminden iki asır sonra inşâd edilmiş ve silâhlanmış müslümanlar bütün Arabistan üzerinde hükmediyor. İran'a, Horasan'a, Maverâünnehr'e, Batı Hindistan'a, Suriye'ye, Mısır'a, Habeşistan'a, Şimalî Afrika'nın bilinen bütün yerlerine, Akdeniz'de bir çok adalara, İspanya'ya, Fransa'nın bir kısmına, Allah'ın birliği îmanını kabul ettiriyordu.

Şayet gayenin büyüklüğü, vasıtaların küçüklüğü ve neticenin azameti, insan dehasının üç ölçüsü ile, modern tarihin herhangi bir şahsiyetini Muhammed (s.a.v.) ile bir insan olarak mukayeseye kim cür'et edebilir. O şahsiyetlerin en meşhurları ancak orduları, kanunları ve imparatorlukları harekete getirdiler. Bir şey tesis ettilerse ancak maddî kudretlerle tesis ettiler. Onlar da çok defa kendilerinden önce yıkıldı gitti.

Halbuki O orduları, hukuk sistemlerini, imparatorlukları, kavimleri, hanedanları ve meskûn kürenin üçte biri üzerindeki milyonlarca insanı harekete geçirdi. Lâkin O sadece bununla da kalmadı, fikirleri, inançları ve ruhları harekete geçirdi. Her harfi bir kanun haline gelen bir kitap üzerine her ırktan ve her dilden kavimlerle, manevî bir milliyet tesis etti ve bu, İslâmiyetin, bir hususiyeti olarak sahte Tanrıları nefretle reddetti; bir gayr-ı cismanî olan Allah'ın aşkını hakketti (nakşetti).

Hâkim, hatib, Allah elçisi, kanun koyucu, savaşçı, fikirler fatihi, mâkul nâsların ve suretsiz bir ibadetin diriltlcisi, sayısız dünya imparatorluklarının ve bir de manevî imparatorluğunun kurucusu işte Muhammed (s.a.v.) insan büyüklüğünün ölçüldüğü bütün mikyaslarda hangi insan O'ndan daha büyük olmuştur.»

III — J. H. Lenison:

(Medeniyetin istinadgâhı olarak His, adlı kitabından alınmıştır).

«Hz. Muhammed (s.a.v.)'in getirdiği din, şekilden ziyâde, görünmeyen bir Allah (c.c.)'a olan mânevî alâka ve bağlılığa istinad eden ve bünyesinde eski dinlerin başlıca hususiyeti olan rûhânîlik ve merasimlerden eser olmayan bir dindir. Bu din muayyen bir grup insanın şeref ve itibarını yükseltmeyi hedef tutmayıp, Allah (c.c.)'a inanan ve O'nun peygamberine îman eden her ırktan bütün insanları sinesine toplayan cihanşümul kardeşlik yaratmak gayesindedir. Böyle bir insan topluluğunda vahdet ve tesânüt hissinin yaratılmasındaki muazzam güçlük meydandadır.

Bütün tarihçiler İslâmiyetin kısa zamanda dünyayı kaplamasında gösterdiği bu şâyân-ı dikkat muvaffakıyeti, topluluk içindeki fevkalâde tecânüs ve vahdet hissine atfetmekle bu mucizenin nasıl meydana geldiğini izah etmektedir. Şüphe yoktur ki, bu neticenin meydana gelmesinde en müessir âmil namazdır.

Beş vakit namazda bütün mü'minlerin ister tenha bir çölün vahşi yalnızlığında, isterse kalabalık bir şehrin büyük cemaatları arasında olsunlar, Mekke'ye yönelerek secdeye kapanmaları ve yegâne hakikî Allah (c.c.)'a tapınmayı ve O'nun peygamberine îman etmeyi ifâde eden aynı sözleri söylemeleri, bu manzarayı dışardan seyredenler üzerinde bile unutulmaz bir tesir bırakmaktadır. İbadet edenlerin düşüncelerini müşterek bir tapınma ve îman fikri etrafında merkezîleştiren böyle bir faaliyetin psikolojik tesiri muhakkak ki, hârikulâde bir şeydir.

Hz. Muhammed (s.a.v.), topluluk içinde vahdet ve tesanüd hissinin yaratılmasında cemaatle ibadet etmenin muazzam kudretini gören ilk insandır. Şüphe yoktur ki, İslâmın büyük kudreti, sâliklerinin beş vakit namaz kaidesine sımsıkı sarılmaktaki sebatlarındandır.

IV — KAPTAN CUSTO:

Deniz aşırı araştırmacılarının en büyük otoritelerinden biri olarak kabul edilen Cousteau. Deniz altında geçen hayatı boyunca karşılaştığı birbirinden karışık tabiat olaylarının bundan 1400 sene önce Hz. Muhammed'e vahyedilen İslâm'ın kutsal kitabı Kur'ân-ı Kerîm'de açıkla-

dığını görünce hayranlığını gizleyememiş ve modern ilmin 14 asır geriden takip ettiği Kur'an ben şehadet ederim ki Allah Teâlâ'nın kelâmıdır demekten kendini alamamıştır.

Kaptan Cousteau'nun İslâm'ın kutsal kitabı ile ilgili olarak söylediği bu sözler Kral Faysal'ın tedavisi sırasında, Kur'ân-ı Kerîm'i tanıyan ve daha sonra bu konuda araştırmalar yaparak müslüman olan Dr. Morice Buceille tarafından açıklandı. Olayın başlangıcını Cousteau şöyle anlatıyor:

«Bazı araştırmacıların farklı deniz kütlelerini birbirinden ayıran engellerin bulunduğuna dair ileri sürdükdükleri görüşleri inceliyorduk. Araştırmalar sonunda gördük ki Akdeniz'in kendisine has sıcaklığı, tuzluluğu ve yoğunluğu var, aynı zamanda kendine has canlıları barındırıyor. Sonra Atlas Okyanusundaki su kütlesini inceledik ve Akdenizden tamamen farklı olduğunu gördük, bu iki su kütlesi, Cebeli tarık boğazında buluşuyor ve bu buluşma yüzyıllardan beri devam ediyor. Bu durumda bu iki denizin karışması ve sonuç olarak da tuzlulukta, yoğunlukta ve ihtiva ettiği madde oranında eşit veya eşite yakın durumda olmaları gerekiyordu. Oysa böyle bir durumun mevcut bir durum olmadığını yani su kütlelerinin birbirine karışmadığını, her iki denizin yakın kısımlarında dahi ayrı bir yapıya sahip olduğunu hayretle müşahede ettik. Bunun üzerine yaptığımız araştırmalarda bizi şaşkına çeviren bir durumla karşılaştık. Çünkü bu iki denizin karışmasına birleşme noktasında bulunan harika bir su engeli mani oluyordu. Aynı türdeki bir su engeli 1962 yılın-

da Alman ilim adamları tarafından Aden körfezi ile Kızıldeniz'in birleştiği Mendep boğazında bulunmuştu. Sonraki araştırmalarımızda faklı yapıdaki bütün denizlerin birleşme noktalarında aynı su engelinin bulunduğunu müşahede ettik. Nehirlerdeki su engeli ile ilgili bu açıklamasından sonra yakın arkadaş Dr. Bucaille Kaptan Cousteuaau'ya bu söylediklerinin yeni bir şey olmadığını, bunun Kur'ân-ı Kerîm'de açıkça belirtildiğini söyledi. Bu sözler Kaptan Cousteau'yu büyük bir şaşkınlık içinde bırakmıştı. Müslümanların kutsal kitabında bu âyetleri bizzat gördükten sonra Kaptan Cousteau Kur'ân-ı Kerîm'in Allah Teâlâ'nın kelâmı olduğuna inandığını belirten sözlerini söylemişti. İşte, Kaptan Cousteau'yu hayrete düşüren âyetler yukarıdaki bölümlerde belirtilmiştir.

V — ROGER GARAUDY :

Fransa'da solun öncüsü ve teorisyeniydi. 1968 yılında Fransa'da başlayan yeni bir düşünce akımının öncüsü ve teorisyeni olan Garaudy'nin İslâm'ı seçmesi, yeni sol diye adlandırılan bu akım arasında tam bir panik yarattı. Prof. Dr. Garaudy Sorbon Üniversitesi başkan yardımcısı idi. Klâsik Dönem İslâm Medeniyeti adlı eseri bir çok ilmî eserler meyanındadır.. sözleri...

«Gerçek huzuru İslâm'da buldum. Bütün sorularımın cevabını İslâm'da buldum..»

Garaudy Fransa'nın büyük mütefekkirlerindendir. İslâmiyeti öğrendikten sonra yüz seksen derece döndü.

«Kapitalizm, insanı sermaye, Marksizm ise devlete esir etmektedir. İslâm çağları arkasında sürükleyen bir dindir. Diğer dinler ise çağların arkasından sürüklenmektedir. Bana niçin çağı seçtin diyorsunuz. Gerçekten İslâmı seçmekle çağı seçtim demektir. 8 Nisan 1983'de 70 yaşında bulunan Garaudy sorulan suale bu türde cevap vermiştir. Bu konuşma Bingazi'de büyük mütefekkirlerin bulunduğu toplantıda olmuştur.

Garaudy evvelâ Fransa'da yıllarca komünist sistemin ateşli savunucusu idi. Üniversiteden, siyaset kürsüsüne kadar uzanan çizgide Fransızlara ve batı dünyasına hep Marksizmi anlatmış. İnsanların kurtuluşunu yalnız bu sistemde bulmuştu. Bu bakımdan Fransız komünistlerin en büyük mimarîsi idi. Komünistlerin nerede düzenlediği bir panel, konferans ve seminer var, orada Garaudy vardı. Katolik ve hıristiyanlığa karşı da düşüncesiyle, kalemiyle, hitabetiyle büyük bir savaş veriyordu.

Bugün de batının sanat, edebiyat ve siyaset çevrelerinde bir bomba patlamıştı: «Roger Garaudy İslâm'ı seçti.» haberi dünyaya yayılmıştı. Kremlin de deprem olmuş gibi sarsılıyordu. Çünkü Kremlin Fransa'daki Komünistlerin en büyük akıl hocasını yitirmiş oluyordu. Ülkemizde de Garaudy yakından tanınan bir bilim adamıydı. Özellikle son yıllarda Marksizmi çoğumuz onun kalemiyle öğrenmişti.

Garaudy'e Bingazi'deki toplantıda şu sual sorulmuştu. İslâmiyet ile öbür dinler arasındaki fark nedir?

Garaudy şu cevabı verdi:

«Bakınız fark şudur:

Bana göre İslâm çağları arkasında sürükleyen bir dindir. Diğer dinler ise çağların arkasından sürüklendi. Yani İslâm dışındaki tüm dinler zamana uyduruldu, reforma tâbi tutuldu. Mukaddes kitaplar, hep zamana göre tahrif edildi. Kur'ân-ı Kerîm ise indirildiği günden beri hep zamana hükmetti. O zamanı değil zaman onu izledi. Zaman yaklaştıkça o gençleşti. İşte aradaki fark budur. Bu çağlar üstü bir olaydır. Bugüne kadar bütün savaşların bıraktığı korkunç sosyal, siyasal ve ekonomik sarsıntılardan daha büyük bir olaydır bu. İslâm materyalizminde pozitivizmin de gururuna, eksistansiyalizme de hükmeder. Onlardan hiçbirisi de İslâm'a hâkim değildir.

İnsanlık yaratılalı beri hak ile batılın, îman ile küfrün mücadelesi devam etmektedir ve devam edecektir. Hz. Muhammed (s.a.v.) hiç bir zaman yeni bir din yaratma iddiasında bulunmadı. Bize Hz. İbrahim (a.s.)'in temel inancını anlattı. Kur'an'da Mûsa ve İsa (a.s.) İslâm'ın peygamberidir, onun için dünya yahudi - hıristiyan müslüman birliği kurulabilir. İslâm bilimi, bilgelikten, bilgeliği de inançtan ayırmaz. İslâmî bilim en parlak dönemlerinde nedenlerin araştırılmasıyla araçların araştırılmasını birbirinden ayırmıyordu. Bilim ve teknik bürokrasisine, politikanın Makyevlizme dönüşmesini engeller. İslâm inancı ile politika arasındaki ilişkiler sorunun ortaya atılmasını sağlar.

Fransa ve Avrupa'da çok sık olduğu gibi kilise ile devlet arasındaki ilişkilerinde karıştır-

maz. Böyle İslâm'ın nerede bulunduğu sorusuna da, hiçbir yerde diye cevap verdi.. Bunun şu zamanda insan yüreklerinde ve kitapta olduğunu belirterek sözlerini şöyle bitirdi: «İslâma gelmek benim için İsa'yı ve Marks'ı reddetmek değil, her zaman aramış olduğum sanatsal partinin politik eylemin ve inancın birleştiği noktayı bulmaktır.

Olaylara ve tehditlere karşı en büyük sevince ulaşıp 70 yaşında 20 yaşının hayaline sadık kalmış olmaktır. (1933'de yirmi yaşında komünist partiye girmişti.

Garaudy'nin İstanbul kitap fuarında gazetecilere söyledikleri:

«İslâm'ı seçtim, İslâm'da huzur buldum, yeniden hristiyanlığa geçmem mümkün değildir. Batı hastadır ve hasta da hasta bir düşünceyle tedavi edilemez. İslâm'a göre mülk Allah Teâlâ'nın, insan ise onun mülkünü yön verip kullanandır. Çağın tarihi zorbalar tarafından yazıldığı için ilerilemişliğin, gelişmişliğin tarifi de yine onlar tarafından yapılmıştır. Bu kabul edilemez. İslâm'ın bir inançta topluluğu oluşturduğu evrenseldir. İslâm bütün sorularıma cevap verdi. Bugün bir İslâm topluluğu bulmak mümükün değil, ancak İslâm toplumunun örneği peygamber devrinde görülmüştür. Hristiyan toplumun örneği ise görülmemiştir. Hristiyan kendisi hristiyan olarak yaşamıştır. Üstelik hristiyanlık ve yahudilik birbirlerinin peygamberlerini yalanlarken, İslâm onları kendi peygamberi olarak kabul etmiştir. Medine'de İslâmî bir toplum ku-

ran peygamber ise aynı zamanda devlet başkanı idi de.

İslâmın zaferlerinin askerî bir zafer olarak değerlendirilmesinin ve nüfusla güçlü olduğunu söylemek büyük yanlıştır. İspanya müslümanlığı çok çabuk kabul etmiştir. Orada halka eziyet yapan Vizigot ve Gotlara karşı bundan dolayı galib gelmiştir. Halkın bu savaşlarda müslümanları desteklemesinin tek sebebi İslâm'ın onlara insanca muamele ve yaşama imkânı göstermesindendir. Yeryüzünde Kur'ân-ı Kerîm gibi başkaca yüce bir kitap yoktur.. Çünkü onda faizinden tutun, zekâta kadar yardımlaşmanın her türü ve insanca yaşamak için gerekli herşey vardır. İslâmiyet özel mülkiyeti kabul etmekle sömürüyü kabul edip etmemiş olacağı sorusuna gelince: Mülk Allah Teâlâ'nındır. İslâmın zekât müessesesi bu konuyu kökünden halletmiştir. Bir yerde duran mal zamanla eriyecek ve özel varlık kendiliğinden ortadan kalkacaktır.

Müslüman olduktan sonra ikinci defa dünyaya geldim. Bugün İslâm dünyası Batının baskısı altındadır. Tek düşüncem İslâm'ın o eski günlerini tekrar yaşayabilecek miyiz. İslâm'a döndükten sonra yaptığım şey İsrâiliyatın, hristiyanlığın ve İslâm'ın gerçeğini araştırmaktı.

İslâm'a dönüş sebeblerimin başında, hristiyan dünyasında gördüğüm kilise ile halk arasındaki çelişkinin İslâm toplum yapısında bulunmadığıdır. İslâm bunu ortadan kaldırmıştır. Kur'an insanı yeryüzünün halifesi yapmıştır. Öyle ise insanı aşan en evrensel din islâmdır. Ben bu kanıya daha öncelerden ulaşmıştım. Batının

büyüme anlayışı dışında kapitalist olsun, sosyalist olsun bugün bir çıkmaz sokak içerisindedirler. Biz ise acaba büyüyen sorunlara müslümanlığa has bir çözüm bulabilecek miyiz. Bugün İslâm dünyasının içinde bulunduğu sorunlara cevap bulamaz isek bir müslüman olarak müslümanlığın vecibelerini yerine getirmemekten, kendimizi sorumlu tutacağız. Şu anda İslâmın en büyük sorunu bence büyüme ve kültür modeli sorunudur. Bunun çözümü için geçmiş örneklerden yararlanarak yeni bir model geliştirmek zorundayız.

İstanbul'a gelmeden iki gün evvel, İspanya'ya, Endülüs'e uğradım, orada bir çalışma ve araştırma yaptım. Kurtuba Üniversite Tarihinin zamanında batı dünyasından çok daha önce deneyler yapmaya başladığını müşahede edince hiç şaşmadım. Çünkü İslâm insanların iki gününü müsâvi olması karşısında zararda olduğunu söyler. Öyleyse deneme metodunun Batıdan önce gelişmesi gerekiyordu. Zaten öyle de olmuş. İslâm gerçeklerini Batılı terimlerle anlatmaya çalışmak hatalıdır. Çünkü batı iflâs etmiştir. İslâm Sosyalizmi, İslâm demokrasisi kavramları, batı kültürünün bir ürünüdür. **İslâm bir batılı** kavramla sıfatlandırmaktan münezzehdir. Dünyayı iki blok paylaşmayı düşünüyor, bunun için tartışıyorlar. Çarpışma alanları da İslâm ülkeleridir. Müslümanlar uyanık olmak zorundadırlar.

Müslümanlık her türlü putluğu ortadan kaldırmıştır. Batı felsefesi İslâm'a muhtaçtır. Bu dönüşüm gerçekleşmektedir. İslâm'ın ana düsturu olan Lâ ilâhe illâllah kelimesi, putçuluğu orta-

dan kaldırmanın en güzel ifadesidir. Geçmiş zamanda batıda tanrıların adı Jüpiter, Zeus'dü. Bugün bu kelimeler şekil değiştirmiş, şimdi maddeye, Devlete ve paraya tanrılık izafe edilmektedir. Batı hayatın anlamını, amacını yitirmiştir. Bunu batılılara ancak İslâmiyet öğretebilir.

İstanbul İlâhiyat Fakültesindeki konuştukları:

Ben dört gün önce İspanya'da Kurtuba şehrinde idim. Orada Kurtuba medresesinde öğrendiğim tek şey İslâmiyet'de ilmin ve vahyin birbiri ile çatışmadığı, tersine birbirini pekiştirdiğidir. Bacon tecrübe metodunu İbn-i Haytem'den almıştır. İlmi ve bilgiyi vahiyden ayrı olarak mütalâa etmek İslâmî gerçeklerle bağdaştıralamaz. İslâm hem ilmi, hem de hükmünü kucaklayıcı bir nitelik taşır, Batı İslâmı tanımadı. Bunun sonucu olarak batıda sürekli İslâm'a iftira edildi. İslâm bir sorumluluk dinidir. Kur'ân-ı Kerîm'de Allah Teâlâ'nın insandan halife diye söz etmesi insanın sorumluluk niteliğini gösteren en açık bir delilidir.

Müslümanların hayatına giren ve sıkça kullanılan inşaallah kelimesi (Allah Teâlâ isterse) her şeyi oluruna bırakma ya da hiç bir şey yapmama şeklinde yorumlanamaz.

Rüzgârı estiren Allah Teâlâ'dır, ancak yelkenleri hazırlamak bize düşmektedir. Asr-ı Saadeti misal getirerek bize düşen tek ve en önemli görev İslâmın ilk yıllarındaki canlı prensipleri bütünü ile benimseyip uygulamaktır. Kur'ân-ı Kerîm'in esaslarına göre zamanımızın me-

selelerine cevap aramaktır. Batı kültürü de iflâs etmiştir. Mesele polemikte değil, insanın içinde barınacağı bir binada, o binanın temeline sağlam bir taş koymak meselesidir. Tasavvuf anladığım kadarıyla Allah Teâlâ'ya içten bir bağlılıktır, bir teslimiyettir. Ancak tasavvuf'u tahrife düşürmemek gerek. Cezayir'de Fransız sömürgeciliğine karşı yürütülen mücadelede Muhiddin-i Arabî'nin tasavvuf geleneğine bağlı, mutasavvıf müridlerin gösterdiği kahramanlığı bizzat müşahede etmişimdir.

Bence en iyi müslüman Kur'an'ın ışığında bütün meselelere çözüm getirmeye çalışan kişidir. Bütün insanların geleceğinin sorumluluğunu hisseden kişidir. İslâm batılı kavramlarla anlatılamaz, İslâm askeri tehditlerle değil, kültürel bir zaferle büyüdü. İspanya'nın nüfusunun on milyon olduğu bir zamanda müslümanlar on iki bin askerle İspanya'yı feth ettiler, bu bir askerî zafer değildir.

Abduh'un görüşlerine katılmıyorum.

İslâm'da parlamenter rejim yoktur. İslâm'da Şûra vardır. Bunlar ayrı şeylerdir. Yani yasama yetkisi konusunda İslâm ve demokrasi arasında benzerlik yoktur.

Dünyayı iki blok paylaşmak istiyor demiştik. Bunun için çarpışıyorlar ve bu çarpışmayı İslâm ülkeleri üzerinde gerçekleştiriyorlar. İç tehlikeler de var. Simetrik bir tehlike söz konusu, kışkırtmalar var. Batı medeniyeti hasta bir medeniyettir. O medeniyet iflâs etti, sağlıklı bir kişi hastayı taklid edemez. Bu arada kaynaklara dönüş ve geçmişi tekrarı birbirine karıştır-

mamalı. İslâm toplumunun Medine'de kendî devletini kurması ve yayılması ile birlikte yeni sorunlar ortaya çıktı. Bir örnek vereyim: Daha sonra Hz. Ebû Bekir devri. O dönem Medine şartlarından çok farklı bir dönem, İslâm yeni kültürlere ve yeni toplumlara sür'atle yayılıyordu. Meselâ İranda merkezî monarşiye dayalı bir toplum vardı. Paraya dayalı gelişmiş, kurumlaşmış bir ekonomi dönemiydi. Ebû Hanîfe'nin dehası bu sırada kendini göstermiştir. Kaynaklardan kopmadan ve ondan ayrılmadan bu yeni şartlarda İslâm'ın nasıl yaşanacağını gösterdi. Ebû Hanîfe kaynaklara dönerken günün şartlarını o kaynağa göre yorumluyordu, yani geçmişi olduğu gibi tekrar etmedi. Yeni sorunlara kaynaklara bağımlı olarak yeni çözümler buldu.

Şimdi bize düşen görev de geçmişi aynen tekrar etmek değil, kaynaklara dönerek bugünün sorunlarını bugün için pratik değerler taşıyan çözümler bulmaktır. Müslümanın sorumluluğu burada kendini gösterir. Bana göre müslümanların sorumluluğu Kur'an prensiplerinden hareketle günümüzde batının çözemediği problemleri çözmektir. Batılılara bu prensiplere bağlı olarak İslâm'ı anlatmalıyız. Geçen yıl silâhlanma için altı yüz milyar dolar harcandı, bu kişi başına 4 ton patlayıcı madde demektir. Dünyamızda elli milyon aç var, müslümanın sorumluluğu bu duruma çözüm bulmaktır. Batıya ve dünyaya bu sorunlara çözüm bulacak yeni kültür değerleri sunmaktır.

İslâm'ın bu konudaki kendi metodu zaman içinde kendini göstermiştir. Müslüman-

lar zirveye doğru giderlerken ve zirvedeyken nasıl bir yol izlediler? Bugünkü anlamda bir kültür devriminden söz edebiliriz. İslâm hayatın anlamını değiştirmiş, ona yeni bir renk ,anlam kazandırmıştır. Medine toplumu, tarihte eşi ve benzeri olmayan bir toplumdur. Eskiden kan bağı, arazi birliği, tarih ve kültür birliği üzerine kuruluydu. Eski toplumlarda her şey geçmişe göre şekil alıyordu. İslâmla yepyeni bir toplum doğdu. Bu ise îmana dayanıyordu.

Dünya yepyeni bir çehre kazandı, bu îman sayesinde dünyaya açıldı, din İslâmla evrensel bir anlam kazandı. İslâm Hz. İsa gibi yüce peygamberleri inkâr etmiyordu. Hattâ hristiyan ve musevileri Hz. İbrahimin dinine çağırıyordu. Öteki bütün inançlar bu genişlik içinde pasivize edildi. İran kültürü Yunan kültürü zamanla İslâm içinde eridi, yok oldu. İran ve Bizans toplumu ilâhî bir nizam arayışı içinde idi. İslâm topluma, cemaata inanmışlar, topluma dayalı bir din olduğu için her ırktan, her kesimden insanlar arasında hızla yayıldı. Bunları bizim ne yapmamız gerektiğini anlatmak için söylüyorum.

Diğer kültürleri tanımalı, onları içimizde sindirmeliyiz. Açık bir îmana sahip olmalıyız, toplum içinde onların sorunlarına çözüm bularak imanımızla yaşamalıyız. Eğer biz bunu başarabilirsek İslâm dünyaya daha kolay ve daha büyük bir hızla yayılacak. Önce asıl nedir, ne değildir? Bunu tesbit etmek gerek. Müslümanların asıl sorumluluk şuuru o noktada kendini göstermeli. Asıl olan Kur'ân-ı Kerîm'in mesajıdır. Tabiî olan ise İslâm'ın yayıldığı toplumlardaki

uygulamalar, bunlar ibret alınacak tarihi olaylardır. İslâm'ın esası olarak uygulamaları kabul etmeliyiz. Bence en iyi müslüman Kur'an'ın ışığıda tüm meselelere çözüm getirmeye çalışan kişidir.

Böylece insanların geleceğinin sorumluluğunu hissederler.

Fransa'da elli bin müslüman olduğu söyleniyor. Hayır iki milyon müslüman Fransa'da yaşıyor. Katoliklerden sonra nüfus itibariyle ikinci büyük dindir. Bunların çoğu beş ülkeden geliyor. Üçü Cezayir, Fas, Tunus, ikisi Kara Afrika ülkesinden (Mali ve Senegal'den). Bu beş ülke halkı Fransa'daki müslümanların yüzde 85'lerini oluşturuyor. İstatistikler sadece Cezayir'i hesaba katar. Bunların bir kısmı, Cezayir halkına ihanet ettikleri için ülkeden kovulan Fransa yanlısı, çoğu da Cezayir vatandaşı olarak memuriyet yapıyorlar, bir nevi ajan durumunda. Batıda İslâmın tanıtılması çabaları sürüyor ama yetersiz. New York'da da Dünya İslâm Birliği Yöneticilerine İslâm'ı tanıtmak için ne yaptıklarını sordum. Yüzbin Kur'ân-ı Kerim basıp dağıtmışlar. Siz sondan başlamışsınız, dedim. Yüz milyon Kitab-ı Mukaddes basıldı, her bir otelin çekmecesinde İncil var. Ama sonu sıfır. Aslında insana niçin Kur'an'a muhtaç olduklarını anlatmalıyız. Yani İslâm'ın hayat prensiplerini anlatmak.

Avrupa sömürgeciliği mirasını yaşatmak istiyordu. İslâm Milletini paramparça yapıp, bölük pörçük bir hale getirdi. Osmanlı İmparatorluğu son dönemde İslâm Milletinin başıydı. İm-

paratorluğun parçalanması felâket oldu. Peygamberimizin büyük gücü, onun açık yürekliliğinden de kaynaklanıyordu. En şaşılacak noktalardan biri de yeni bir din ortaya attığını iddia etmiyordu. Daha önce söylediğim gibi, hristiyanlığı ve Musevîliği İbrahim (a.s.)'in dinine çağırdı. Hristiyanların ise birbirlerini afaroz ettikleri, Hz. İsa'nın Rab olup olmadığının tartışıldığı bir ortamda kitleler kendilerini İslâm'da buldular. Müslümanlar hristiyanlara ve yahudilere Hz. Mûsa ve Hz. İsa'nın müslüman olduğunu gösterdiler. İslâm askeri tedbirlerle değil kültürel bir zaferle büyüdü. İşte İspanya'daki İslâm'ın zaferi, İspanyollar İslâm'ı kurtarıcı olarak karşıladılar.

İslâm, halkı derebeylerin ve papazların elinden kurtardı. Üç gün evvel İspanya tv.'si tarihî belgesel bir filmi ile ilgili olarak davet etmişlerdi. İspanya halkının tarih anlayışında önemli değişiklik var. Frenk diktatörlüğünde resmi tez, İspanya'nın İslâm'a karşı beş yıllık bir savaşla ayakta kaldığı şeklinde idi. Şimdi Endülüs'te ümid verici olumlu gelişmeler var. İspanya kralı da Cezayir'i ziyaretinde, iki ülkenin sadece komşu değil, aynı zamanda aynı kültür mirasına sahip iki kardeş ülke olduğunu söylemiştir. Bu önemli gelişmedir. Söz konusu edilen tv. filmi İslâm kültürünün İspanya üzerindeki etkileri ile ilgili olumlu bir filimdir.

Ders kitaplarına sokulan yanlış fikirlerin yerini şimdi olumlu görüşler alıyor. İspanya Endülüs kültürünü tarihinin olumlu bir bölümü olarak kabul ediyor.

İran Devrim hareketini heyecan verici buluyorum. Bu duygularımı ifade etmektedir. İran halkına, köylüsüne, eğitim politikasına ve ekonomisine de ne gibi yenilikler getirdiğini merak ediyorum. Bunlara olumlu cevap vermesi ile de devrim başarıya ulaşmış sayılabilir.

VI — CAT STEVENS :

İngiliz pop şarkıcısı. Annesi İsveçli bir Babtist, babası Kıbrıslı bir Rum. Çocukluğu hristiyan kültürünün aşılandığı katolik mekteblerinde geçmiş. Kendi ifadesi ile 11 yaşında iken teslis inancının ve Allah'a ulaşmak için gereken İsa ve vekillerinin aracılığını anlamakta güçlük çekmiş. «15 yaşıma geldiğimde babamın bana hediye ettiği gitar ile müzikte arayışa başladım. 18 yaşımda ilk plâğımı yaptım. Plâklarım Avrupa'da yayılmaya başlarken ben içimdeki sıkıntıyı içki, sigara ile hafifletmeye çalışıyordum.»

Daha sonra tüberküloz teşhisi ile hastane safhası ve iç hesaplaşma, Cat Stevens'in hristiyanlık ve popda bulamadığı huzuru doğu felsefesinde aramaya başlaması. «Hippiliğin de tesiriyle kendimi yoga ve tefekküre verdim. Et yemez oldum. Bu aşamada ruhu ve manevî âlemi tanıdım, eserlerimde işledim. 21 yaşına geldiğimde dünyaca ünlü bir süperstardım.»

Kafası çalışan, maddeyi yenen insanın arayışı, huzuru bulmak için tanıdığı, yaşadığı dinin ötesinde, müziği ve doğu felsefesini inceleyişi ve İslâm ile müşerref oluşu ibretli bir hikâye. Günümüz gençliğinin müzikte aradığını, arayan bir taklitçi olmaktan öte yapan bir tahkikçi olan

insanın ulaşması gereken son aşamaya ulaşıyor, Cat Stevens. Süperstar olduğu sıralarda ortadoğu gezisine çıkan kardeşi Davud'un teneffüs edip bir kart ile ona ilettiği İslâm havası kilometrelerce mesafeden etkiliyor ve İngilizce bir Kur'ân-ı Kerîm tercümesinin incelenmesi ile hidayete ulaşıyor.

«Kur'ân'ı okur okumaz müslüman olmaya karar verdim. Kelimelere karşı tuhaf bir yakınlık duymuştum, üstelik Kur'an'ın verdiği mesaj zamanlar üstü bir niteliğe sahipti. O güne kadar okuduklarımdan çok farklıydı. Birboçuk yıl devamlı Kur'an okudum. Bu benim için tam bir geçiş dönemi oldu. Bu zaman zarfında tek bir müslümanla karşılaşmadım.

Bir gün birine rastladım. Londra Regens Parkta bir cami açılışından bahsetti. 1977 yılının kışında bir cuma günü camiye gitmek üzere yola çıktım. Namazdan sonra imama giderek müslüman oldum. Müslümanlığım ailem tarafından benimsendi, ağabeyim ve babam müslüman oldular. Müslüman bir hanım olan eşim Kerkük asıllı Fevziye hanım ile evlendim. Hayatımı İslâma hizmete adadım.

Sonra milyonların hayran kaldığı ünlü pop şarkıcı Sper-star Cat Stevens müslüman olmuştu ve Yusuf İslâm'dı artık. İnsanları maddi şöhretin doruğuna uçurup manevî uçuruma iten yanlışları İslâm'ın hakikati ile değiştirmişti. Bu takası yaptığı yer, «Pazar yeri» ismini verdiği batının kültür ortamı idi. Peki İslâm'ı tanımak ve müslüman olmak onun bundan sonraki hayatını nasıl etkileyecekti.

«Ben cihad ettim nasiblenmek için. Kolay ermedim hidayete. Müslümanlar gayret göstermeyi unutmuşlar, miraslarını kaybetmişler. Adları müslüman diye kendilerini Cennette umanlar bile var.»

Ve kolları sıvayıp yıllarca batının İslâm ülkelerinde yaptığı yıkımın odak noktasını oluşturan kültür tahribini ve gençliğin eğitimi boşluğunu doldurmak üzere Londra'da bir okul açıyor. Servetini ve zamanını bu yolla cihada ayırıyor, Yusuf İslâm.

Kur'ân'ı inceleyerek hakikate ulaşan bu meşhur şarkıcı 1986 yılında ülkemizi ziyaret etti. Değişik şehirlerde konferanslar verdi, hayatını ve İslâm ile şereflenmesinin hulâsasını yaptı. Müslümanlara İslâm'ın ve İslâm'ı sonradan bulan insanların sevincini, enerjisini, ideallerini anlattı. Aşağıda Yusuf İslâm'ın bu konferanslarındaki sözlerinden bazılarını bulacaksınız.

«Bana öyle geliyor ki, İslâm'a teslim olmayan, İslâm'ı bildiği halde başka alternatifler arayan insanın nüfus cüzdanında dini İslâm diye yazıyorsa da Allah'a âsi durumundadır. Allah (c.c.)'ya itâat etmeyen bu gibilerin durum, belki İslâm'ı kavrayamamadan kaynaklanmaktadır. İslâm gelecek nesillere sadece basit bir geleneksel kültür olarak aktarılıyor, taklitten öteye bir ruh verilmiyorsa genç insan karşılaştığı problemlere İslâmî çözümler bulamayacaktır. Bu da İslâmdan soğumasına sebep olacaktır. Yani olay İslâmın öğretilememesinden, başka bir deyişle eğitim eksikliğinden kaynaklanmaktadır.

Gariptir batı teknolojisi İslâm ülkelerindeki bu gibi aydınları alabildiğine cezbederken, bizzat batılı aydınlar, bu teknoloji medeniyetini reddetmekte ve İslâm'a koşmaktadır.»

VII — LEYLÂ HANIM:

Amerika Birleşik Devletleri'nde, spikerlik yapan, elektronik mühendisi olan, Müslüman olduktan sonra Leylâ ismini alan genç hanım nasıl müslüman olduğunu anlatıyor:

«Dedem ve babam New York kilisesinin ileri gelen şahsiyetlerindendi, ben üç-dört yaşımdan itibaren kiliseye ailem ile birlikte giderdim. Ben yaşıtlarım gibi ne alkol kullandım (kulunun ne olacağını bilen Allahü Teâlâ onu korumuş), nedense ne dansa, caza, diskoteğe gittim, çünkü bir an dahi ailemin tesirinden dışarı çıkmaktan mahrumdum.

Yüksek okul çağına geldikten sonra, bir derste semavî kitapları incelememiz gerekiyordu, ben de okul kitaplığından bir Kur'ân-ı Kerîm aldım, O'nu okuyunca nefsimle zorlu bir mücadeleye girdim. Ne yapacağımı bilmiyordum. Kur'ân-ı Kerîm'den bazı âyetleri İngilizce olarak okuduktan sonra hristiyanlıktan şüphelenmeye başladım, zira Allahü Teâlâ, Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyuruyordu:

«Andolsun ki Allah, ancak Meryem oğlu Mesih'dir diyenler, kâfir oldular» (Mâide sûresi, âyet: 72-73). **«O Mesih ise ey İsrail oğulları, Rab-**

bim ve Rabbiniz olan Allahü Teâlâ'ya kul olun. Kim Allahü Teâlâ'ya ortak koşarsa muhakkak Allah ona cenneti haram eder. Varacağı yer ateştir. Zulm edenlerin yardımcıları yoktur» buyurmuştur.

«Andolsun ki Allah, üçten biridir diyenler, kâfir olmuştur..»

Halbuki Kur'an, **«Tanrı ancak bir tek tanrıdır dediklerinden vazgeçmezler ise, andolsun, onlardan inkâr edenler elem verici bir azaba uğrayacaklardır.»**

İşte bunları okuduktan sonra aklıma İslâm hakkında bilgilerimi çoğaltmak geldi. Fakültedeki İslâm dinine aid kitapları, kitapçılardan satın aldığım kitapları okuduktan sonra, bir de baktım şehâdet kelimesi ağzımdan dökülüyor.»

VIII — EL HACC LORD HEADLEY :

Kendisi İngiliz devlet adamı ve yazar. Daha önceki adı Sir Rowlandgorge Allanson olan bu tanınmış İngiliz devlet adamı 1855'de dünyaya geldi. Cambridge Üniversitesinde eğitimini tamamladıktan sonra lordlar kamarasında yerini aldı, aslında bir mühendis olan lord Headley zengin bir edebî zevke sahip idi. O bir süre Sallsbury jurnal'ın yayın müdürlüğünü yaptı ve çok sayıda eser de kaleme almıştır. En tanınmış eseri «Batının İslâm'a Doğru Uyanışı» Awesternawkes nig islam adlı kitabıdır. 16 Kasım 1918'de

müslüman oldu şeyh Rahmetullah-i el-Fâruk adını aldı. Sözleri :

«Arkadaşlardan bazılarının benim müslümanların tesirinde kalarak İslâm dinini kabul ettiğimi düşünmeleri pek âlâ mümkündür. Ne var ki bu dini kabul edişimin gerçek sebebi bu değildir. Bugün sahip olduğum kanaatlar, yılları bulan düşüncenin sonucu olarak meydana çıkmıştır. Aydın müslümanlarla buluşup görüşmem ancak birkaç hafta önce başladı. Sevinerek gördüm ki, benim bu konudaki görüşüm vardığım sonuçlar İslâm dini ile tam bir uyum içindedir.

Kur'an'a göre ihtida zorlama ile değil, hür bir seçim ve karar sonucu meydana çıkmalıdır. Bazı dindar protestanların, katoliklerin evlerine kadar giderek ev sahiplerini kendi inançlarına döndürmelerini görev bildiklerini çok görmüşümdür. Bu türlü can sıkıcı komşuluğa yakışmayan davranışların sevimsizliği ortadadır. Bu tutum kargaşılığı tahrik edip hoş olmayan duyguların doğmasına yol açtığı için de dinden soğumaya sebep olmuştur. Üzülerek söyleyeyim ki hristiyanlar özellikle de misyonerler, müslüman kardeşleri karşısında aynı tavrı takınmış ve aynı yöntemleri uygulamaya çalışmışlardır. Onların kendilerinden daha iyi hristiyan olan (yani Hz. İsa'nın tebliğindeki aslisi ile tebdil edilmemiş, bozulmamış şekli demektedir.) İnsanları hristiyanlaştırmaya çalışmalarını bir türlü anlamıyorum. Burada daha iyi hristiyan sözünü bilerek kullanıyorum. Başkalarına yardım, hoşgörü, dar kafalılığı bırakma İslâm inancında yer

aldığı şekli ile çeşitli hristiyan kiliselerinin öne sürdükleri görüşlerden daha yakındır.

Acıma ve şefkat duygusunun yokluğunu gösteren bir örnek daha vereyim: İslâm dinine yönelişimi konu edinen bir mektup aldım. Orada Hz. İsa'nın ulûhiyyetine inanmadığım takdirde asla kurtuluşa eremiyeceğim söyleniyordu. Hz. İsa'nın ulûhiyeti konusu bana hiçbir zaman şu sorudan daha önemli görünmedi. Hz. İsa Allahü Teâlâ'nın mesajını insanlara ulaştırdı mı? Eğer bu sorunun cevabında şüphem olsaydı endişeye kapılabilirdim. Çok şükür böyle bir şüphe içinde değilim. Ümid ediyorum ki benim bir peygamber olan Hz. İsa'ya inanmak ve O'nun vahye dayalı öğretilerini kabul etmem başka herhangi bir müslüman veya hristiyanın inancından daha az sağlam ve güçlü değildir.

Benim başlıca gayem, hristiyanlığın bir mezhebine hücum etmekten fazla, müslümanlığın güzellik ve sadeliğini anlatmaya çalışmaktır. Benim anladığıma göre müslümanlık birçok dinler hakkında ortaya atılan itirazların hepsinden uzak ve sâftır.

Müslümanlığın doğmalardan, iktidar ve mevki hırslarından âzade olduğunu kabul ettikten sonra, bu kardeşlik ve barış dininin bütün dünyaca kabul edilmesi halinde hükümetlerin daha pürüzsüz bir surette işleyeceğini kabul etmeliyiz.

O halde bütün insanları her şeyin üstünde bir Allahü Teâlâ'ya ibadete çağıran, hepsini bu sade ibadet etrafında toplayan bir din, İslâmiyet dini mevcud olduğunu bilelim.

Sık sık ifade ettiğim gibi İslâm ve İsa'nın öğrettiği şekli ile hristiyanlık kardeş dinler olup, onlar arasındaki farklılıklar kolayca bir tarafa bırakılabilir. Günümüzün insanı katı ve hoşgörüsüz inançları benimsemeye çağrıldıkça dinsizliğe yönelmektedir. Bu bakımdan insanın aklına ve duygusuna hitab eden bir dine ihtiyaç vardır. Hiç ateist olan bir müslüman duydunuz mu? Onlardan bazılarının ateist olmaları mümkün olabilir. Ama ben gene de böyle bir imkânı şüphe ile karşıladığımı belirtmek isterim. Binlerce erkek hatta öyle sanıyorum ki kadın gönüllerinde İslâm'a inanmış durumdadırlar. Ne var ki gelenek ve görenekler düşmanca yorumları üzerine çekme korkusu, değişikliği veya bir endişeyi önleme arzusu bu gerçeği kabul ettiklerini açıklamalarına engel olmaktadır. Ben şimdi başı çekiyorum, amma iyice biliyorum ki dostlarım ve yakınlarımın çoğu bana mahvolmuş bir kişi olarak bakacak ve dua etmekten vazgeçeceklerdir. Fakat ben yirmi yıl önceki inancımı aynen koruduğumu belirtmek isterim. Onların benim hakkımda iyi düşünmemelerinin sebebi, bu inancımı açıkça dile getirmiş olmamdır.

İslâm'ın öğrettiklerini kabul etmemin sebeplerini özlü olarak açıklamaya çalıştım. Bu yola koyulmak suretiyle daha önceki inancıma nazaran Hz. İsa'nın getirdiklerine daha sağlam bir şekilde inanmış olduğumu söylemek isterim. Başkalarının da beni örnek alacaklarını ümid ediyorum. Çünkü ben bu konuda iyi bir örnek teşkil ettiğime bütün kalbimle inanıyorum.

Lord Headley'in sözlerinden:

Gayet mütedeyyin bir hristiyandan mektup

aldım. Bu zat din-i İslâmı tenkit etmek için, İslâm dininin bir şehvet dini olduğunu ve Hz. Peygamber'in çok zevceli olduğundan bahsetmektedir. İslâm hakkında ne kadar basit ve bilgisizce bir fikir. Ne yazık ki yüz milyon nüfuslu İngiltere halkı umumiyetle böyle düşünmektedir. Çünkü meseleyi inceleyip tedkik etmiyorlar. Ehil kimselerden fikir almadan böyle garazkârâne yazılara aldanıyorlar. Böylece İngilizlerin yüzde 99'unda böyle yalan ve saptırıcı fikirler kök salmış bulunuyor. Halbuki İslâm'ın resûl-ü muhterem'i nefsine gayet hâkim bir iffet timsali ve kemâli idi. Kendisinden onbeş yaş fazla olan yegâne zevci Hz. Hatice'ye ölünceye kadar sadık kalmıştı, Hz. Hatice, Hz. Resûl'ün peygamberliğine ilk o inanmıştı. Muhterem zevcenin irtihalinden sonra uzun zaman evlenmedi. Bilâhare Hz. Aişe'yi tezviç buyurdular. Diğer zevceleri ile evlenmelerinde, herbiri ayrı ayrı bir hikmet-i ilâhî olmuştur. Meselâ, gazalarda şehid olan yâr-ı vefakârlarından dul kalan bazı saliha hanımları kendilerine meczûbiyetlerinden (düşkünlüklerinden) değil. Belki onlara başka türlü nail olamıyacakları bir saadet ve şeref bahşetmek. Başka türlü elde edemeyecekleri bir mevki'-i ihtiram kazandırmak için, nikâh altına almış oldu. Bu hareket ile kendi necibliğine (asâletine) ve peygamberlik şerefine uygun olmakla Cenâb-ı Hakk'ın kendisine tevcih ettiği (yönelttiği) emirlerinden ileri geliyordu.

Hz. Muhammed (s.a.v.) dünyalığa, mallara hemen hiç bir kıymet vermemiştir. Daima sahip olduklarını ihsan olarak buyurduklarından (Allah yoluna verdiğinden) kendisine ancak yarı-

na yetebilecek kadar bir şey bırakmıştır. Bilmem ki biz İngiltereliler ciddiyete ve adalete sevgimizle iftihar ettiğimiz halde nasıl oluyor da ekserimizin yaptığı gibi din-i Muhammedî'ye hiç olmazsa îtikad için sathî bir suretle de olsa tetebbu etmeksizin (incelemeden) ve kelime-i İslâm'ın ne demek olduğunu anlamaksızın bühtan ve taarruz etmek gibi haksız bir yola sapabiliyoruz.

IX — NURETTİN STEİN HORST:

Atom mühendisi ve atom âlimidir. Alman'dır. İslâm olduktan sonra Türkiye'ye gelmiştir. Kızı ve ailesi de İslâmiyeti kabul etmiştir. Kızı Türkiye'de liselerde Almanca öğretmenliği yapmıştır. Nurettin bey Türkiye'de medfundur.

Sözleri:

«Hristiyanlık bir dünya dini olamaz.»

Dünya bir Allah (c.c.) tarafından yaradılmış ise milletlerin dinî geleneklerinin bir îmanda birleşmesi kat'î bir zarurettir.

Dünya tek bir manevî merkez etrafında toplanmazsa, yaratıcının birliğini nasıl kavrayabiliriz? Allah (c.c.)'ın birliği de tam olarak ancak Kur'ân-ı Kerîm tebliğ etmekte ve belirtmektedir. Fürkan'dan başka bir kitap bunu sağlayabilir mi? Tevrat bunu sağlayamaz çünkü O ancak İsrail'in tanrısından bahseder. İncil, cihana şâmil bir öğretici değildir. O, şöyle demektedir: «Puta tapanların yolundan gitmeyin ve samaritler'in şehrine girmeyin, yalnız İsrail'in kaybolmuş koyunlarının arasına katılın.»

Kur'an'dan önce hiç bir kitap bütün insanlığa hitap etmemiştir. Hz. Muhammed (s.a.v.) şu vahyi getiriyor: «Ey insanlar, gerçekten ben hepiniz için Allah Teâlâ'nın elçisiyim» (A'raf sûresi, âyet: 159). Hristiyanlık putperestlik haline gelmiştir. Bir Allah Teâlâ'ya tapar görünürler, fakat peygamberden başka bir şey olmamasına rağmen Hz. İsa'ya da Allah Teâlâ'nın oğlu diye taparlar. Hristiyanlığın geçtiği yol; baskı, kardeş katilliği (insanların birbirini öldürmesi) ve entrikalardan ibarettir. (1618'den 1648'e kadar) otuz sene harbi ne idi? Kardeşin kardeşi öldürmesi; Engizisyon ne idi? Baskı ve kıtal. Kadınları diri diri yakan kimdi? Hristiyan kilisesi. Büyük bilgin Kepler bile ihtiyar annesini yaktırmaktan kurtarmak için ne sıkıntılara katlanarak memleketine dönmeye mecbur kalmıştı. Allah Teâlâ'yı tâzim hristiyanlıkta bir putperestlik haline getirilmişti. Hz. İsa'nın anası Allah Teâlâ'nın anası ilân edilmişti..

Hristiyan kilisesinin müsamahasızlığı o kadar bilinir ki, anlatmak lüzumsuzdur. Buna mukabil İslâmlık en müsamahalı, ilmi, fenni ve terakkiyatı teşvik eden bir dindir. İstanbul'un fethinden 3 gün sonra (1.6.1453) dinî imtiyazlar bahşedilerek ilân edilmiştir. Kur'ân-ı Kerîm şöyle buyurmaktadır: «De ki bir Allah Teâlâ'ya ve O'nun bize gönderdiklerine, İbrahim, İshak, Yâkub ve onların haleflerine ve Mûsa'nın ve İsa'nın bütün tanrı elçilerinin getirdiklerine inanıyoruz ve bunlar arasında fark gözetmiyoruz»

(Hûd sûresi, âyet: 36)

Samimi bir papazın sözleri; üst dereceli bir papazla hristiyan kilisesinin dalâletleri (yanlış-

lıkları) üstüne bütün gece münakaşa ettim, o saat üçe kadar hristiyanlık görüşünü müdafaa etti, fakat sonra başını eğerek siz beni kendi sözlerimle yendiniz. Münakaşayı bırakıyor, mağlûbiyeti kabul ediyorum. Bu konuşmaya şahit olanlar vardır. Papaza dedim ki; samimiyetinizi gösterdiniz, buna sevindim, arkadaşlarınızın çoğu gibi riyakâr değilsiniz, size hürmet ederim, fakat büyükleriniz sizi beğenmiyecekler. Çünkü onlar, hristiyan papazları olarak maaşlı memurlardır ve ancak kendilerine verilen malûmat dairesinde vaaz ederler. Size acıyorum.

Hristiyan dininin beeşinci emri der ki «Sen öldürmeyeceksin», halbuki hristiyan papazları harp silâhlarını takdis ederken bunu askerlere söylediler mi? Hristiyanlığın birinci emri ise: «Ben Allah Teâlâ'yım, senin Allahınım, benden başka Allah aramayacaksın» der. Öyleyse hristiyanlık neden üçlü bir Allah'a tapar?

Hristiyanlık çöküntü halindedir. Hristiyan dini can çekişmektedir. Bütün yaratılmış şeylerin kaynağı ve her şeyin nâzımı Allah Teâlâ'dır, tek'dir ve ebedîdir. Bu sebeple hristiyan dininin telkin ettiği üçlü tanrı fikri abestir. Hristiyanlık kiliselerinde hizmette bulunanlar kimlerdir? Körü körüne hayal kuran mecnunlar mıdır? Yoksa biliyorlar da riyakârlık mı ediyorlar? İki çeşidi de var. Hristiyan kilisesi her milletlerarası teşkilât gibi bir iktidar ve iktisad teşkilâtıdır. Onun yardımcıları, bu iktisadî teşebbüsün memurları ve propagandacılarıdır. Allah Teâlâ'nın inayetiyle erbab esnaflardırlar. Kilise büyük sermaye ile birlikte devletler arası birlik halinde-

dir. Devletler hukukuna göre himayeye mazhar devlet içinde bir devlettir. Kilise insanlara dini tavsiye eder, fakat kendisi dünyevî iktidar peşindedir. Milyonlarca müslüman bunu anlamış durumdadır.

Hristiyanlık'da kadın: Ahd-i Atik'de kadın iğfal edici olarak gösterilmiştir. Plus'da ise günah kabı şeklinde belirtilmektedir. O mektuplarında insan için en hayırlı hareket hiçbir kadına el sürmemektir. Goethe ve Bismark gibi büyük Almanlar İslâmiyete ve O'nun temsilcisi Hz. Muhammed'e büyük saygı beslemişlerdir. Ekânim-i selâse (üç ilâha inanma) inanmadığım için kilise bana ters bakıyordu. Bu fikir üzerine münakaşayı kabul etmiyorlar, yahud inanmamı istiyorlardı. Allah Teâlâ'yı daima anlamıştım ve Ekânim-i Selâseyi bir türlü anlamıyorum. Babam da «Oğlum, İncil'i kimse anlayamaz, içinde çok tezatlar var» derdi. Babama ne yapmam lâzım geldiğini sorduğumda «Daima doğru şeyi yap ve kimseden çekinme» dedi. Zaten Alman milleti hristiyanlığı gönüllü olarak kabul etmemiş, onları Roma zorlamıştır.

Alman milleti ile müslüman milletleri arasında derin ve hakikî bir dostluk vardır. Dünyada hiçbir millet İslâmlığa Almanlar kadar elverişli değildir. Şimdiden Alman kitapçılığında Kur'an çok satılmaktadır. İslâm itikadında tenakuz yoktur. Her şey basit ve mantıkîdir. İncil 73 kitaptan derlenmiştir. Kur'ân-ı Kerîm ise indiği gibi kalmış, değişmemiş ve bir tek kitap halindedir.

Diğer dinlere gelince Hinduzimde, Budizm'-

de her ikisi de feragat ve çileyi telkin eder. Bu hayatı yaşamayı alev halinde ve ızdırap olarak görür. Halbuki Cenâb-ı Hak bizi yaratmış ve hayatı bahşetmiş (bağışlamış), bu elbette bir lütufdur. Bundan dolayı da Cenâb-ı Hakk'a şükretmelidir. Dünyadan el ayak çekip inzivaya çekilmek elbette doğru değildir. Bu dünyada kendine, yakınlarına, muhitine ve hattâ beşeriyete hürmet ettiğin ve faydalı olduğun nisbette vazifeni yapabilirsin. Hinduizm'den budizm, Yahudilikten de hristiyanlık doğmuştur. Kiliseye karşı huzursuzluğundan, protesto etme hareketinden, Protestanlık doğmuştur. Cenâb-ı Hak hepsinin üstünde ve son zamana uygun olarak ise Kur'ân-ı Kerim'i ve son Peygamberi Muhammed Mustafa (s.a.v.) vasıtası ile İslâm'ı bildirmiştir. Hakikati arayan, gören bunu bulur. Başka ne diyebilirim.

X — MUHAMMED ESED:

İslâmiyetten evvel LEOPOLD WEİS: Avusturyalıdır, devlet adamı, gazeteci ve yazardır. 1900 senesinde Avusturya'nın Livow şehrinde doğdu, 22 yaşında iken Ortadoğu'yu ziyaret etti. Daha sonra FRNAK FURTER ZELTUNG'un dış muhabiri oldu. İslâmiyeti kabul ettikten sonra Kuzey Afrika'dan Afganistan'a varıncaya kadar birçok İslâm ülkesini ziyaret etti. Uzun bir çalışma döneminden sonra çağımızın büyük âlimleri arasında hak ettiği yerini aldı. Pakistan'a yerleşti ve batı Pencap'da İslâmi Yeniden Kuruluş bölümünün başına getirildi. Daha sonra birleşmiş Milletler'de Pakistan'ı temsil etti. İslâmi-

yet ile ilgili önemli iki eseri vardır. Yolların Ayrılış Noktasında İslâm (Nesil Yayınları) ve Mekke'ye Giden Yol. Her iki eser de Türkçeye çevrilmiştir.

Muhammed Esed ayrıca Arafat adında bir de dergi çıkardı. Son zamanlarda da Kur'an'ın İngilizceye çevirisi ile meşgul oldu.

Kendi lisanından (Ayrılış Noktasında İslâm) isimli eserin türkçeye çevrilişindeki sözleri:

«Önde giden bazı Avrupa gazetelerinin muhabiri olarak, Afrika ve Asya'da geziler yapmak amacıyla 1922'de anayurdum olan Avusturya'dan ayrıldım. Bu tarihten itibaren hemen hemen bütün zamanımı Doğu İslâm Dünyasında geçirdim. İlişki kurduğum ülkelere karşı bende uyanan ilgi ilk *zamanlar* bir *yabancının* ilgisinden farksızdı, gözlerimin önünde batıda gördüğümden temelde farklı olan bir toplum düzeni ve yaşama biçimi vardı. İlk andan itibaren, batının aceleci ve makineleşmiş yaşama şekline göre daha sakin ve hatta daha insanî olan bu yaşama biçimine karşı içimde bir sempati yer etti. Zamanla bu sempati beni söz konusu yaşama biçimleri arasındaki farkın sebeplerini araştırmaya sevk etti. Böylece müslümanların dinî görüşleri ile daha yakın olarak ilgilenir duruma geldim. Bu ilgi o sıralarda İslâm'ı kabul etmeye götürecek kadar güçlü değildi, ancak gene de söz konusu duygu iç çekişmenin çok az olduğu, buna karşılık engin bir kardeşlik duygusunun yer aldığı bir çerçeve içinde düzenlenmiş ilerici bir beşerî toplum dünyasına dikkatlerimi çekmeye yetiyordu. Ne var ki günümüz müslümanlarının sürdükleri hayat İslâm'ın dinî öğretilerinin ideal imkânlarının çok

uzağında kalmakta idi. Bu dinde ilerleme hareket kaynağı haline getirilmiş gene cömertliğe ve gerektiğinde nefsin feda edilmesine ilişkin hemen herşey bu insanlar arasında var. Böyle bir tesbitle harekete geçirilen ve İslâm'ın geçmişi ile şimdileri arasındaki duyarsızlık karşısında şaşıp kalan ben, önümdeki probleme daha yakın bir noktadan yaklaşmaya çalıştım yani kendi varoluşumu İslâm dairesi içinde düşünmeye gayret ettim. Bu tam anlamı ile fikrî bir denemeden ibaret idi. Fakat söz konusu yaklaşma kısa sürede bana doğru çözüm yolunu gösterdi. Gördüm ki müslümanların toplumsal ve kültürel yönden çökmelerinin tek sebebi İslâmın öğrettiklerini gönülden isteyerek takip etmekden vazgeçmeleri olmuştur. İslâm hâlâ orada duruyordu, fakat o ruhsuz bir beden gibi idi. Bir zamanlar İslâm dünyasının gücünü temsil eden temel görüş şimdi bu dünyanın zayıf düşmesinin sorumlusu durumunda idi. Şöyle ki: İslâm toplumu daha başlangıçta yeni temeller üzerine kurulmuştu. Dolayısı ile bu temellerin zayıflatılması zorunlu olarak onlara dayanan yapının da zayıflamasına yol açtı. Hattâ bu durum söz konusu yapının yok olmasına sebep olabilirdi. İslâmî Doktrinlerin ne kadar gerçek ve ne ölçüde uygulanabilir olduklarını anladıkça bu müslümanların bu doktrinleri niçin gerçek hayata bütünü ile uygulamaktan vazgeçmiş olmalarına da aynı ölçüde hayret ettim.

Libya çölü ile palmiyeler İstanbul'un boğazı ve Arap denizi arasında yer alan hemen her ülkede Müslüman aydınlarla bu konuyu tartış-

tım. Bu bende nerede ise bütün ilgilerimi gölgede bırakan bir duygu halini aldı. Bu sorguya çekme işinin ağırlığı o kadar arttı ki bir gayr-i müslim olan ben müslümanların ihmal ve tembellikleri karşısında İslâm'ı savunuyormuş gibi bir durumda kaldım. Bu gelişmenin farkında olduğumu pek söyleyemem. Nihayet bir gün 1925 yılının son baharında Afganistan'ın dağlık bölgesinde bir mahallî yönetici bana aynen şunu söyledi :

«Dostum siz bir müslümansınız da bunun farkında değilsiniz.»

Bu sözler karşısında donup kaldım ve o an için hiç bir şey söyleyemedim. 1926 da tekrar Avrupa'ya döndüğüm zaman, benim davranışımın yegâne mantıkî sonucunun İslâm'ı kabul etmek olduğunu gördüm. Müslüman olmamla ilgili şartlar hakkında bu kadar söz yeterli olur sanıyorum.

O günden bu yana bana tekrar şu soru soruldu: «Niçin müslüman oldunuz? Sizi bu dine çeken özel birşey var mıydı? İtiraf edeyim ki, bu soruya doyurucu bir cevabın ne olduğunu bilmiyordum. Beni İslâm dinine çeken özel bir doktirin değildi. Beni cezbeden şey muhteşem ve açıklanması zor bir tutarlığa sahip ahlâk yapısının, uygulanabilir bir hayat programının tamamı idi.

İslâmın bu yönünü değil de, şu yönünün bana cazip göründüğünü bu gün bile söyleyecek durumda değilim. Çünkü bu din bana mükemmel bir mimarî eser gibi gözükmektedir. Bir birlik oluşturmak ve biribirlerini desteklemek için onun

bütün parçaları düzenli bir şekilde bir araya gelmiş bulunuyor. Orada gereksiz veya eksik birşey yoktur. Gözümüzün önünde mutlak anlamda dengeli ve sağlam bir yapı bulunmaktadır. İslâm doktirinlerinin ve ilkelerinin yerli yerinde olduklarına ilişkin bu duygu belki de beni en çok etkileyen şey olmuştur. Bunun yanısıra bugün benim için tahlil edilmesi zor olan başka intibalar da bulunabilir. Benim İslâmı benimsemem bir sevgi ve aşk meselesi idi. Bilindiği gibi sevgi bir çok unsurdan oluşur. Arzularımızdan, yalnızlığımızdan, yüce gayelerimizden, eksikliğimizden, gücümüzden, zayıflığımızdan, vesairden. Bu bakımdan İslâmın benim gönlüme girişi tıpkı bir hırsızın eve girişi gibi idi. Ancak hırsızdan farklı olarak o gönül evinde sonuna kadar kalmak üzere geldi. Müslüman olduktan sonra İslâmiyet hakkında elimden geldiğince çok şey öğrenmeye çalıştım. Kur'an ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'in hadislerini, İslâm'ın tebliğ edildiği dili, İslâm'ın tarihini ve bu dinin lehinde ve aleyhinde söylenenleri okudum ve öğrendim. Beş yılımı Hicaz'da, Necid'de ve çoğunlukla da Medine'de geçirdim. Bunu İslâm Peygamberinin tebliğ ettiği dinin asli çevresini duymak ve yaşamak için yaptım.

Hicaz bir çok yerden gelen müslümanların toplantı yeri olduğuna ve burada bulunmakla günümüzde var olan çeşitli dinî ve içtimaî görüşler arasında karşılaştırmalar yapabildim. Bütün bu inceleme ve karşılaştırmalar bende şu inancı uyandırdı. Müslümanların yetersizliklerinden kaynaklanan bütün engellere rağmen İslâm ruhanî ve içtimaî bir fonemen olup insanoğlunun daha önce yaşayarak tecrübe etmediği en

büyük çekici güç olarak orda oturadurmaktadır. Böyle bir inanca vardıktan sonra, bütün ilgimi İslâmın yeniden canlanışı üzerinde topladım.

Yazdığım şu kitap büyük hedefe doğru atılmış mütevazi bir adımdır. Bununla dava bütün meselelerin şahsî duygularımdan uzak bir hulâsasına kavuşmuş oluyor ve bu kitab bana göre biraz da garp medeniyeti karşısında İslâmın halinin bir tahlilidir. Yine bu kitab faydası az olsun çok olsun İslâmî sosyal bünyeye sokulmak için yardımcı bir istismar aleti olarak kullananlara yazılmış da değildir.

Bu kitab Resûlüllah (s.a.v.)'in ve ashabının gönüllerinde yanan ateşten bir kıvılcım hâlâ gönüllerde yaşamakta olanlar için yazılmıştır. Sosyal nizam ve kültürel terakkisi ile geçmişte müntesiplerini büyük yapan işte bu alevdir.

XI — WALTER DOMROWSKE:

73 yıl protestan yaşadıktan sonra müslüman oldum huzur içindeyim. Kuzey Afrika sahrasında görev yapan Alman Doktor Walter'i müslüman hastaların garip şekilde iyileşmeleri çok şaşırtmıştı. Bayılmadan ameliyat ettiğim hastalar bu acıya dualarının kudreti ile dayanarak gülüyorlardı demektedir.

Herkes bana 73 yıl protestan olarak yaşadıktan sonra neden müslüman olduğumu soruyor. Şaşılacak şey değil mi, 73 yıl önce protestan kilisesinde vaftiz edilen ve Walter adı konan ben iki yıl önce müslüman oldum ve Mahmud adını aldım. Müslümanlığı 1954 yılında tanıdım, o yıl

gönüllü doktor olarak Kuzey Afrika sahrasına gitmiştim, bölgemde yaşayan ve hepsi de müslüman olan o yerli halka sağlık hizmeti verecektim ama ne doğru dürüst bir sağlık merkezi ne de hastalıkla mücadele edecek ilâçlarım vardı. Narkoz bulunmadığından hastalarımı bayıltmadan ameliyat ediyordum. Afrika'da bulunduğum 4 yıl içinde açıklaması mümkün olmayan olaylarla karşılaştım, tıbbın çaresiz kaldığı yer ve zamanlarda mucizevî bir kuvvet hastalarıma yardım ediyor, onları şifaya kavuşturuyordum. Bütün yöre halkını mezara yollayacak kadar şiddetli bir kolera salgınını birkaç gaib ile atlatmak, hayatından umudu kestiğimiz bir hastanın iyileştiğini görmek mucizeden başka nasıl açıklanabilir. Yöre halkı çok yoksuldu, güç hayat şartları altında yaşamaya çalışan bu insanların tek destekleri yaratan idi. Güçlüklerine karşı koyacak gücü Allah sevgisinde buluyorlardı. Dualarının kudreti ile hayata bağlılıklarını koruyorlardı. Narkoz bulamadığım için bayıltmadan ameliyat ettiğim hastalarım bütün gece namaz kılıp dualar ediyorlar. Ameliyat sırasında kımıldamadan yatıyorlardı. Sadece dudakları kıpırdıyordu. Sessiz sedasız dua okumaya devam ediyorları. Canları mutlaka acıyordu ama duaları kudreti ile bu acıya dayanabiliyorlardı. Bir sabah ezan sesi ile uyandım, müezzinin sesimi içimi ürpertti. Hava henüz aydınlanmamıştı, yatağımdan kalktım dışarı çıktım, gökyüzü ışıl ışıl yıldızlarla dolu idi, o güne kadar hiç işitmediğim duygular içinde idim, ezan sanki benim için okunuyordu. Tanrının bana bir mesajı olmalıydı. Neden sonra kendimi toparladım ve kulübeme dönüp Almanya'-

daki dostlarıma mektup yazdım. Bana Almanca bir Kur'an yollalamalarını istedim. İki ay sonra hastalarımdan kalan zamanda Kur'ân-ı Kerîm okuyordum.

Mutlu bir evliliğim yoktu, karımla geçinemiyordum. Akşama kadar muayenehanemde hastalarımla meşgul oluyordum, karımı mümkün olduğu kadar az görmek için geç saatlerde eve dönüyordum. Tam 33 yıl boyunca yani karım ölene kadar bu üzücü hayatım sürdü. Muayenehanemi kapadıktan sonra sakin bir emeklilik sürdürmeye başladım. 73 yaşında yaşlı kronik gastiridi olan yalnız bir adamım ama müslümanlık bir an aklımdan çıkmadı. Bir akşam Televizyonda Afrika ile ilgili bir proğram seyrediyordum, sonunda ezan sesi duydum, birden aklım başıma geldi, nankörlük yapmıştım. Beni en güç anlarımda feraha kavuşturan Allah Teâlâ'dan ve Kur'ân-ı Kerîm'den uzak durmuştum ama Cenâb-ı Hak bağışlayıcı idi. Beni de bağışlar ümidi ile Kur'ân'ı yeniden elime aldım okumaya başladım. (Walter küçük bir çocuk iken ailesi ile birlikte Rusyadan Almanyaya göç etmiş, 45 sene doktorluk yaptıktan sonra, emekli olmuş. Münih'in 60 km. dışındaki evinde tek başına yaşıyor. İlerlemiş yaşına rağmen oldukça dinç bir adam. Münih'deki İslâm Merkezinin camiinde anlatmağa devam etti.)

«— Her sûreyi sindire sindire okudum, sonra Münih'deki İslâm merkezine gittim ve imamdan bana İslâmiyet konusunda dersler vermesini rica ettim. Ertesi gün derslerime başlamıştım. O kadar meraklıydım ki imam bugüne kadar rastladığım en çalışkan öğrenci sensin dedi. Tıp fa-

kültesinden mezun olduğum sırada bile bu kadar sevinmemiştim.

İslâm'ın şartlarını ve namaz kılmayı öğrendikten sonra Cuma namazından önce cemaatın önünde müslüman oldum. Sonra hep birlikte Cuma namazını kıldık. Müslüman kardeşlerimin arasına kabul edildiğim an benim en mutlu anımdı. Şimdi en büyük isteğim hacca gitmektir. Bundan böyle bir müslüman olarak yaşayacak ve bir müslüman olarak ölecektim. Hristiyan mezarlığında aldığım mezar yerini değiştirip Münih mezarlığında müslümanlar için ayrılmış bölümde bir yer aldım. Büyük arzularımdan biri müslüman ülkeleri gezmek. Hacca gitmektir. Doktorum sıcaktan korunmam şartı ile hacca gidebileceğimi söyledi. Geçen yıl (yani 1981) Kurban bayramından bir ay önce Suudi Arabistan,a gittim, o ne muhteşem bir manzaraydı. Dünyanın her köşesinden gelen müslüman kardeşlerimle bir arada idim. Birlikte sabahlara kadar dualar edip namaz kıldık. Doktorlarım kronik gastiridim olduğu için ramazanda oruç tutmamı yasakladılar. Durumu cami imamına anlattım, fakir bir öğrencinin bakımını üstlenirsem oruç tutmuş kadar sevap kazanacağımı söyledi. Hem bir öğrencinin bakımını üstlendim, hem de oruç tuttum. Ramazan bittiğinde 40 yıldır yakamı bırakmayan gastiritten kurtulmuştum, kontrole gittiğim doktor arkadaşım iyileşmemin tıbben mümkün olmadığını, ama yine de gastrit belirtisine rastlamadığını söyledi. Yani tamamı ile o hastalıktan kurtulmuştum.

Afrika çöllerinde yaşayan yerlileri iyileştiren mucize, bu defa beni sağlığa kavuşturmuştu.

Bu yıl gene oruç tutuyorum (1982). Kendimi her geçen gün daha zinde, daha geinç hissediyorum.»

XIV — MANSUR BEY (VİCENTMONTEİL):

«Hiç bir zaman katolikliğe inanmadım.»

Degol'ün yakın asker arkadaşı. Kurmay başkanı idi. Son zamanlarda müslüman olmuş. Katolik bir Fransızdır.

«Benim hayatımda bilhassa iki kişinin büyük tesiri vardır. Biri general Degol, diğeri de Türkiyede çok tanınmış bulunan **Lois Masignon** adındaki büyük âlim katolik bir papazdır.. Degol'ü izaha lüzum yoktur. Bilhassa vatanseverlik bakımından meşhurdur. Türkler için M. Kemal ne ise Fransızlar için de Degol odur. Üzerimde çok büyük bir tesiri olmuştur. 1943'de Cezayir'de kendisinin özel kurmay başkanı bulunuyordum.. O gün verdiği bir nutukta biz silâh arkadaşlarına, aynen şunları söyledi: »Size tek bir şey söylemek isterim. Dünyanın en şerefli insanları hiç bir şeyden yılmayan ve kendilerini kaybetmeyen insanlardır.» Bu sözü hiç unutmam.

Üzerimde tesir yapan ikinci şahıs (bilhassa İslâmiyet hususunda) Masignon'dur.. Masignon kendisi hem katolik hem de rahib iken, onun tesiri ve tavsiyesi ile İslâm'ı tahkike yöneldim. İslâm üzerinde de derinleştim ve bu gün de şükür müslüman olmuş bulunuyorum. Mezheb bakımından Şâfiî'yim, Hanefî de olabilirdim. Bu küçük bir mezheb farkıdır, İslâmiyet içinde bir ehemmiyeti y o k t u r. Bu farkın, tesiri ile öğrendim ki İslâm'da bâtın âlemi zâhir âleminden çok daha büyüktür. Konya meselâ sadece müs-

lüman Türkler için değil, bütün dünya müsteşrikleri için de bir ışık kaynağıdır. Masignonun öldüğü zaman müslüman olup olmadığını bilmiyorum. 1962'de öldü.

İslâm için çok büyük bir sempati besliyordu. Bana nasıl müslüman olduğuma dair pekçok sualler soranlar oldu. Zaten bu hususda yazı da yazdım. Birinci sebebi kırk sene doğmuş olduğum muhitte katolik imanı ile yüzyüze gelmeden ve çalıştığım yerlerde müslümanlarla kardeşçe yaşamamdan ötürü, İslâm îmanı ile yüzyüze geldiğim için, hayatımı idame ettirmenin mümkün olmayışıdır. Bir gün baktım ki her şey tamam olmuş. Derinleştikçe, İslâm'ı anlamış müslümanlarla kardeşçe, İslâmı yaşamışım ve sadece İslâmı ikrar etmem kalmış. Hayatımın hiç bir safhasında, katolik olmamışım, hep İslâm için çalışmış ve yazmışım. Hem de fî sebilillâh ve artık tek bir şey kalmış, açıkça ve resmen müslüman olmak. 1967 de Paris camiine cumaları gitmeye başladım. Şimdi ismim Mü'in Mansur'dur.

İkinci sebebi de İslâm'ı tedkik ettikçe bir din olarak O'nun mükemmeliyeti ve benim meselelerime getirdiği çözümü görmem olmuştur. Gerçi önce katolik idim ama katolikliğe inanmadım... Katolik yaşamadım. Çünkü katolikliği anlamam mümkün değildi. Bilhassa Allah (c.c.)'ın bir oğula malik olması meselesini anlamam ve kabul etmem.. bu mümkün değildi. Hz. İsa (a.s.) muhakkak peygamberdi, büyük insandı ama ne o, ne Meryem (r.a.) Allah olamazlardı. Resûl idi, nebî idi, Mesih idi ama hâşâ Allah Teâlâ olamazlardı. Kur'ân-ı Kerîm'in söylediği gibi Allah (c.c.)'-

ın ruhu ve kelimesi olabilirlerdi. Ama çarmıha gerilmiş değildi. Bu hususta İslâm'ın izahı çok açıktı. Netti, doyurucu idi, bu cihetle ben de şükür teslisden tevhide girdim. Tevhid için de şunu söyleyebilirim :

Müslüman olmadan evvel de hiç bir gece Fâtiha'yı okumadan yatağıma girmiyordum. Mansignon bana fâtiha'yı öğretmişti ve onun her zaman okunmasında katoliklik bakımından da hiç bir mahzuru olmadığını söylemiştir. Zaten Masignon Papa'dan katoliklerin camilerde müslümanlarla beraber fatiha okumasına dair izin de çıkarmıştı. Fâtiha'nın ne büyük bir ibadet olduğunu bana o öğretmişti. Bu müsadeyi Masignon Kahire'de iken 1959 çıkarmıştı zannediyorum. Masignon her sene temmuzda Brütanya'da bir İslâm - Hristiyan müşterek Haccı tertip ederek, Brütanya'da yedi uyuyan (yani Ashab-ı Kehf) adına kurulmuş küçük bir kilisenin önünde fatiha okuturdu. Ama asıl hayatımın fırtınalı devresi, dönemeci 1948"e rastlar. O tarihte Filistinde harp vardı, ben ise o sıralar Fas'ta idim ama Fransa'nın Fas politikasını paylaşamıyordum. Çünkü er geç Fas'ın da istiklâline kavuşacağını düşünüyordum ve bunun için de Fas'ı terkettim. Fransa'nın hatâlı politikasını beğenmiyor ve suç ortağı da olmak istemiyordum. Paris'e dönünce tesadüfen radyoda Kont Bernard'ın İsraillilerle Araplar arasında bir mütareke tesisine çalıştığını ve bunun için de 25 Fransız, 25 Belçikalı, 25 Amerikalı zabit istediğini duydum. O devirde Filistin meselesini bilmiyordum. Derhal Masignon'u buldum ve o bana derhal oraya gitmemi ve Fransa için, adalet için, Allah rızası için müşahitlik

yapmamı söyledi. O akşam Kahire'ye vardım. Ertesi gün Filistin'de ve Filistin meselesi ile yüzyüze geldim.

1948, 15 Haziranında Kudüs'te idim. Kızılhaç'ın temsilcisi bir İsviçreli ile tanıştım ki ismi Jack Devinier idi bana inanılmaz derecede korkunç şeyler anlattı. Söylediğine göre DERYASIN köyünün bütün insanları, kadın erkek, genç ihtiyar, çoluk çocuk (İrgün) çetesi mensupları tarafından (Menaham Begin) (Hâlen İsrail Başbakanı) adında birisinin emri üzerine tamamen öldürülmüştü. İsviçreli «yahudi kızları gördüm ki ellerinde bıçakla daha ölmemiş bulunan ağır yaralı müslümanların başlarını kesip işlerini bitiriyorlardı» diye ilâve etti.

Evet bu İsviçrelinin itirafı idi. Ay sonunda ateşkes kalktı ve biraz sonra da Kont Bernadot İsrailliler tarafından öldürüldü.

Mansur Beyin iki mesele üzerinde ihtisas derecesinde mesaisi vardır. Birincisi Filistin meselesi, ikincisi Rusya T ü r k l e r i. «İsrail'in Terör Dosyası» isimli çok dökümanter bir eseri de mevcuttur. Rusya'daki Türkler hakkındaki eserinin başında Degol'ün bir mektubu var. Degol bu mektubunda: «Kitabınızı okudukça İslâm dünyasında olan biten her şey anlaşılmakta ve ortaya çıkmaktadır ki bundan sonra meselelerin meselesi İslâm'ın kaderidir» der.

Yahudinin Filistindeki zulmüne gelince: Yahudilerin kontrolu altındaki, hâlen Fransa Cumhurbaşkanı olan (François Mitterrand'ın karısı yahudidir. Madam Mitterand'a göre en büyük

tehlike İslâmiyettir. Türkler aleyhinde çevrilmiş olan «Gece Yarısı Ekspresi» filminde Türkçe ermenice şivesi iledir ve dünya efkârı her an İslâm aleyhinde şartlandırılmaktadır.

Gene meselâ bir tv. programında Beni Sadr müslüman olmakla beraber kültürlü, anlayışlı bir insan diye takdim edilmekte ve sanki müslümanlık bunun aksi olmakmış imajı uyandırılmak istenmektedir. İsrail ayrıca Afrika'da büyük faaliyet göstermekte ve Kuzey Afrika'yı iç Afrika'dan ayırmak için elinden geleni yapmaktadır. Bugünlerde Türkiye'den Atıf Efendi Kütüphanesinden merhum Ahmet Ateş vasıtası ile getirmiş bulunduğum Mukaddime'yi tercüme etmiş bulunuyorum. Zira İbn-i Haldun'un nasihatlarını taşıyan nüshadır.

Türklere karşı sadece tesanüt, dostluk ve kardeşlik hislerini belirtmek isterim.. Siyonizm Türklerin yükselmesini asla istemez, zira Türkler müslümandırlar ve Osmanlının varisleridir. Selâm Türklere...

(Bu cevaplar, Tercüman gazetesinin muharririnin suallerine cevap olarak söylenmiştir. Yazı Tercüman gazetesinin 28 Nisan 1982 çarşamba günkü nüshasından alınmıştır.

XV — HİROKHİ (Yavuz Sultan Selim) :

İstanbul Üniversitesinde okumaktadır. Birkaç ay evvel müslümanlığı kabul etmiş ve Yavuz Selim adını almıştır. Tatilden istifade ile Osmanlı İmparatorluğu'nun kurulduğu yerleri, özellikle Söğüt ilçesini görmeye gitmiş ve orada müslüman olduğunu şu şekilde açıklamıştır.

«Daha önce budist dinine mensubdum, İstanbul'da karşılaştığım bir hâdise üzerine İslâmı seçtim. Zengin bir kişinin fakir bir kişiye karşılıksız para verme hâdisesine şahid oldum, o an beraber bulunduğum bir Türk arkadaşımdan verilme sebebini sordum. Bunun İslâm dininin beş temel şartından Zekât olduğunu öğrendim. Arkadaşım her zengin müslümanın malında fakirlerin hakkı olduğunu ve her zenginin her yıl malının kırkta birini zekât olarak fakire vermesi gerektiğini söyledi.

İslâmın zekât uygulamasındaki derin mâna öyle tesir etti ki bunu anlamak mümkün değil. Bir din ki her yıl malının kırkta birini hiç karşılık gözetmeden, malı olmayan muhtaç kimselere vermeyi emrediyor ve bu dinin mensupları da bunu seve seve uyguluyorlar. Bu ulviyet karşısında hak dinin ancak İslâm olduğu kanaatına vardım.

Arkadaşımın yardımı ile hemen kelime-i şehadet getirerek müslüman oldum. Adımı da Yavuz Selim olarak değiştirdim. O günden beri müslümanlığın icablarını öğreniyorum. Öğrendiklerimi de tatbik etmeye çalışıyorum. Allah Teâlâ'ya şükürler olsun çok mes'udum. Türkleri çok cana yakın buldum. Japonya'ya döndüğümde hem İslâm dinini anlatıp tanıtacağım, hem de Türklerin İslâmiyete olan bağlılıklarını ve iyiliklerini iftiharla bahsedeceğim.

SONSÖZ

Dünyanın sulh ve selâmeti, insanların ızdıraplarının dinmesi, saadetlerinin temini için, her hususta olduğu gibi, dünyada da birliği temine çalışmak lâzımdır. Birliği sağlamak için de, en başta gelen âmil din olsa gerektir. Şimdiye kadar üç büyük dinden, (belki pek müstasnaları olabilir) Museviliğe ne Hristiyanlardan, ne de müslümanlardan dönen olmamıştır. Aynı şekilde Hristiyanlığa da, ne Musevîlerden, ne de Müslümanlardan (istisnalar hariç) dönen yoktur. Ama müslümanlığa her iki dinden de dönen hem de kültürlü ve ilim adamlarından olanlar az değildir, binlercedir. Bir kısmının övgü dolu yazıları yukarıda geçmişti. Nitekim İngiliz mütefekkiri George Bernardshaw: **«Belki bütün Hristiyanlık yüz sene geçmeden müslüman olacaktır»** demektedir. İnşallah bu dönüş bir an evvel gerçekleşir de, dünya sulh u selâmete, insanlık da huzura ve mutluluğa kavuşur.

Cenâb-ı Hak bu hususta şöyle buyurmaktadır:

«O Yüce Allah ki; elçisi (Hz. Muhammed (s. a.v.)'i hidayet (rehberlik) ve hak din ile gönderdi. O'nu bütün dinlerin üzerine çıkarsın diye. Müşrikler onu istemeseler de» (1).

---

1 Saf sûresi, âyet: 9

Kur'ân-ı Kerim'i, Allah Teâlâ'nın kelâmı olarak bilenlere Cenâb-ı Hakk'ın buyruğu şudur:

«Kim İslâmiyetten başka bir dine yönelirse (İslâmdan başka bir din üzerine olursa), onunki kabul edilmeyecektir. O âhirette de kaybedenlerdendir» (Âl-i İmrân, 85).

Bunca hakikatleri beyân ettikten sonra da Kur'ân'ı Allah kelâmı olarak kabul etmeyenlere, doğrusu söyleyecek sözümüz yoktur. Şayet ben gönüller üzerinde Kur'an ve İslâmiyet hakkında ufacık bir şerâre çaktırabildimse, bir şûle husûle getirebildimse, bir nebze ışık tutabildimse, kendimi vazifesini yapmış kimseler gibi bahtiyar sayarım.

Şüphesiz tevfik ve hidâyet Allah'tandır. O'na **sonsuz hamd ve Rasûlüne** salât u selâm eder, mağfiretimi niyâz ederim.

Dr. Beşir Akınal

Müsbet ilmin vardığı bazı neticeler üzerinde kafa yoran, bir yandan da gönül deryasının çırpınışlarını teskin etmek için çâre arayan İlim ve fikir erbâbı, İslâmiyeti, onun büyük kitabı Kur'ân-ı Kerim'i ve yüce Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.)'i araştırmalarına mevzû yapmışlardır. Kur'ân-ı Kerim'in işaret edip geçtiği bazı meselelerin müsbet ilmin henüz ulaştığı gerçeklerle mutâbakat hâlinde olduğunu görünce, büyük bir hayranlıkla bu İlâhî Kitab'a eğilmişlerdir.

dağıtım: ANDA

NESİL
YAYINLARI